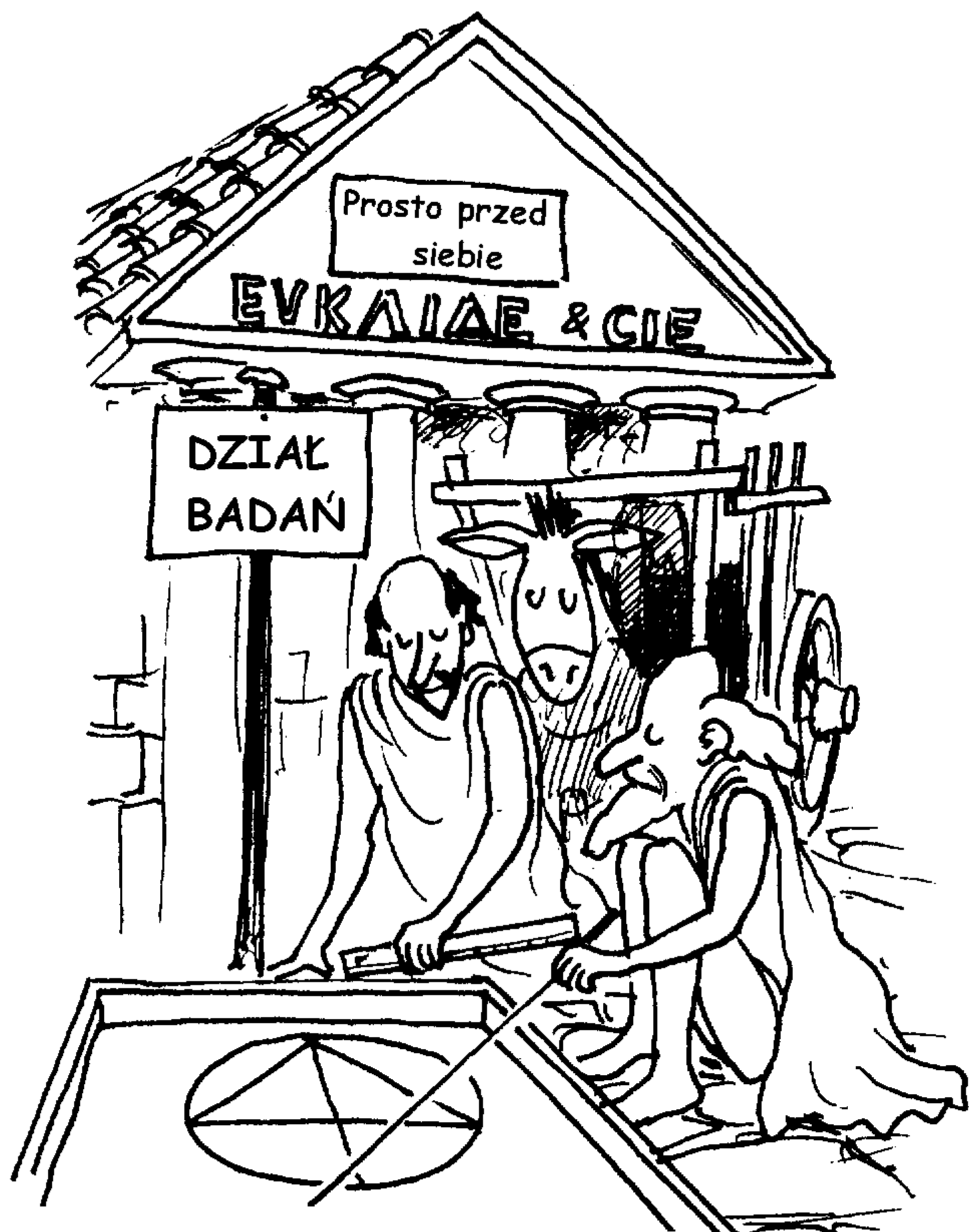

GEOMETRYKON

Jean-Pierre Petit

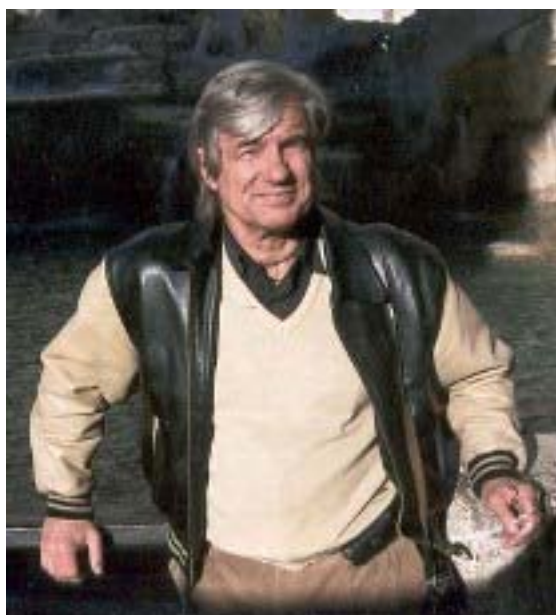
Przekład: Adam Majcherczyk

SAVOIR SANS FRONTIERES

Villa Jean-Christophe, 206 Chemin de la Montagnère, 84120 FRANCJA

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

Jean-Pierre Petit, Prezes Stowarzyszenia

Były Dyrektor ds Badań w CHRS, astrofizyk, twórca naukowego gatunku literackiego: *komiksu naukowego*. W 2005 roku postanowił upublicznić 20 swoich dzieł, umożliwiając bezpłatny dostęp do elektronicznych wersji za pośrednictwem własnej strony internetowej.

Stworzył także Stowarzyszenie *Savoir Sans Frontières* (Wiedza bez granic), którego celem jest nieodpłatne szerzenie wiedzy, w tym wiedzy naukowej i technicznej.

Stowarzyszenie funkcjonuje dzięki hojności darczyńców. Wynagrodzenie tłumaczy w roku 2006 wynosi 150€ netto (koszty transferu bankowego pokrywa SSF).

Każdego dnia wzrasta liczba przeprowadzonych tłumaczeń (w 2005 r. komiksy zostały przetłumaczone na 18 różnych języków, w tym na litewski i rwandyjski).

Poniższy dokument .pdf może być legalnie kopiowany, powielany w całości bądź poszczególnych fragmentach, wykorzystywany w szkołach w celach naukowych, pod warunkiem że wykorzystaniu niniejszych materiałów nie towarzyszą cele zarobkowe.

Zachęcamy do umieszczania publikacji SSF w bibliotekach miejskich, szkolnych bądź uniwersyteckich w formie publikacji broszurowej bądź w formie elektronicznej.

Autor postanowił uzupełnić kolekcję albumów o przystępne komiksy dedykowane dzieciom od lat 12. Równocześnie odbywa się przygotowywanie komiksów w wersji „audio” dla analfabetów, a także osób pragnących nauczyć się nowego języka.

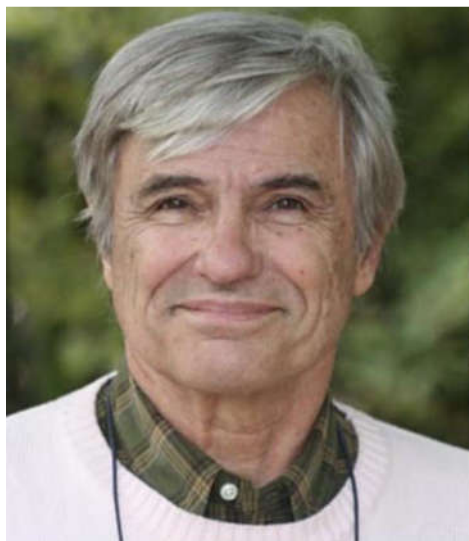
Stowarzyszenie chętnie nawiąże współpracę z nowymi tłumaczami, posiadającymi odpowiednie kompetencje, niezbędne do tłumaczenia tekstów para-naukowych.

Ponadto będziemy wdzięczni za wszelkie datki na rozwój Stowarzyszenia *Savoir Sans Frontières*.

W roku 2006 fundusze SSF przeznaczone są głównie na wynagrodzenia dla tłumaczy.

Wiedza bez granic

Stowarzyszenie o charakterze niezarobkowym założone w 2005 r. i zarządzane przez dwóch francuskich naukowców. Cel: rozpowszechnianie wiedzy naukowej za pomocą zespołu rysowanego za pomocą darmowych plików PDF do pobrania. W 2020 r. osiągnięto w ten sposób 565 tłumaczeń na 40 języków. Z ponad 500.000 pobranych plików.

Jean-Pierre Petit

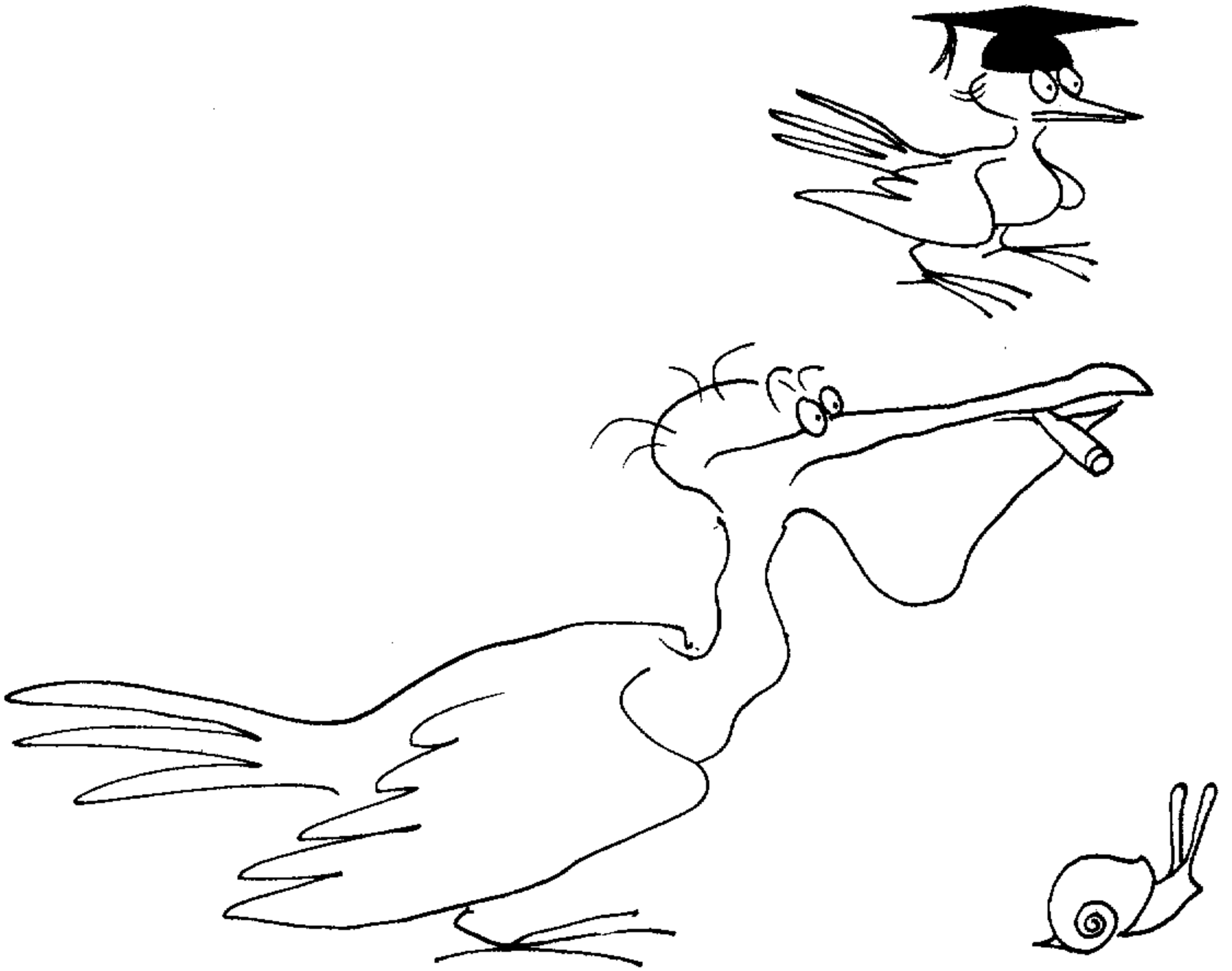
Gilles d'Agostini

Stowarzyszenie jest całkowicie dobrowolne.
Pieniądze przekazano w całości na rzecz tłumaczy.

Aby dokonać darowizny, użyj przycisku PayPal na stronie głównej:

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

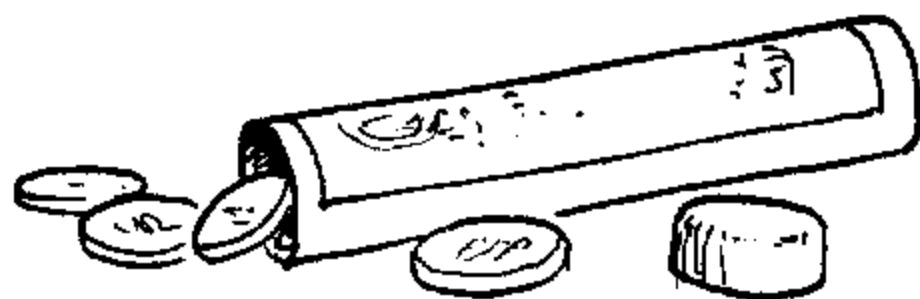
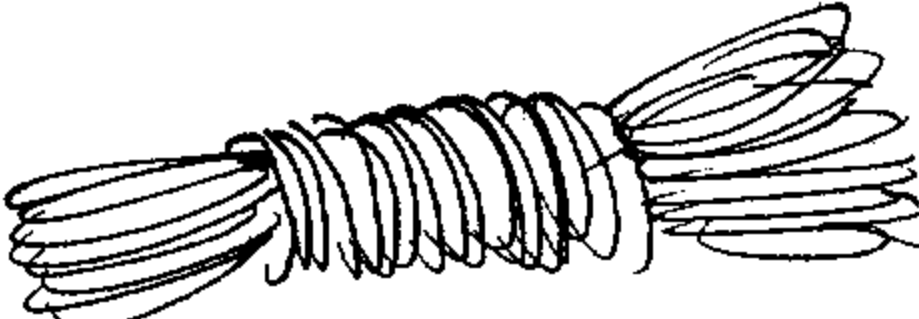

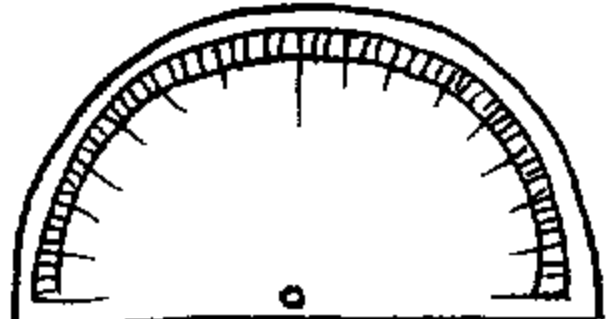
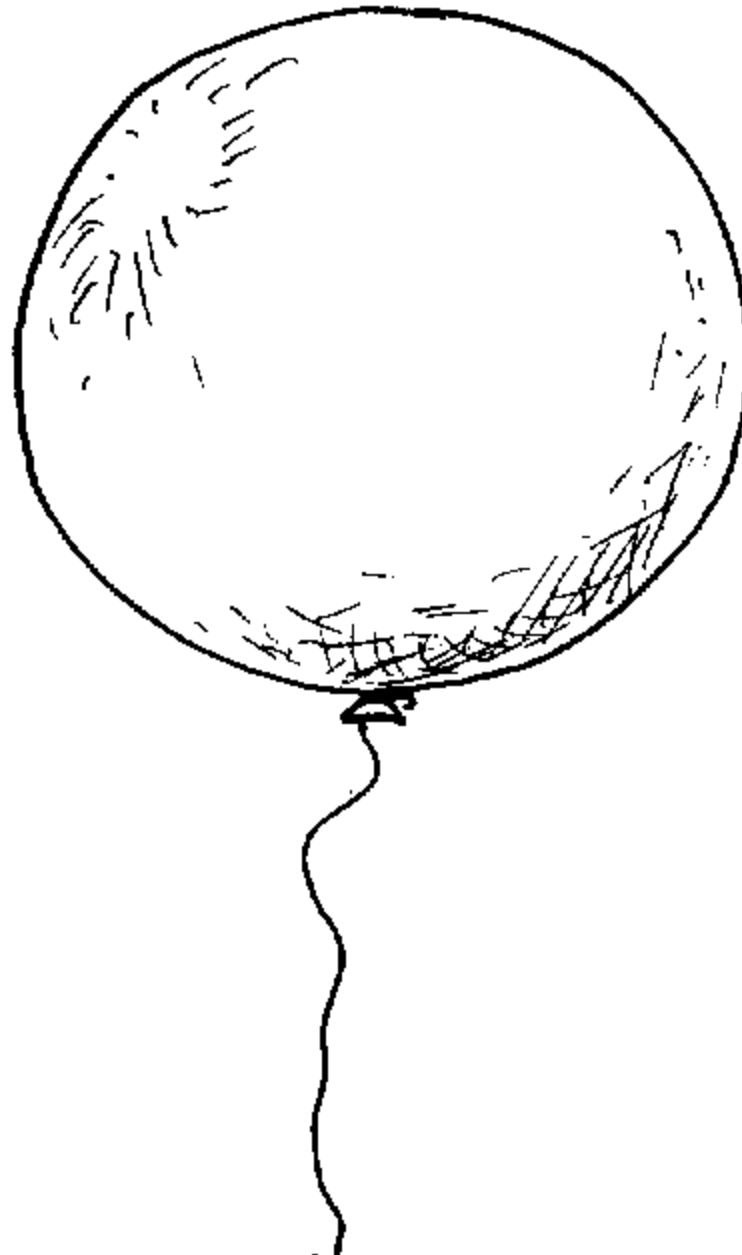
Czy jest jakiś
MATEMATYK
na sali?

OSTRZEŻENIE

Niniejsze nie jest żadnym kursem ani wykładem.
To po prostu opowieść o Anzelmie Lantarlu i o
jego podróży w krainie geometrii.

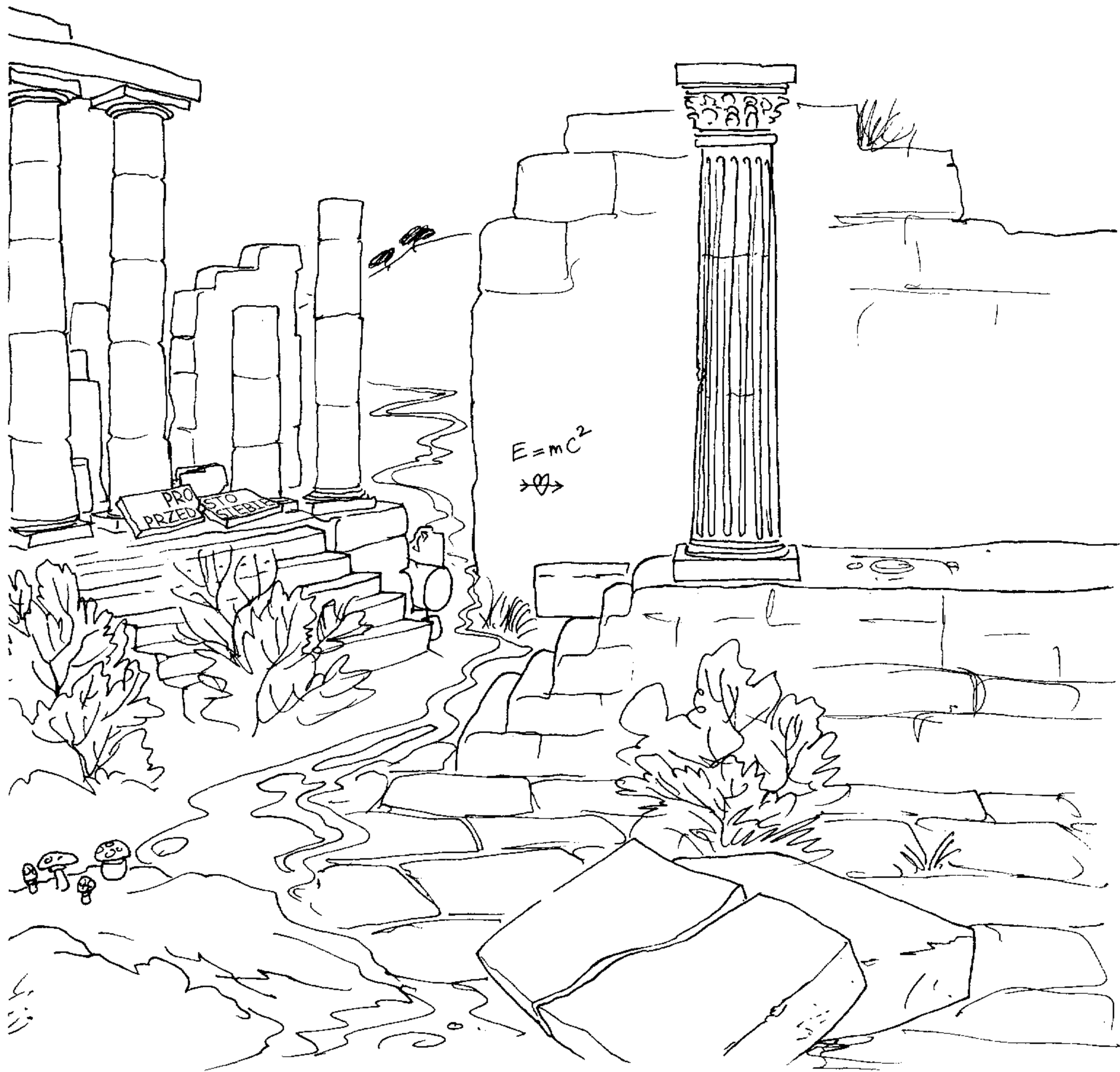
Podczas lektury zalecane są:

- * Przede wszystkim trochę aspiryny
- * Dużo linki
- * Nożyczki
- * Taśma klejąca
- * Kątomierz
- * I ładny okrągły balonik ...

Firma Euklides sp.zo.o. powstała w Aleksandrii w trzecim wieku p.n.e..
Biznes prosperował doskonale podczas dwóch tysięcy dwustu lat.
Produkty spółki były doceniane a klientela była zadowolona
i wierna firmie.

Jednak stopniowo gusta klientów zaczęły się zmieniać. Niektórzy z nich, niegdyś bezwarunkowo wierni marce, zaczęli się zastanawiać (w konsekwencji różnych doświadczeń) czy Euklides to zawsze prawda, cała prawda i tylko prawda ?
Opowiemy tutaj historię jednej z takich osób...

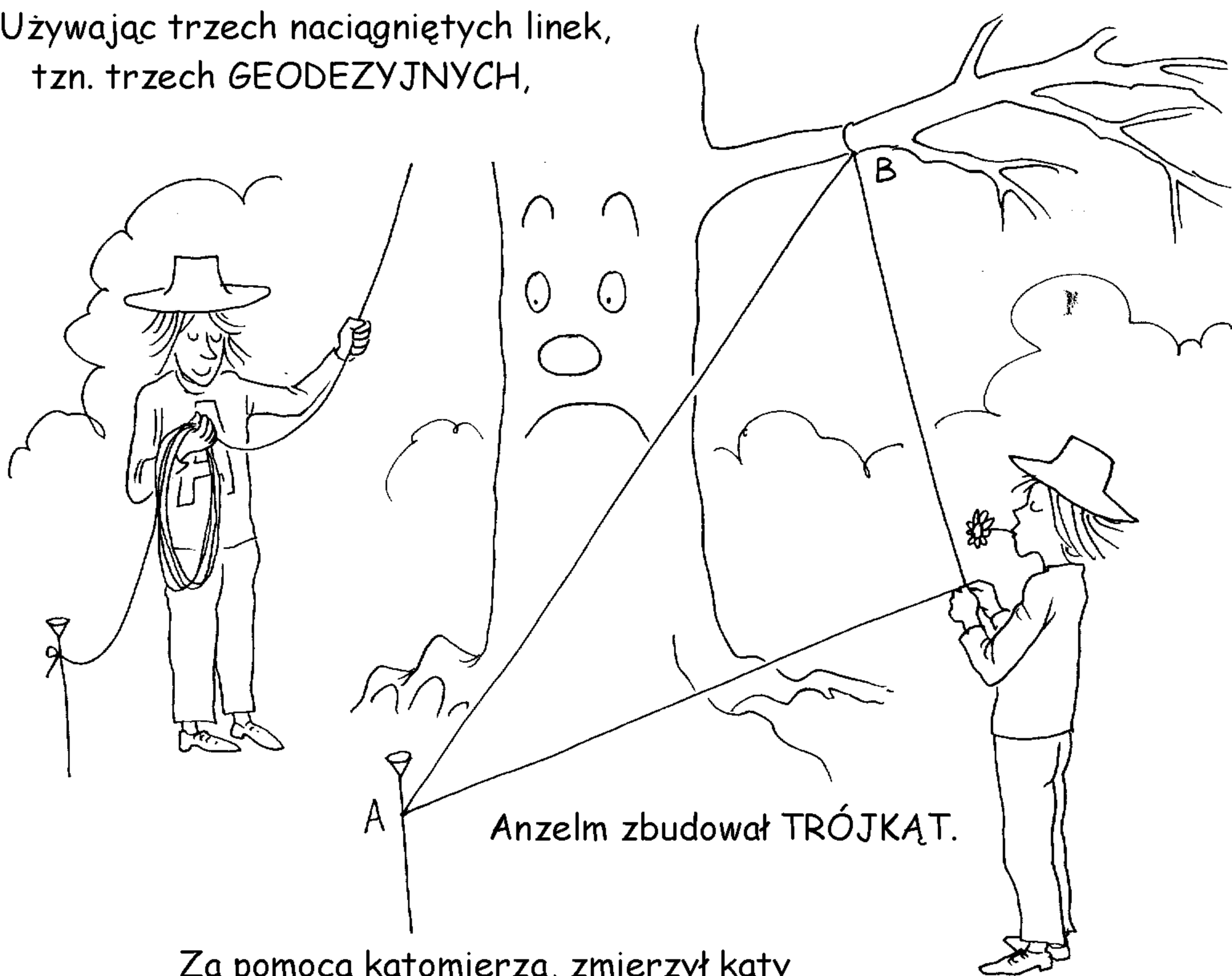

PROLOG :

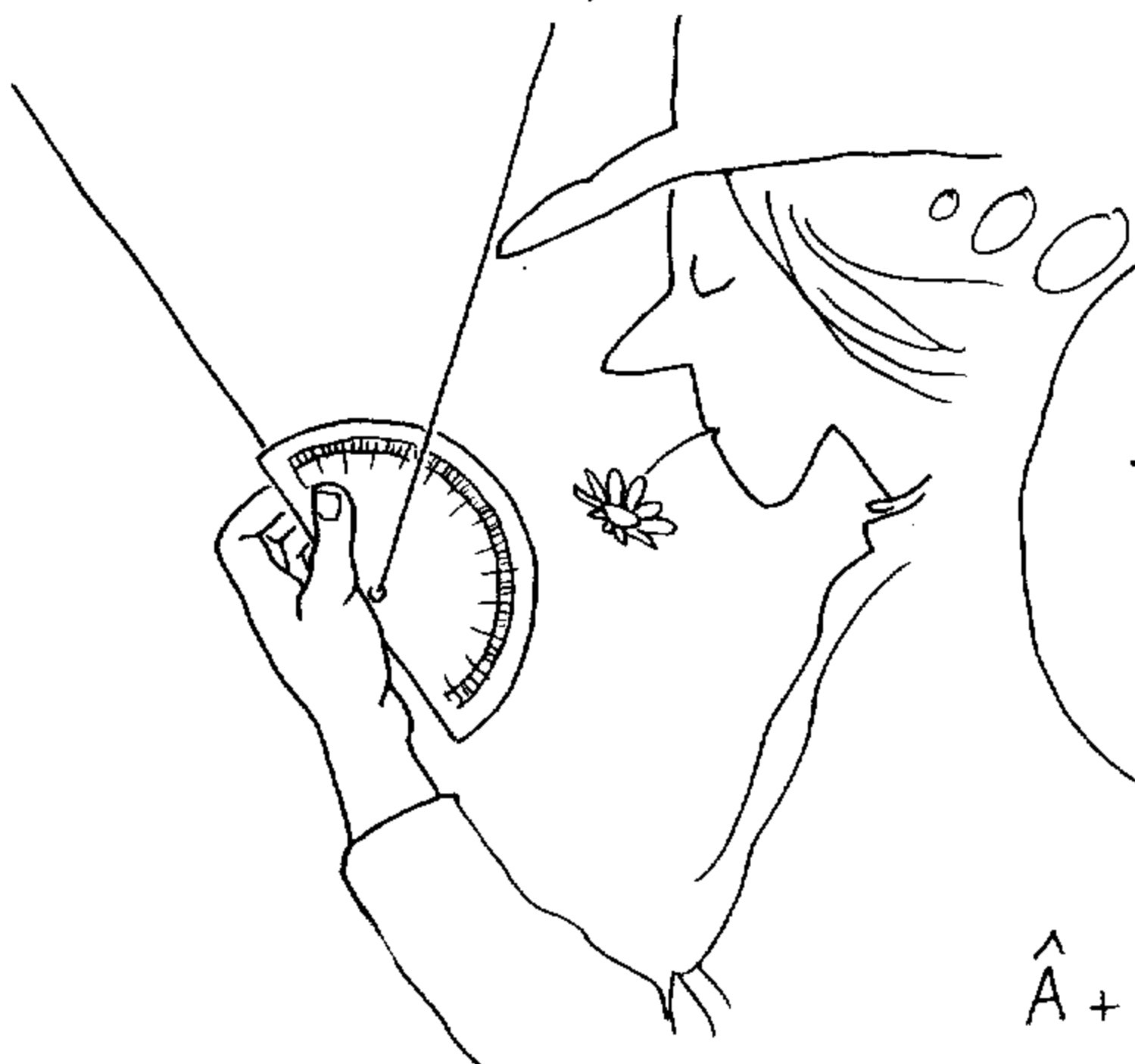
Pewnego dnia Anzelm Lantarlu postanowił rozciągnąć linkę między dwoma tyczkami.

Używając trzech naciągniętych linek,
tzn. trzech GEODEZYJNYCH,

Za pomocą kątomierza, zmierzył kąty
na każdym wierzchołku TRÓJKĄTA i je podsumował.

Według nieomylnego
twierdzenia firmy Euklides
sp. zo.o. ta suma musi
wynosić 180° , tak...
zgadza się.

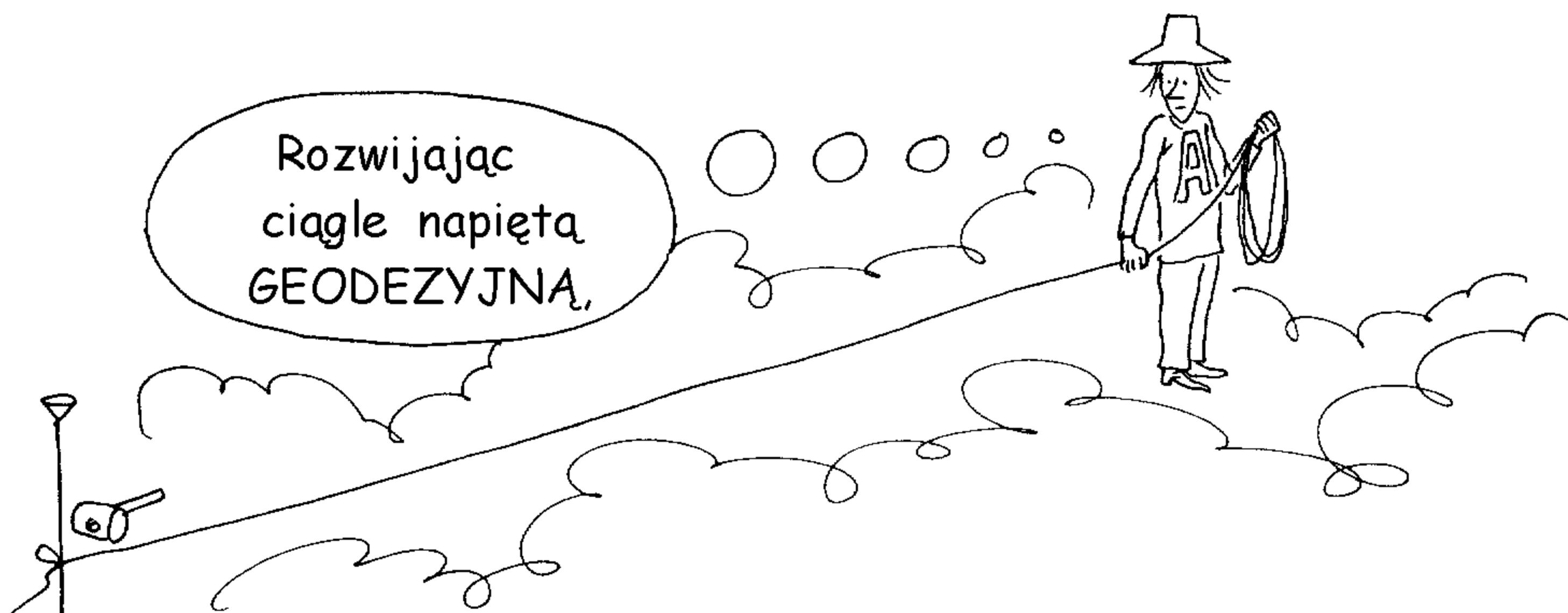
$$\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180^\circ \text{ Euklides}$$

Kraina, w której znalazł się Anzelm była całkowicie pogrążona w obłokach i w gęstej mgle.

Jak tam może być, DALEKO stąd ?
Co się kryje w tej mgle ?
Normalnie, GEODEZYJNA jest PROSTA.
Ale co by się okazało, gdybym poszedł
zbadać tę przestrzeń idąc PROSTO
PRZED SIEBIE i jak NAJDALEJ STĄD ?

Rozwijając
ciagle napiętą
GEODEZYJNA,

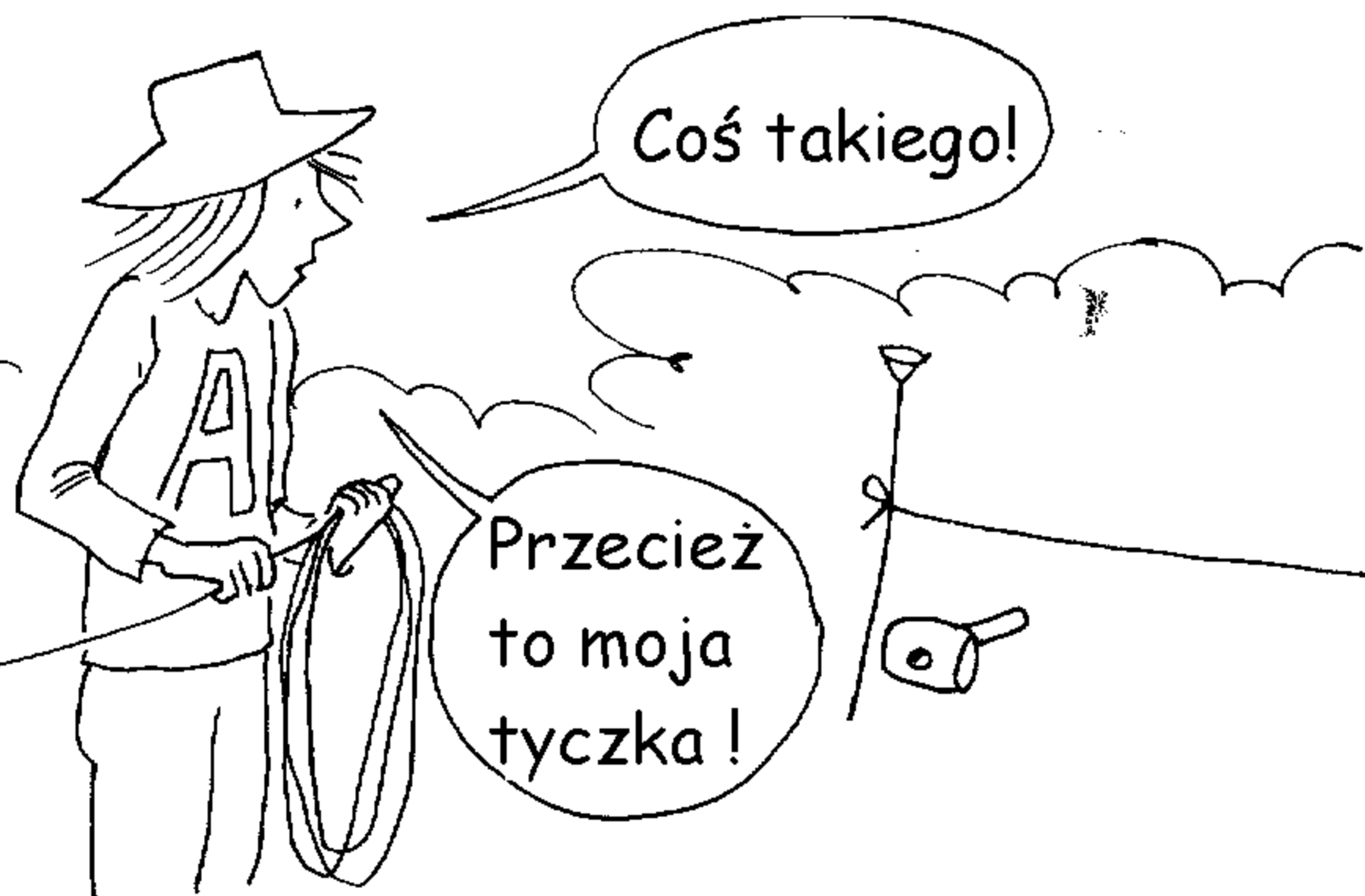

Anzelm szedł długo,
bardzo długo...

Czuł za sobą naciągniętą linę i bez
obawy maszerował we mgle, wyznaczał
przecież idealną GEODEZYJNA...

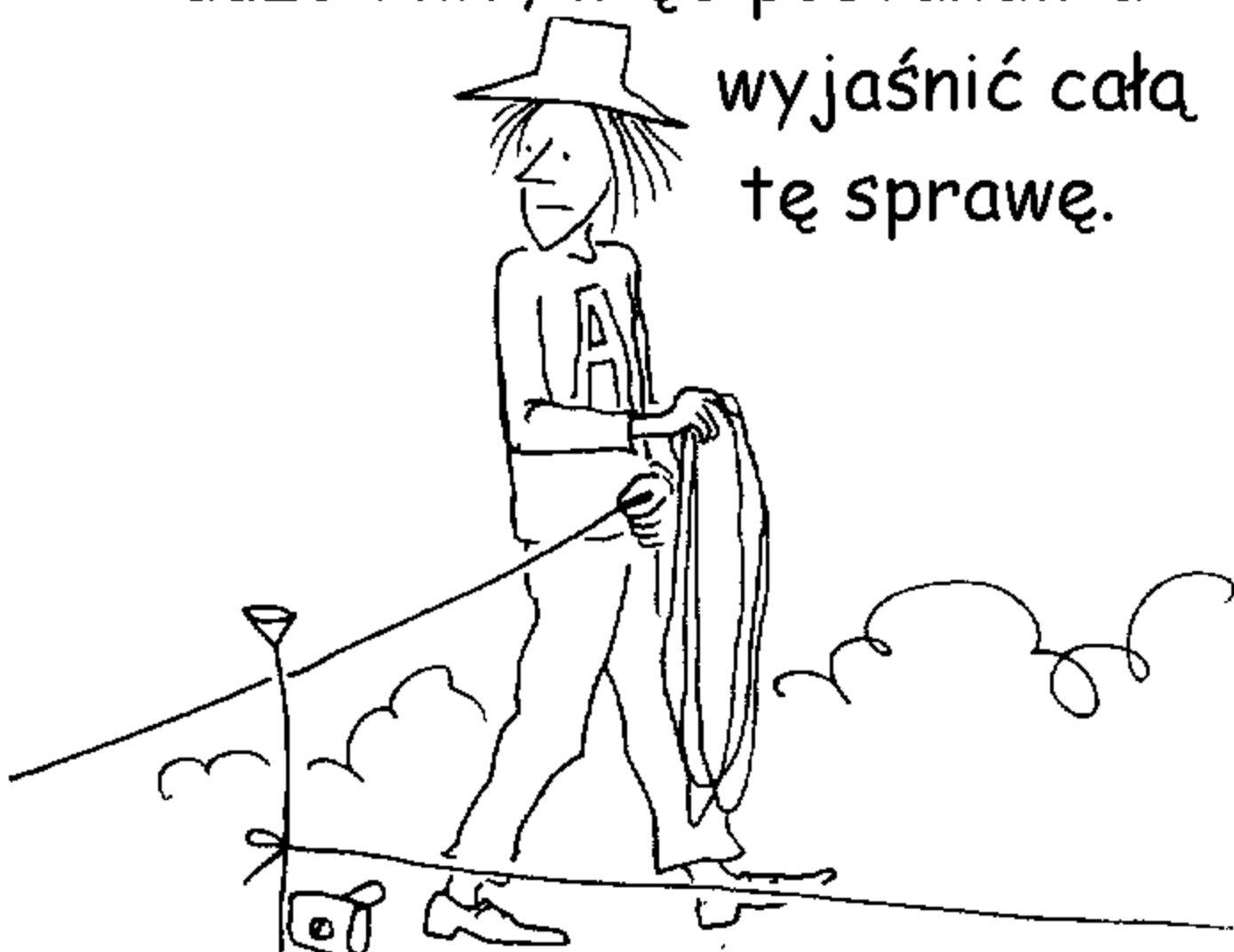

Jak powszechnie wiadomo, są takie dni, kiedy wszystko jest do bani :

Anzelmowi zostało jeszcze dużo linki, więc postanawia wyjaśnić całą tę sprawę.

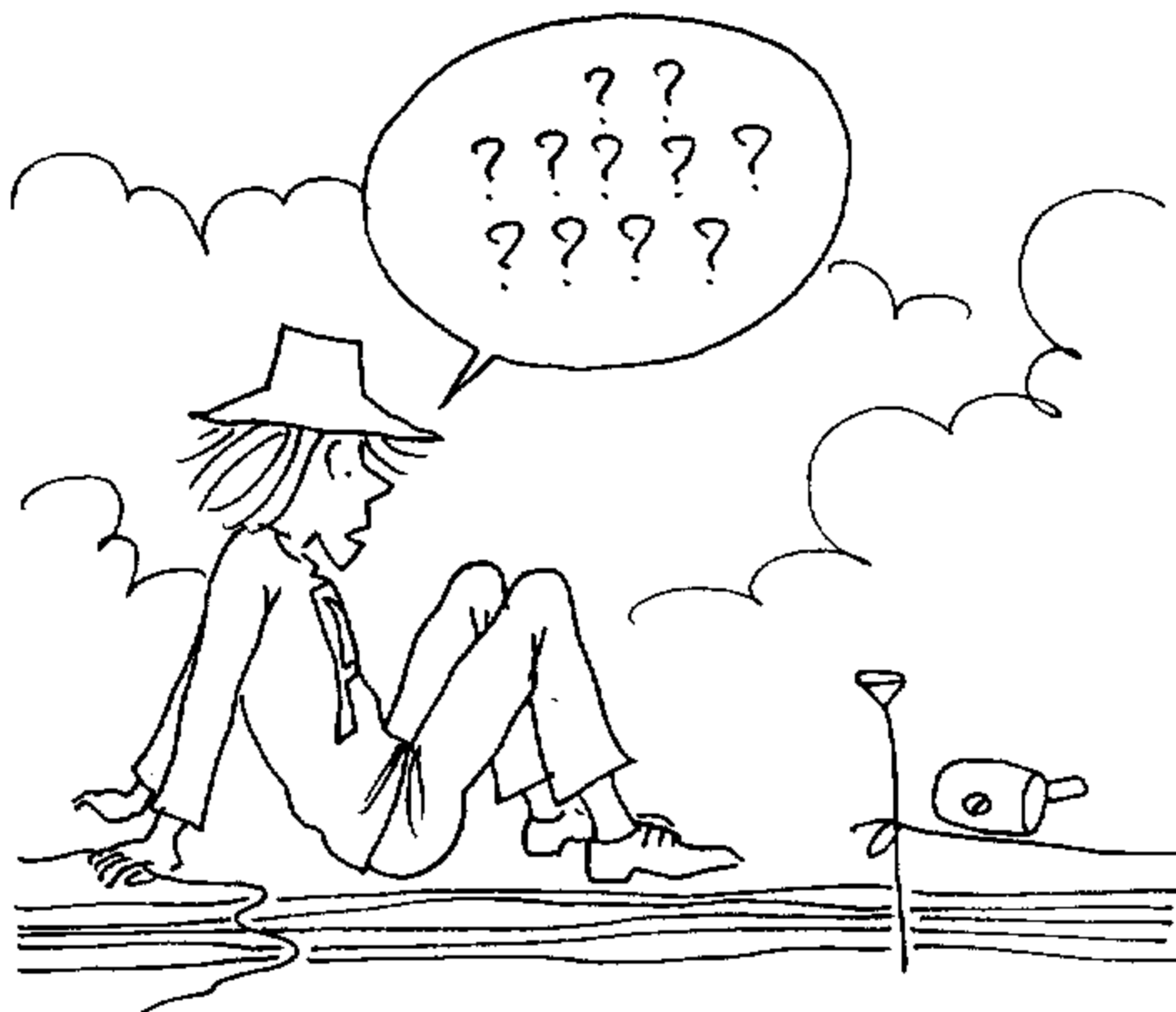
Spokojny ale zaintrygowany rozwija dalej linkę i idzie PROSTO PRZED SIEBIE.

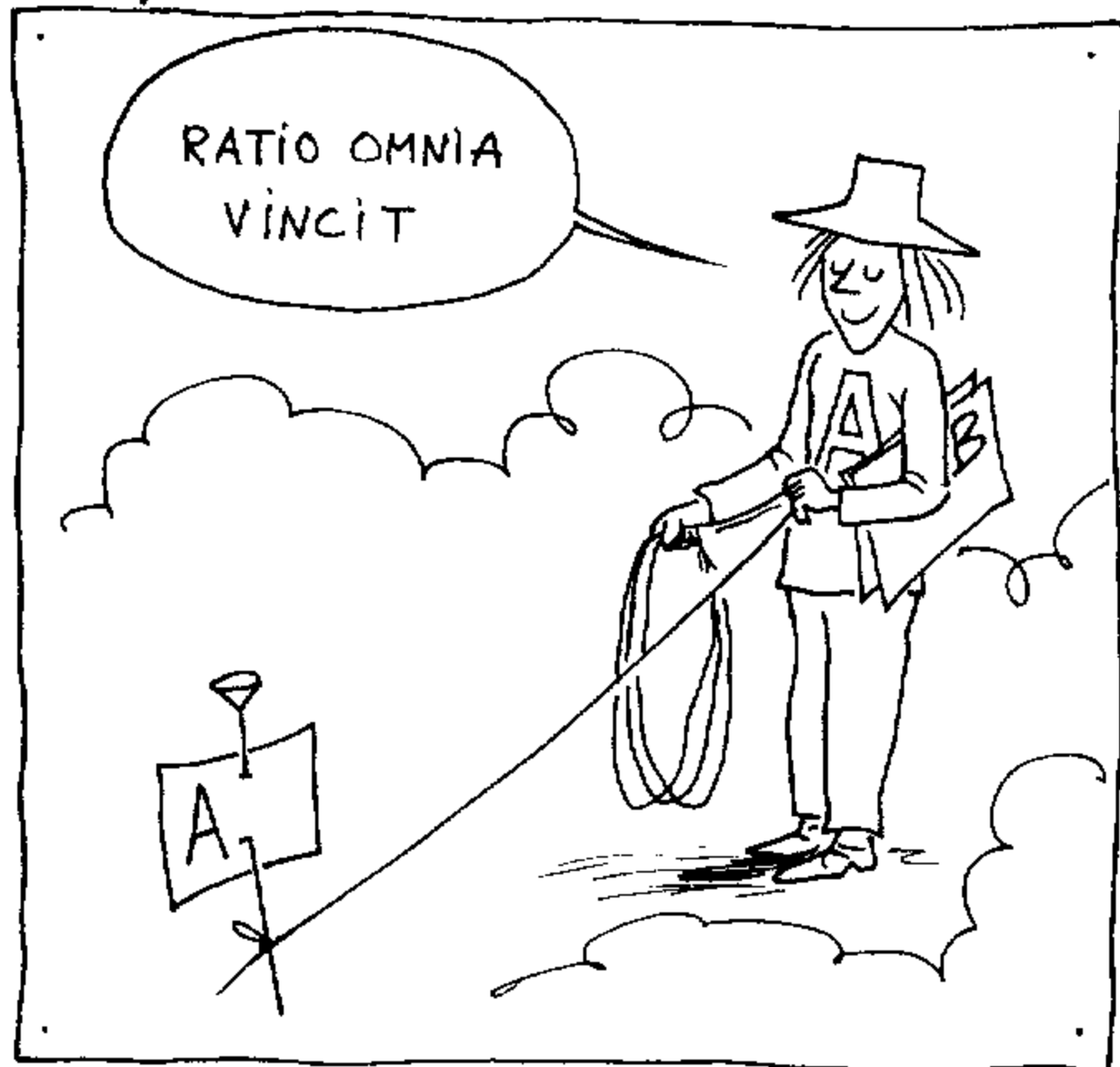
Niestety...

PROSTA Anzelma się zamknęła !!!

Sprawdźmy to twierdzeniem od Euklidesa, wyznaczę trzy GEODEZYJNE o takiej samej długości. To mi da TRÓJKĄT o trzech kątach po 60° każdy, ich suma będzie równa 180° . Tak, jak podali w instrukcji...

A potem zobaczymy...

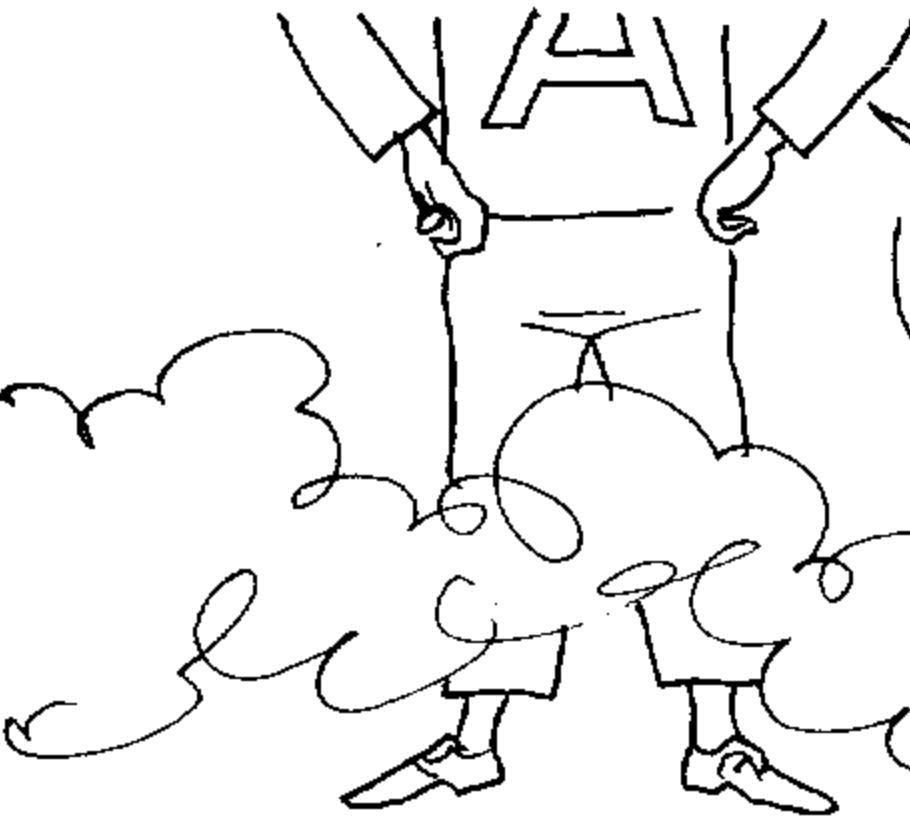
Super ta nauka, co?

O co tu chodzi? Kąty są jednakowe, ale większe niż 60° .

A ich suma, oczywiście przekracza 180° !

Przecież przykładając PŁASKĄ linijkę, widać, że moje geodezyjne są PROSTYMI.

Halo, firma Euklides? Mam tu małe problemy z waszym sprzętem.

Chwileczkę, łączę pana z działem technicznym...

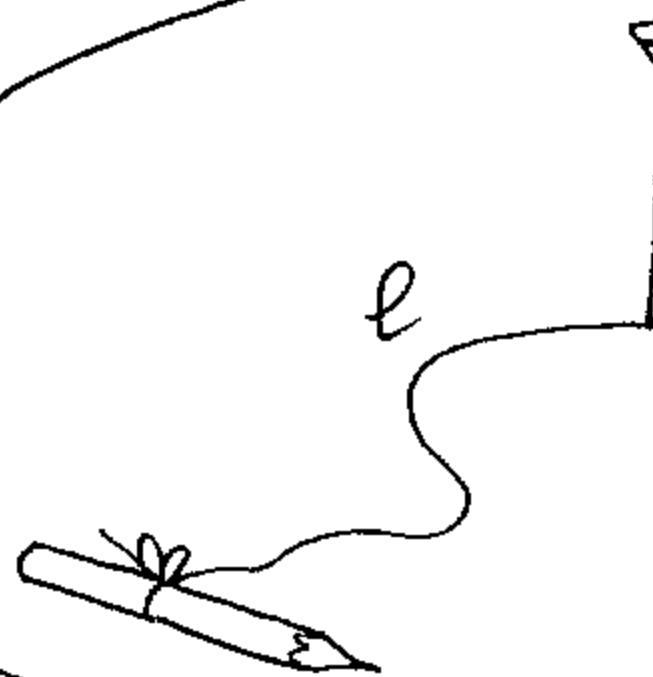
Problemy z naszymi trójkątami?
Dziwne, a może spróbuje pan nasze koła?
Klienci są z nich bardzo zadowoleni.

...Koło, więc jest zbiorem punktów znajdujących się w odległości L od danego punktu centralnego.

I mówi pan: obwód $2\pi L$, powierzchnia πL^2 ,
dziękuję, zapisałem.

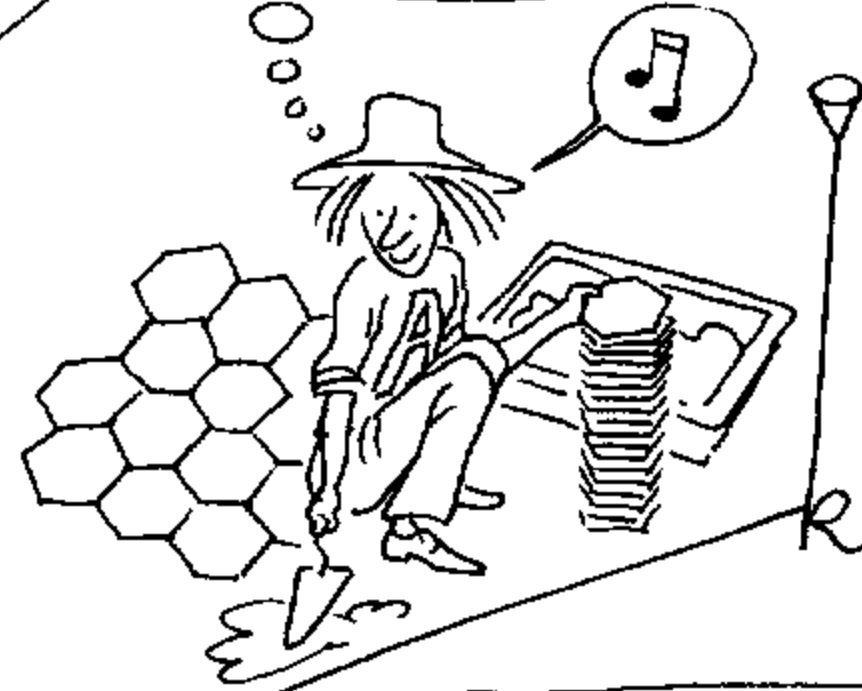
...do usług.

Do pomiaru pola polecamy płytki Euklidesa.
Do wyznaczenia obwodu ogrodzenie Euklidesa jest
najlepszym materiałem dostępnym na rynku.
Zadowolenie klientów to nasza najlepsza reklama.

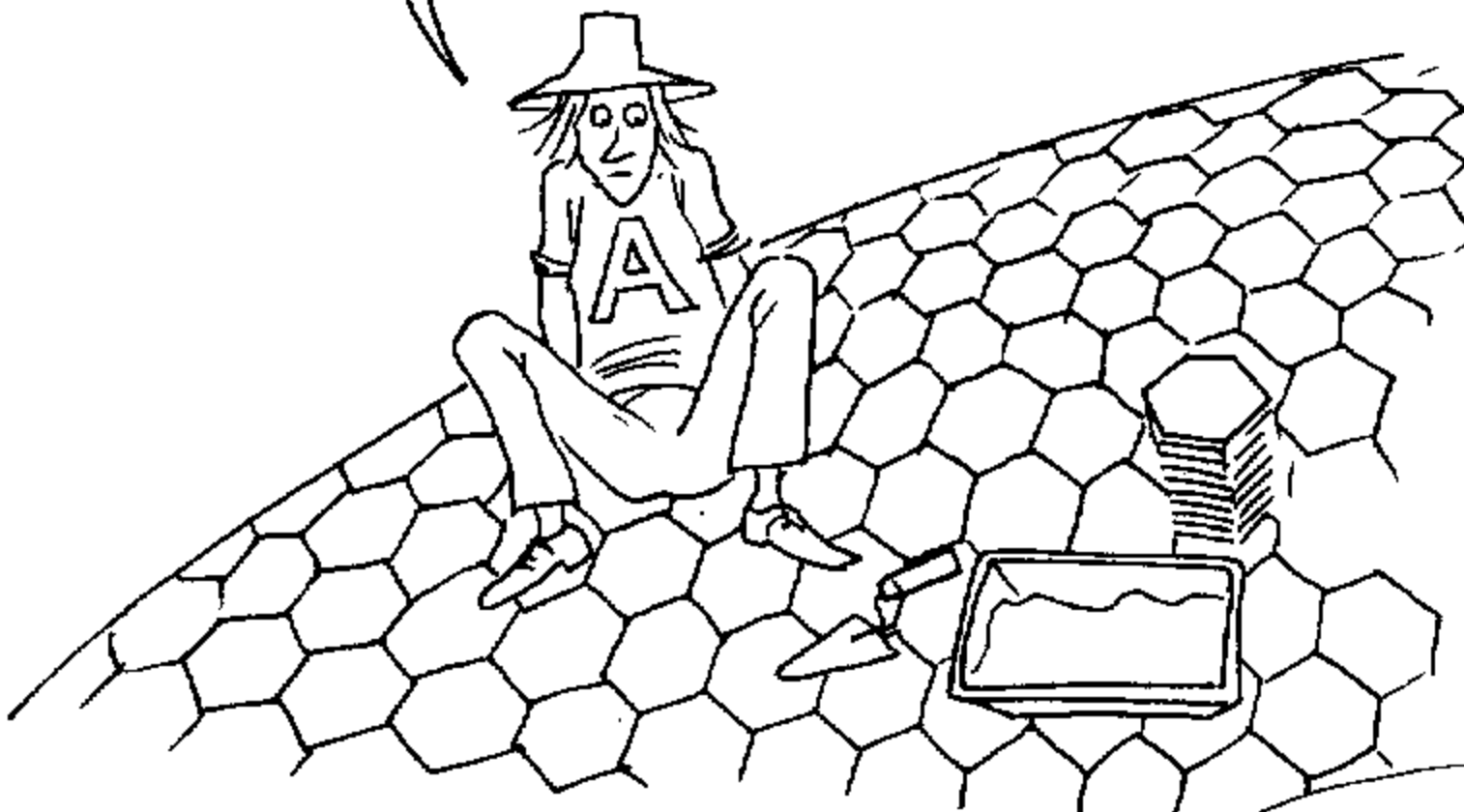

Pole πL^2

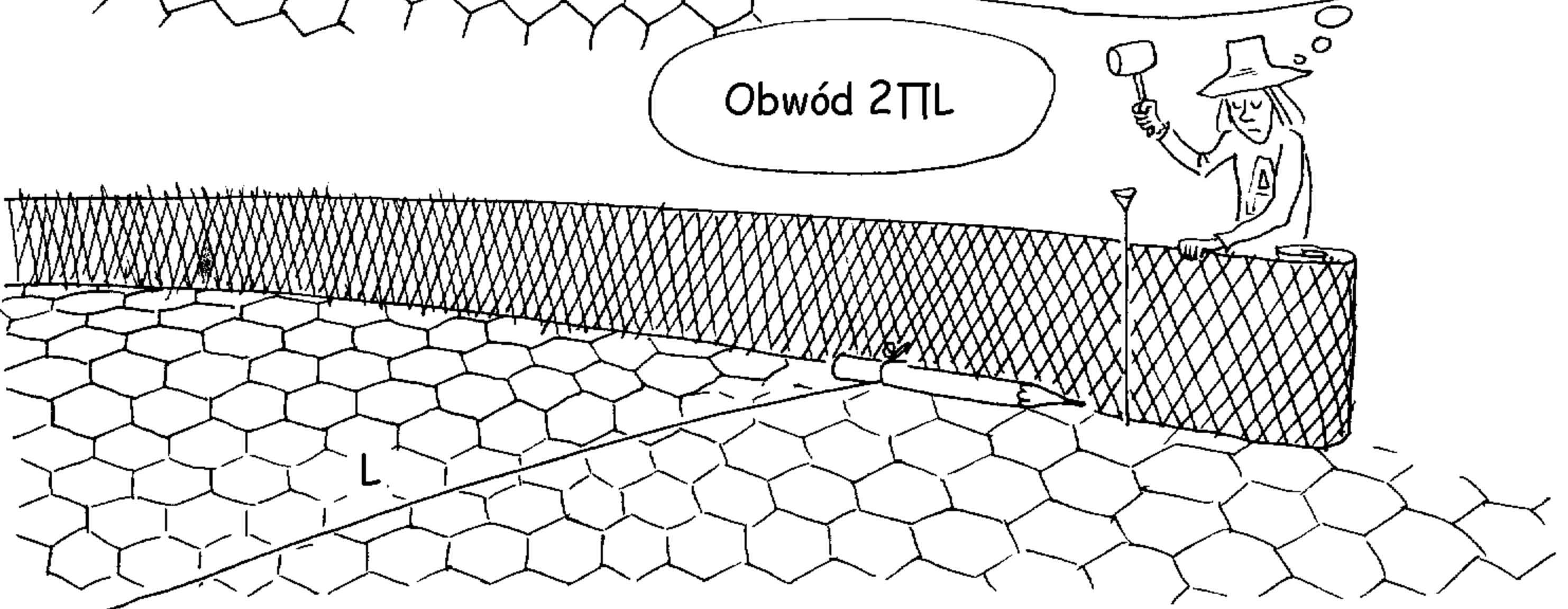
No, dobrze się
zaczyna, mam za
dużo płytek!

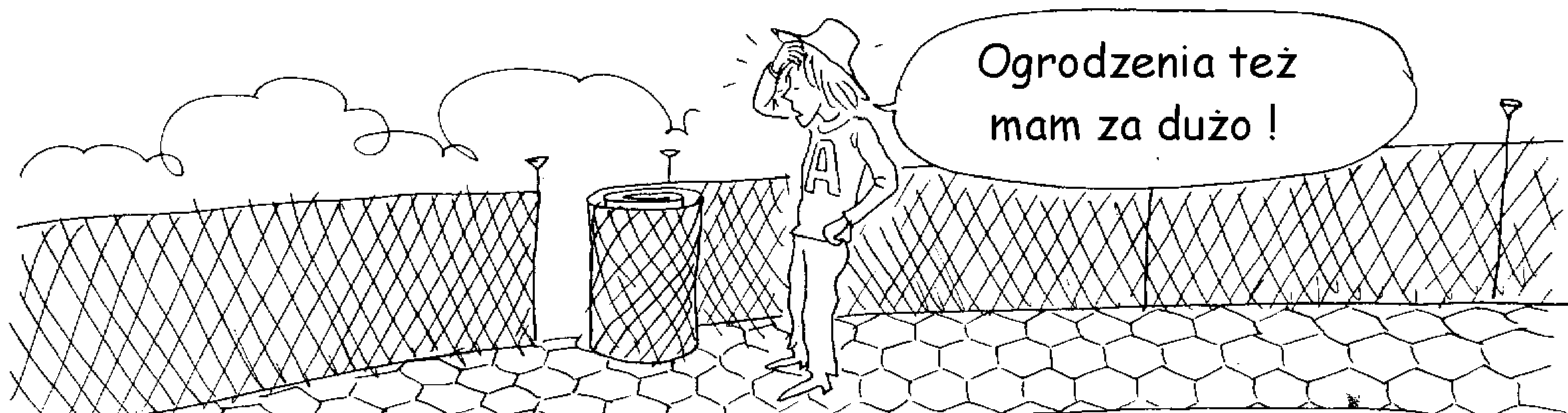
Jak to się mówi : połączyć
piękne z pożytecznym...

A teraz zmierzmy
obwód za pomocą
ich ogrodzenia.

Obwód $2\pi L$

Ogrodzenia też mam za dużo!

HALO, EUKLIDES? Tak, to znowu ja!
Zostało mi mnóstwo płytek i ogrodzenia, ten wasz sprzęt, $2\pi L$ i πL^2 to jakaś kompletna ściema!

Ale proszę tak nie krzyczeć proszę pana, ja jestem tylko sekretarką, łączę pana z działem technicznym.

Nie, nie i nie, płytki są ułożone jak należy, mój promień jest w porządku, a ogrodzenie jest ustawione ściśle na kole.

Proszę mi wierzyć, pierwszy raz coś takiego się zdarza. Proszę jeszcze popróbować i nie niepokoić się, wie pan, że gwarantujemy wszystkie nasze twierdzenia...

Anzelm próbował jeszcze dalszych pomiarów, zwiększając za każdym razem promień koła. I za każdym razem zostawało mu co raz więcej materiałów...

Ale cyrk, a teraz mi zostało
dokładnie 36% ogrodzenia i 19% płytek
a moje koło stało się...PROSTA.

Jawa to
czy sen?

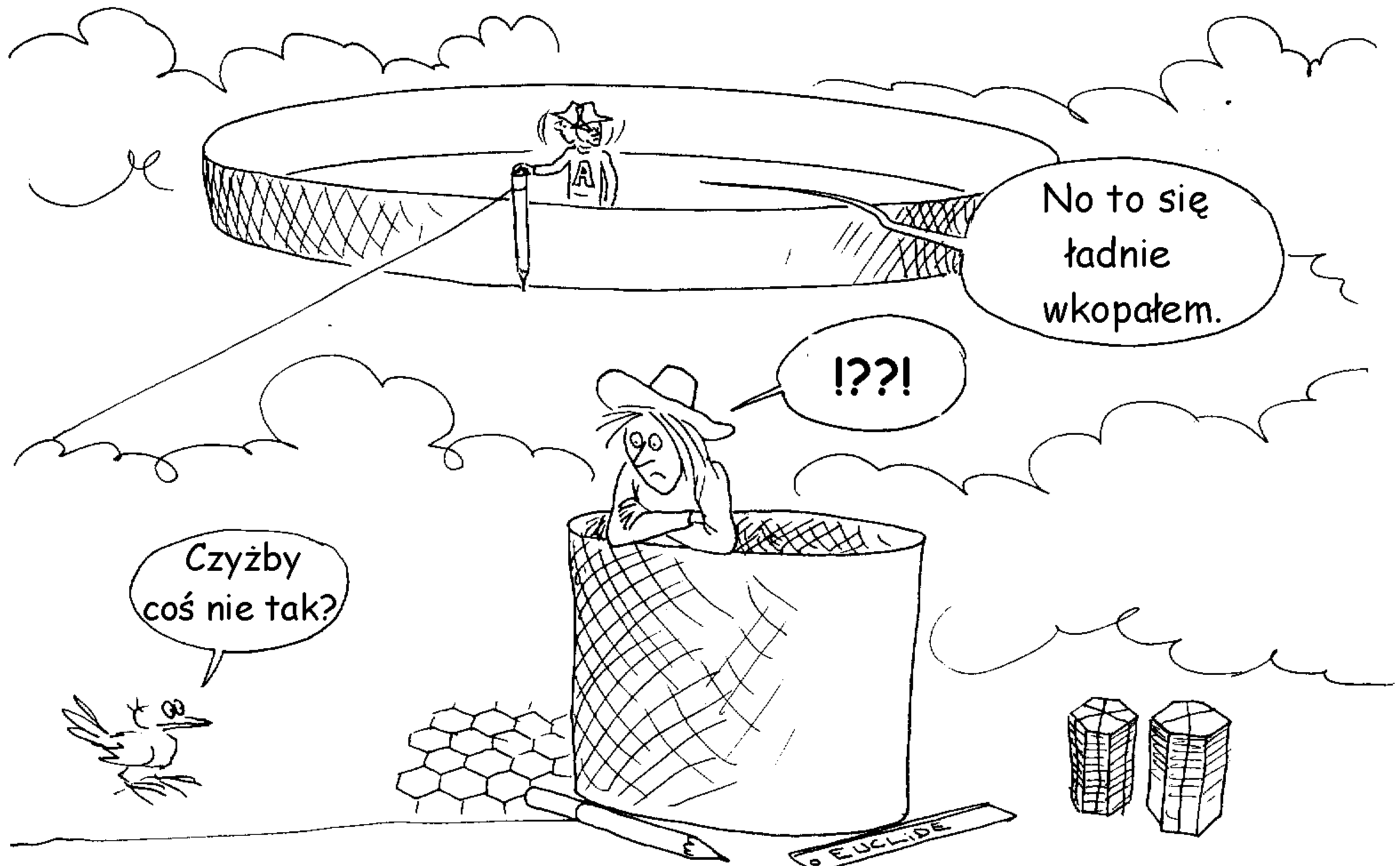
...A linijka jest
naprawdę PROSTA.

Anzelm zwiększa ponownie
promień koła i tym razem...

Krzywizna
mojego koła odwróciła się
w drugą stronę.

A kiedy ZWIĘKSZAM
promień jeszcze bardziej
to obwód MALEJE,
to jakieś szaleństwo!

Po ostatniej próbie :

CO SIĘ STAŁO ?

Aby to wyjaśnić, rozproszymy obłoki :

Anzelm nagle zrozumiał, że znajduje się na powierzchni kuli, na której stosował reguły GEOMETRII PŁASZCZYZNY.

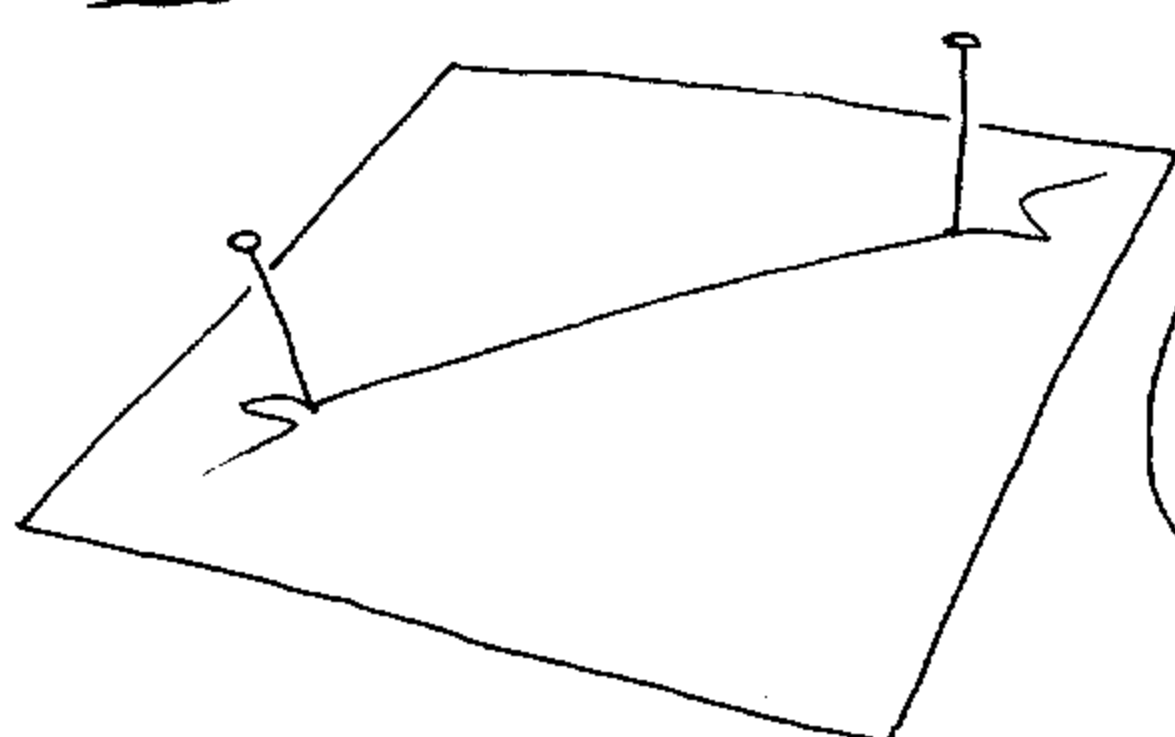
Ale w jaki sposób Anzelm wyznaczał PROSTE na sferze? To jakiś nonsens.

Uwaga... pułapka!

Mój drogi, to zależy czym jest dla ciebie prosta. Jeśli to najkrótsza droga między dwoma punktami, to nie ma żadnego problemu z PROSTYMI na sferze.

Pojęcie geodezyjnej (linii najkrótszej drogi) nie jest ekskluzywnością zarezerwowaną dla PŁASZCZYZNY.

Napnijmy elastyczną gumkę między dwoma punktami.

KLIK!

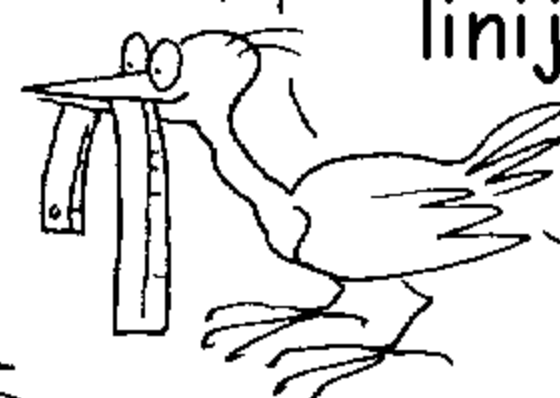
Puszczamy

I otrzymujemy GEODEZYJNĄ.

Co ty mi tu chrzaniasz, przecież to nie jest PROSTE, to coś.

To proszę, weź linijkę i sam sobie sprawdź.

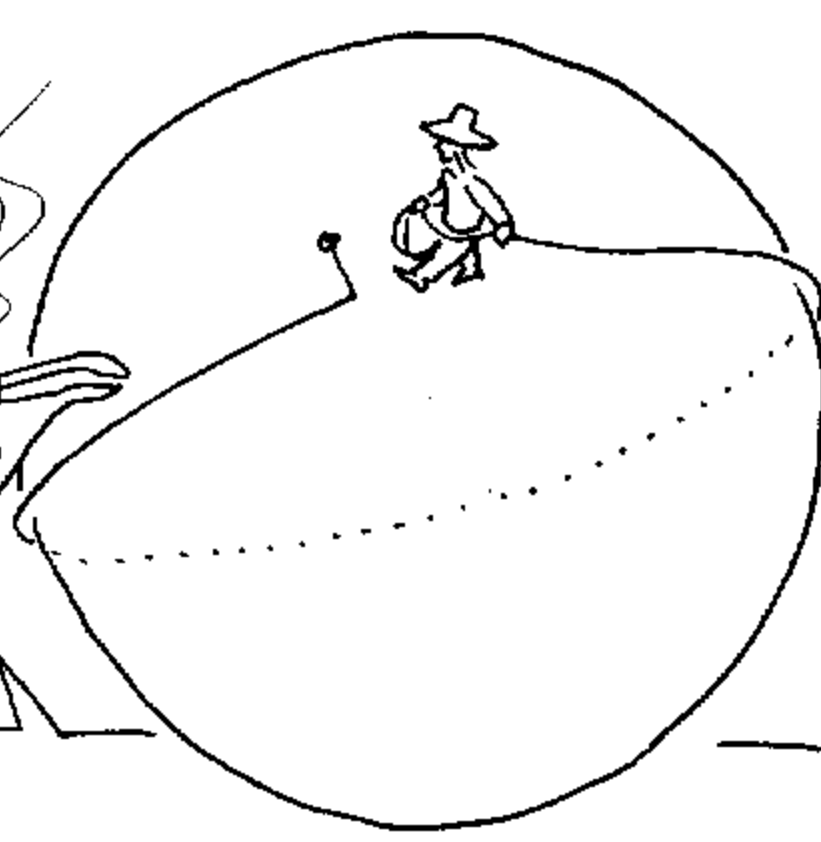
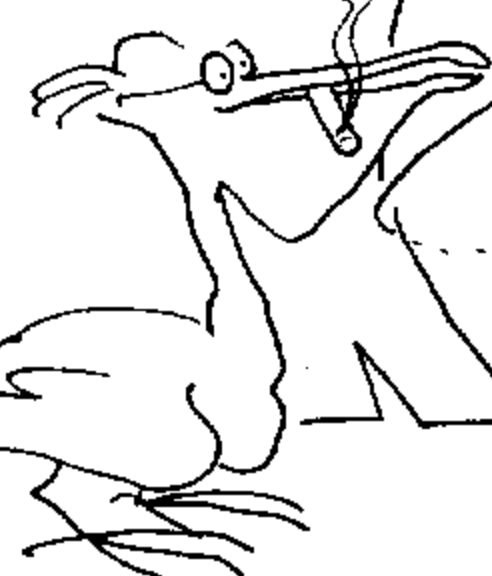

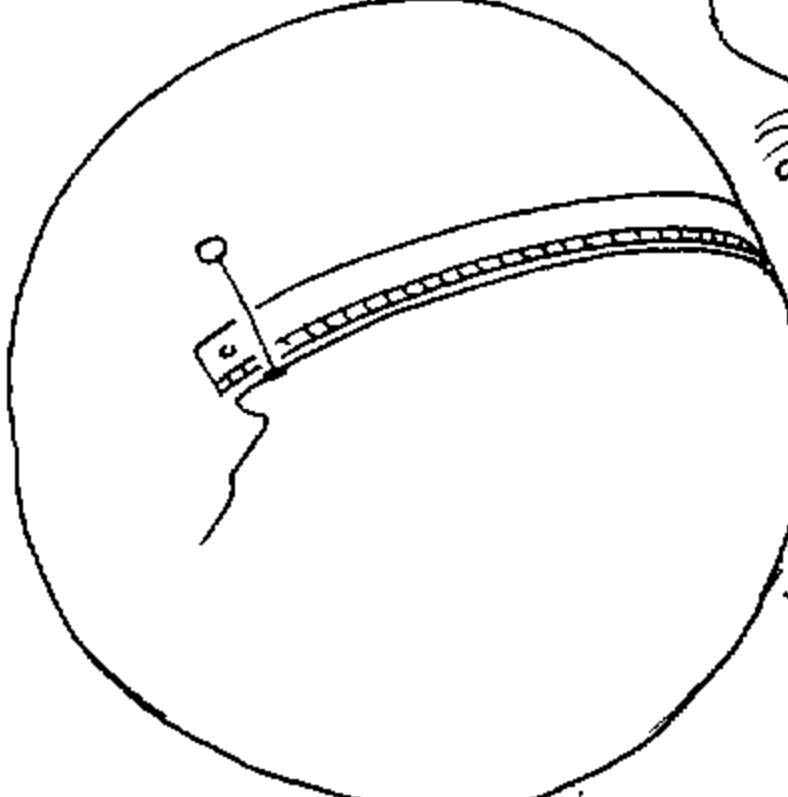
Bo to jest linijka według ciebie?

To jest LINIJKĄ do POWIERZCHNI, i na PŁASZCZYZNIE też działa doskonale, nie odchyła się ani w lewo, ani w prawo.

Taka spryciara...

Tak czy owak, kiedy Anzelm wyznacza swoją geodezyjną, to ona się ZAMYKA. Czy to znaczy, że geodezyjne na kuli to po prostu koła?

Wszystkie linie najkrótszej drogi na sferze są częściami zamkniętych krzywych geodezyjnych, które faktycznie są kołami na tej sferze. Ale nie były jakimi kołami!

!???

Co to znowu za historia ?
Chcesz powiedzieć, że na sferze są
różne rodzaje kół ?!!

A już myślałem, że coś łapię...

To jeszcze raz, koło to zbiór punktów
w odległości L od danego punktu N , którego
nazwiemy tutaj BIEGUNEM.

ehe ...

A tu widzisz zestaw
kół bieguna N ,
nazwiemy je
RÓWNOLEŻ-
NIKAMI.

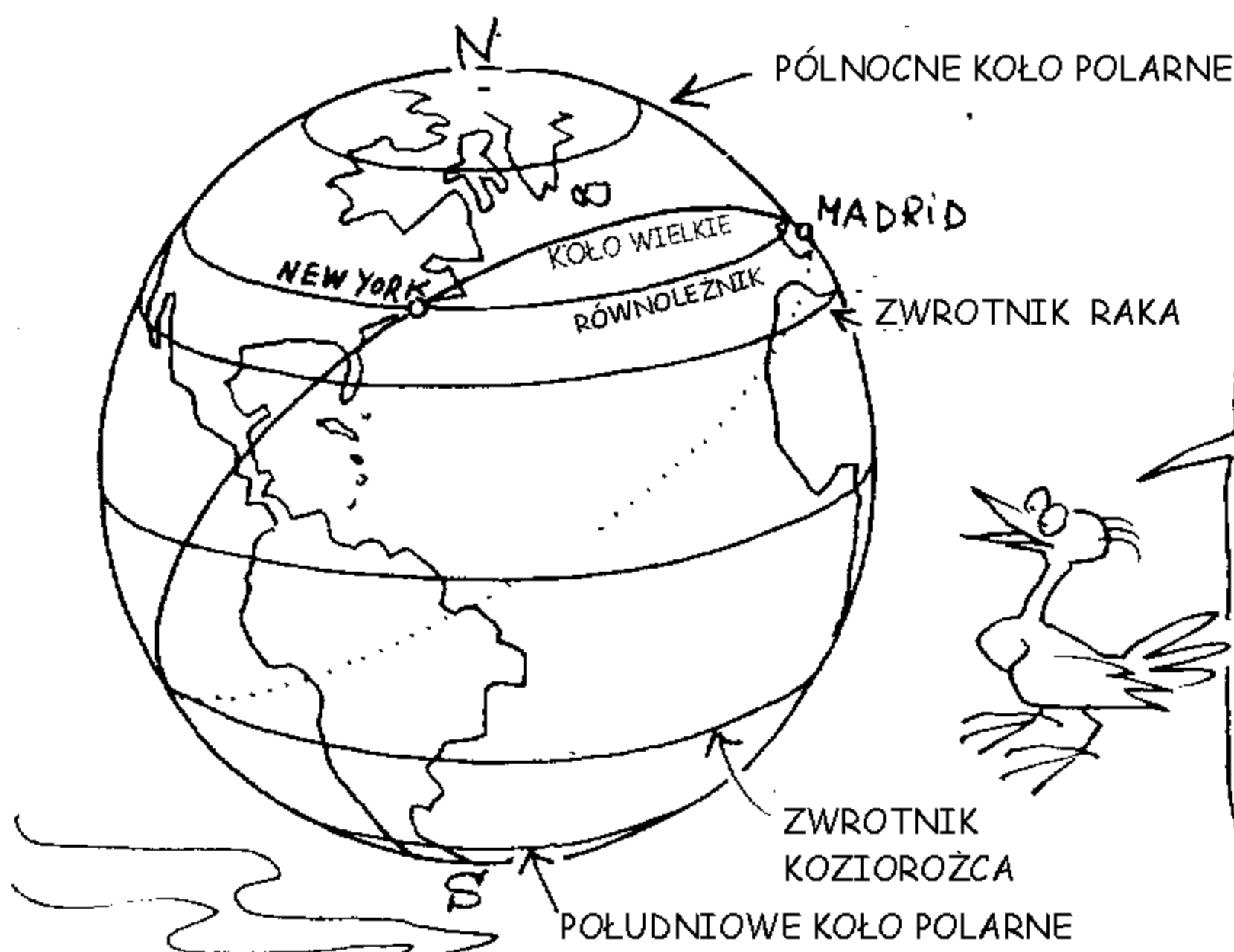
Te równoległe
koła są także
wyznaczone przez
zbiory punktów w odl. L' od
punktu S , "bieguna płd.",
antypodalnego do N .

Największe spośród tych kół,
to RÓWNIK sfery.

No to w końcu dotarło do mnie,
że każde koło na sferze
ma DWA środki N i S !

Nazwiemy te "RÓWNIKI" KOŁAMI
WIELKIMI. Otóż to właśnie one są
GEODEZYJNYMI sfery.

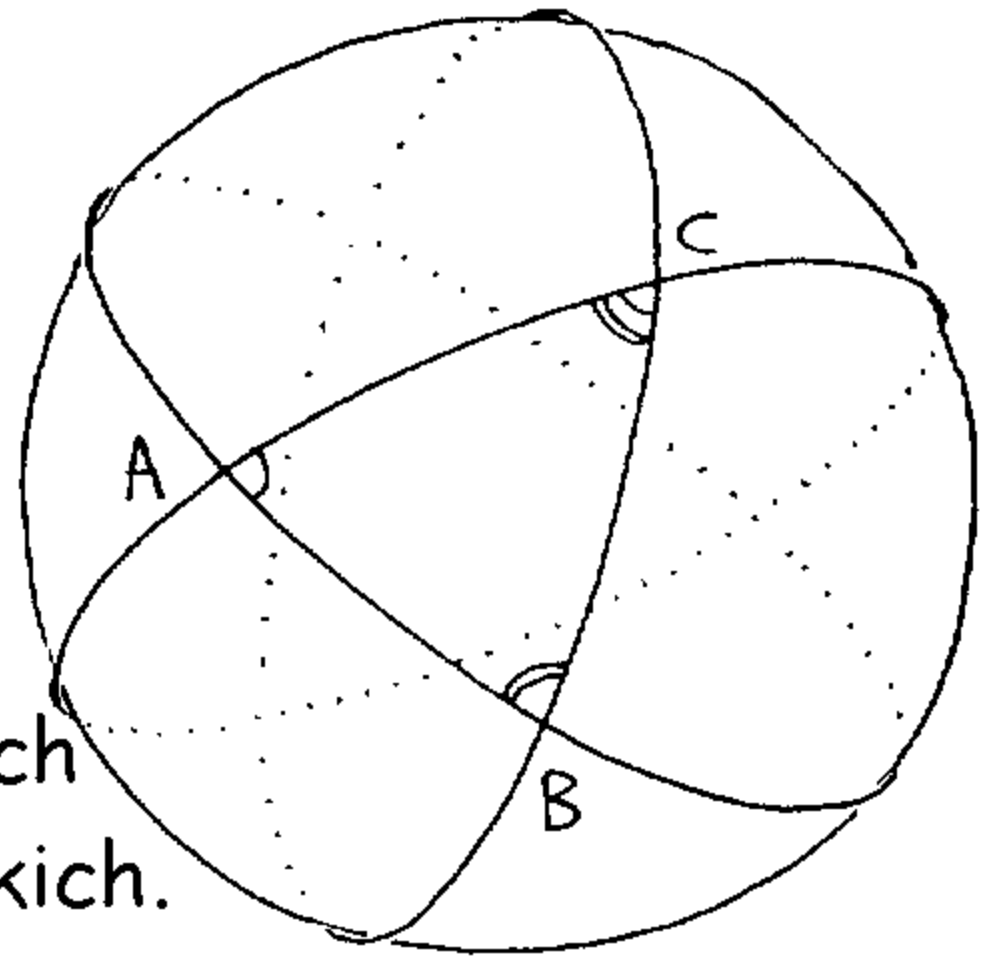
Kurde balans, pierwszy raz widzę
GEODEZYJNĄ z tak bliska, bomba!!

Na planecie ZIEMIA, koła polarne i zwrotniki są równoleżnikami. Madryt i Nowy York leżą na tym samym. Ale jak wiadomo, najkrótszą drogą nie jest łuk, który je łączy wzdłuż równoleżnika, ale ten wzdłuż KOŁA WIELKIEGO!

Kiedyś to nazywało się **ORTODOMA**.

A teraz zbudujemy **TRÓJKĄT** z trzech łuków, wyciętych oczywiście z kół wielkich.

Można zbudować taki trójkąt za pomocą taśmy klejącej albo gumek i zmierzyć jego kąty w każdym wierzchołku.

No to ile wyniesie suma $A + B + C$?

To zależy od pola trójkąta, między 180° i 900° !

W małym trójkącie, powierzchnia sfery niewiele odbiega od **PŁASZCZYZNY** i w tym wypadku, ta suma...

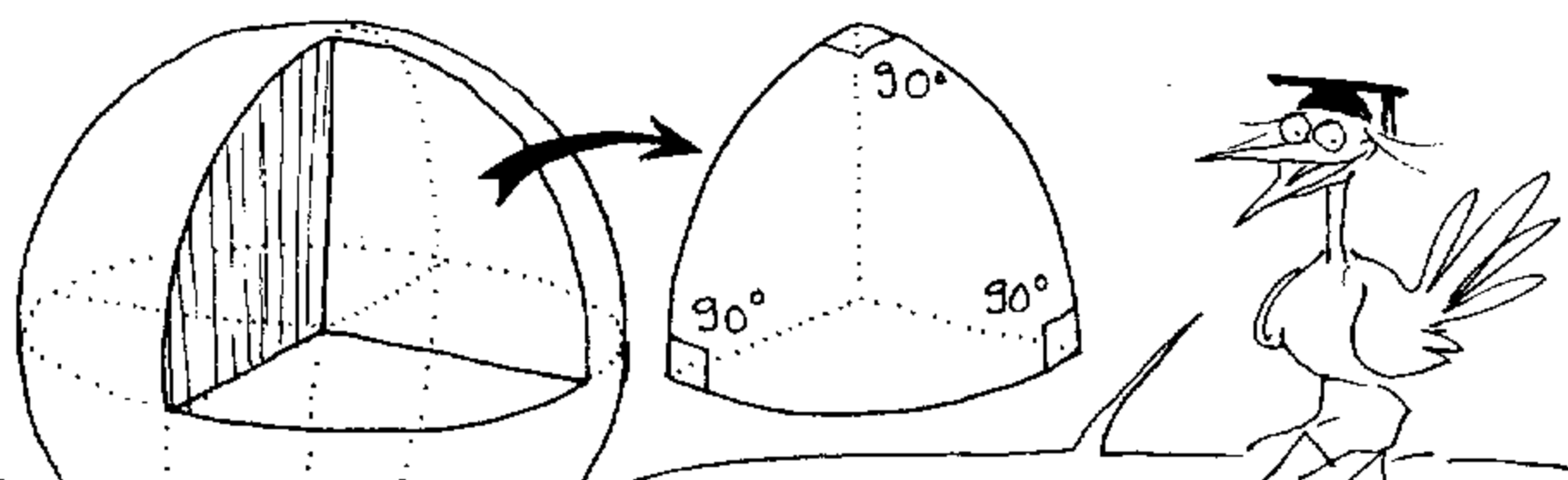
...jest bardzo bliska 180° .

A taki oto trójkąt moglibyśmy zrobić za pomocą trzech kawałków gumowej tasiemki.

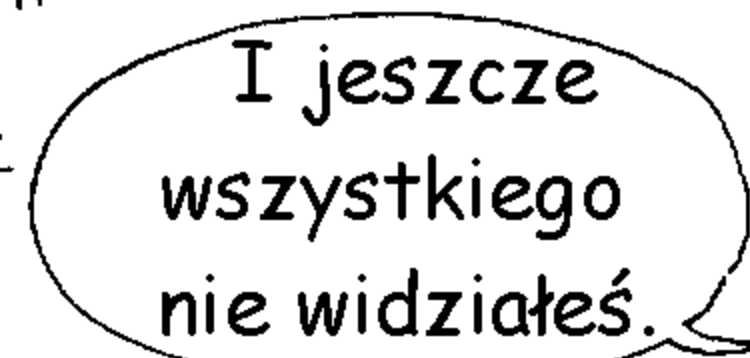
Trójkąt, który byłby równoboczny i trójprostokątny

A także dość szczególny bo zajmuje jedną ósmą powierzchni sfery.

A suma kątów wynosi 270° .

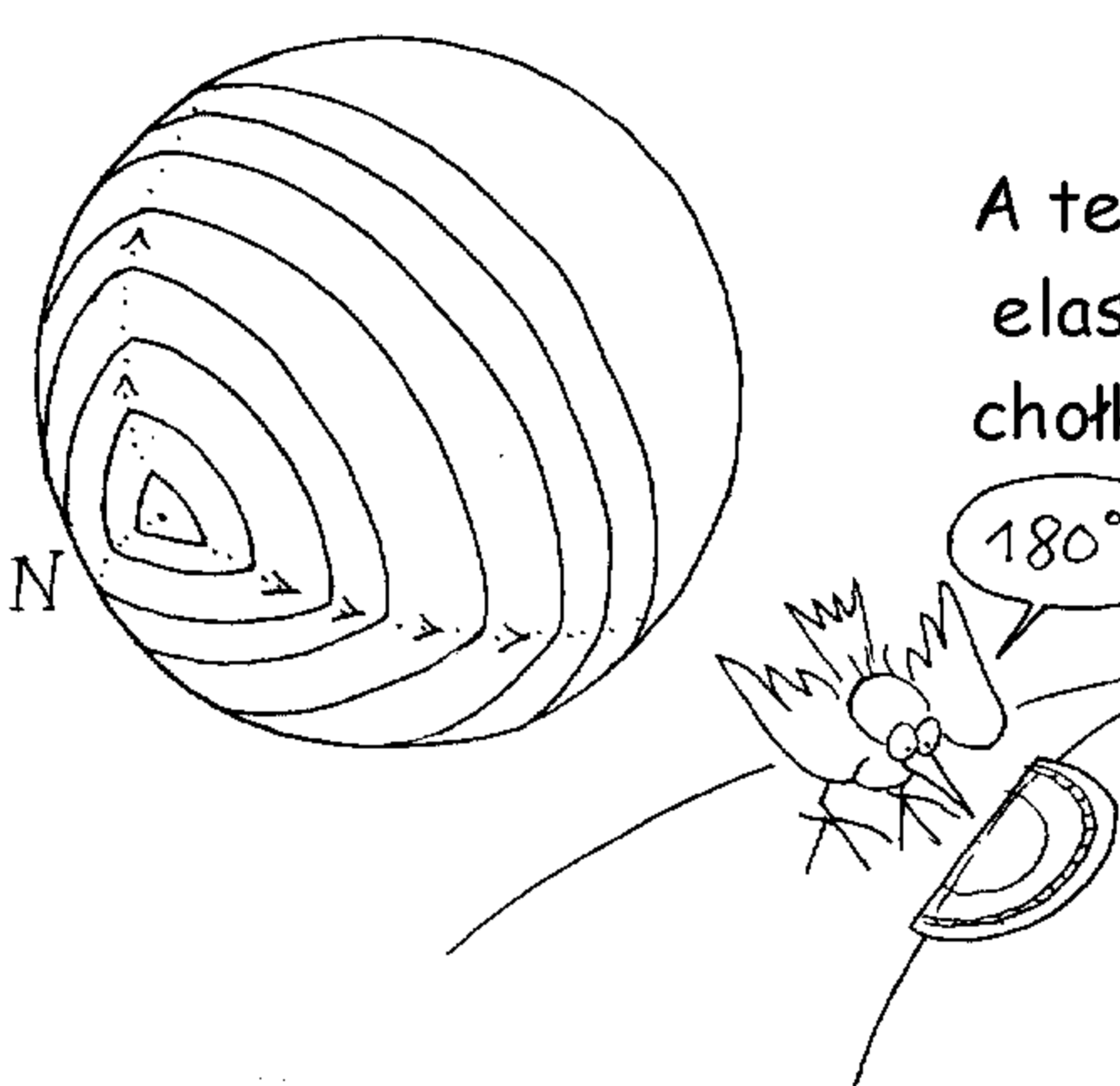
I jeszcze wszystkiego nie widziałeś.

??!!

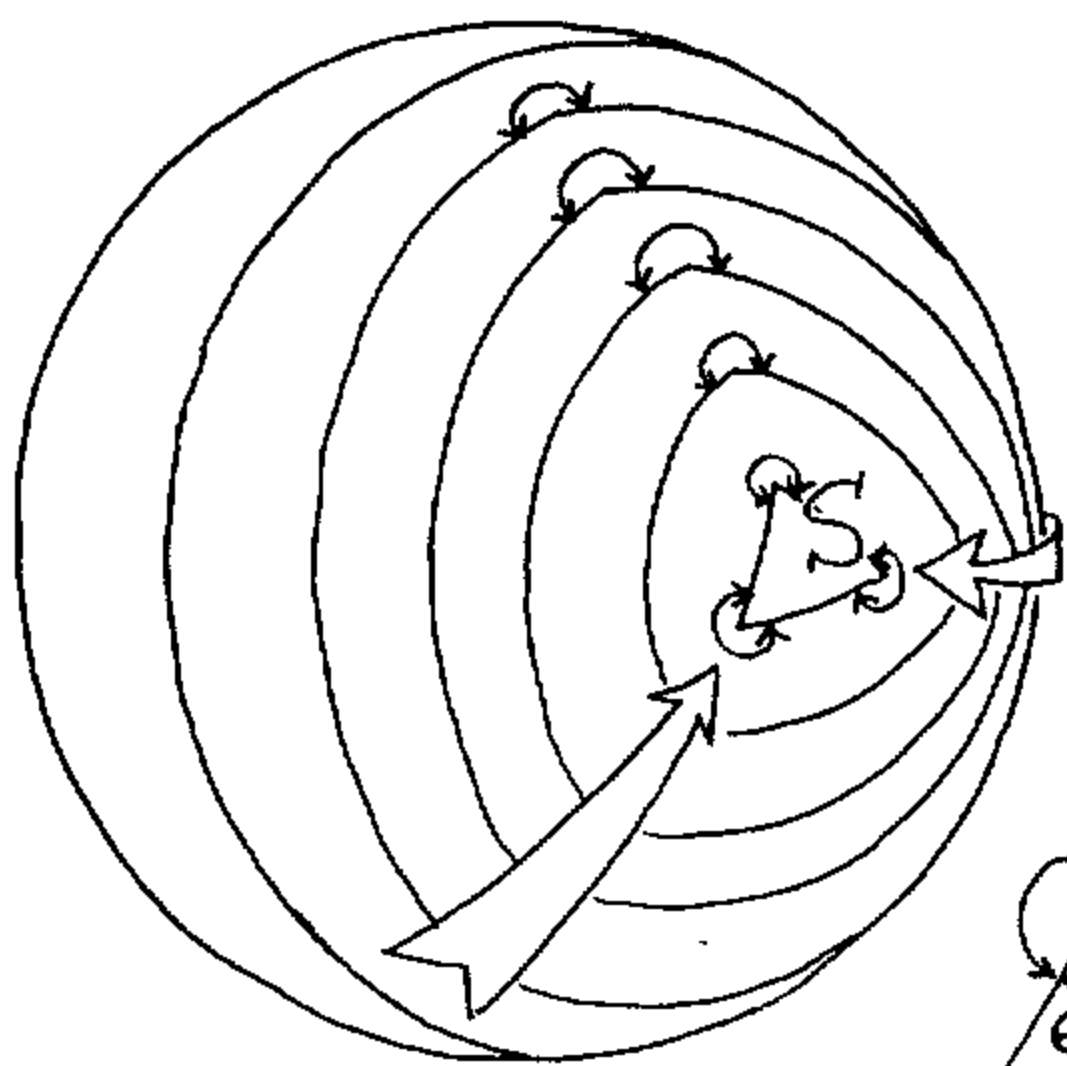

A teraz wyobraźmy sobie trójkąt z elastycznymi bokami, którego wierzchołki odsuwamy coraz dalej. Kąty będą rosnać, tak jak ich suma.

$180^\circ!$

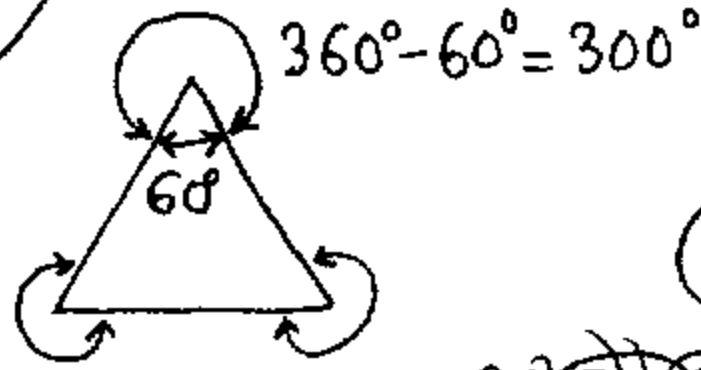

A kiedy wierzchołki znajdą się na równiku, kąty trójkąta będą kątami PŁASKIMI o wartości 180° a ich suma to 540° !!!

Jeśli będziemy kontynuować wędrówkę wierzchołków trójkąta na drugiej półkuli, to znajdzie się on przy punkcie S, na antypodach punktu N. Każdy z kątów będzie większy niż 180° ! A dokładniej, każdy z nich będzie równy: $360^\circ - 60^\circ = 300^\circ$.

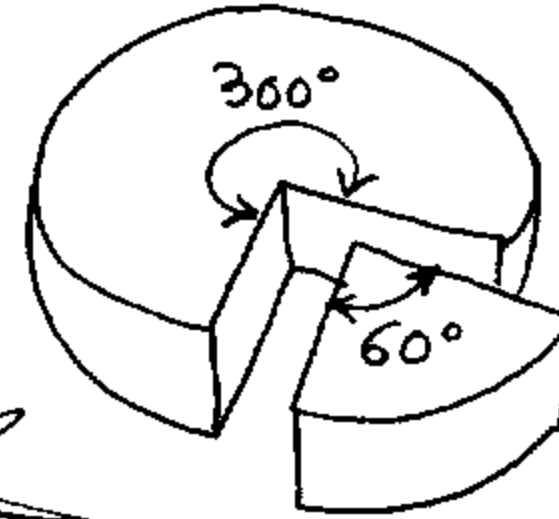
Suma: $300 \times 3 = 900^\circ$

Hmm...

Całkowity obwód reprezentuje 360° .

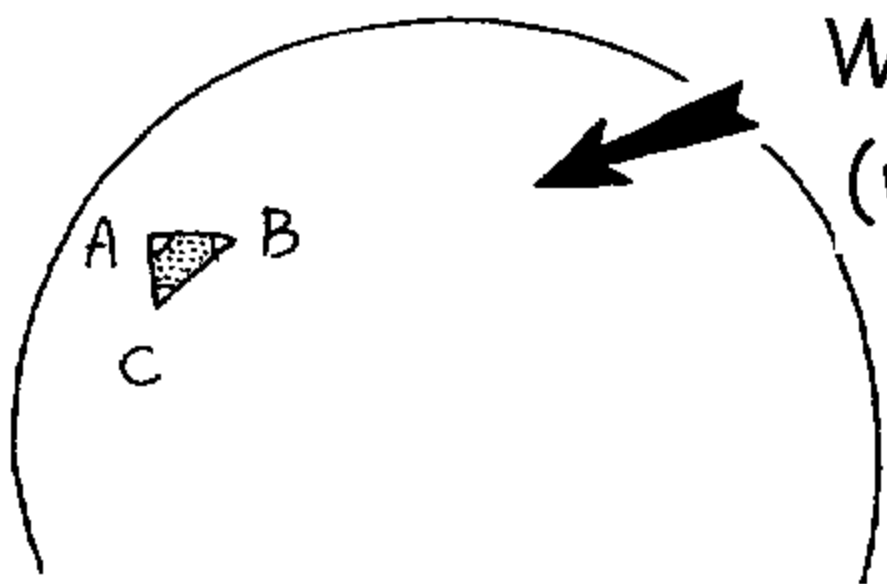
I w taki właśnie sposób, suma kątów trójkąta na sferze może wynosić od 180° do 900° !

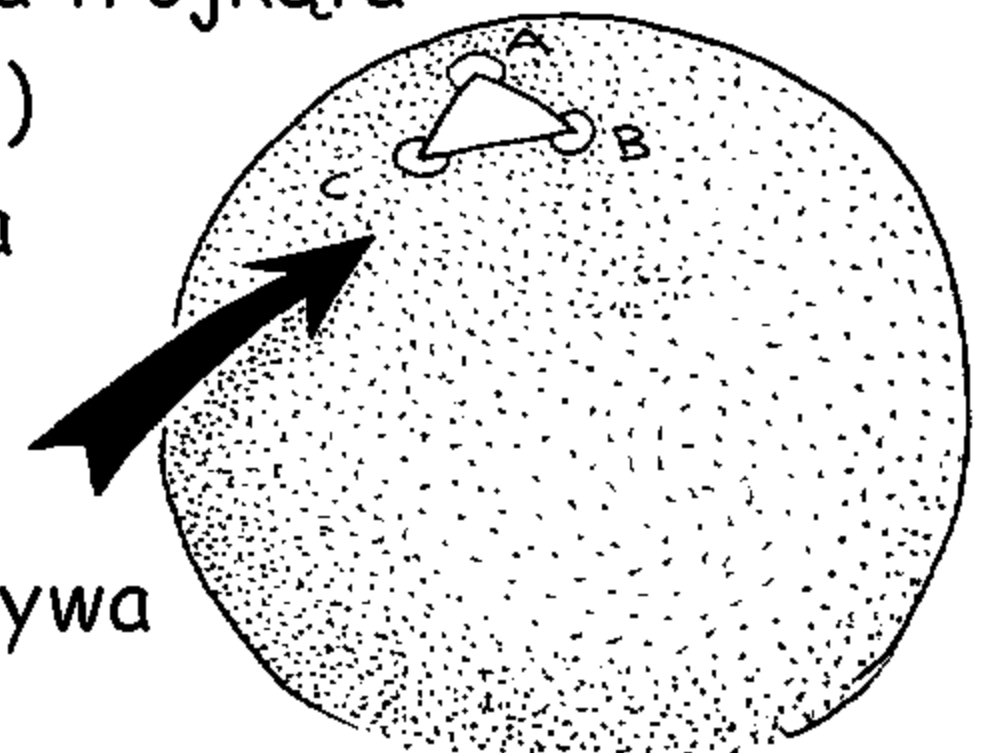
Według twierdzenia Gauss'a suma kątów trójkąta na sferze, wynosi:

$$A+B+C = 180 \left(1 + \frac{P}{3,1416 R^2} \right) \text{ w stopniach}$$

Gdzie R jest promieniem kuli a P polem trójkąta.

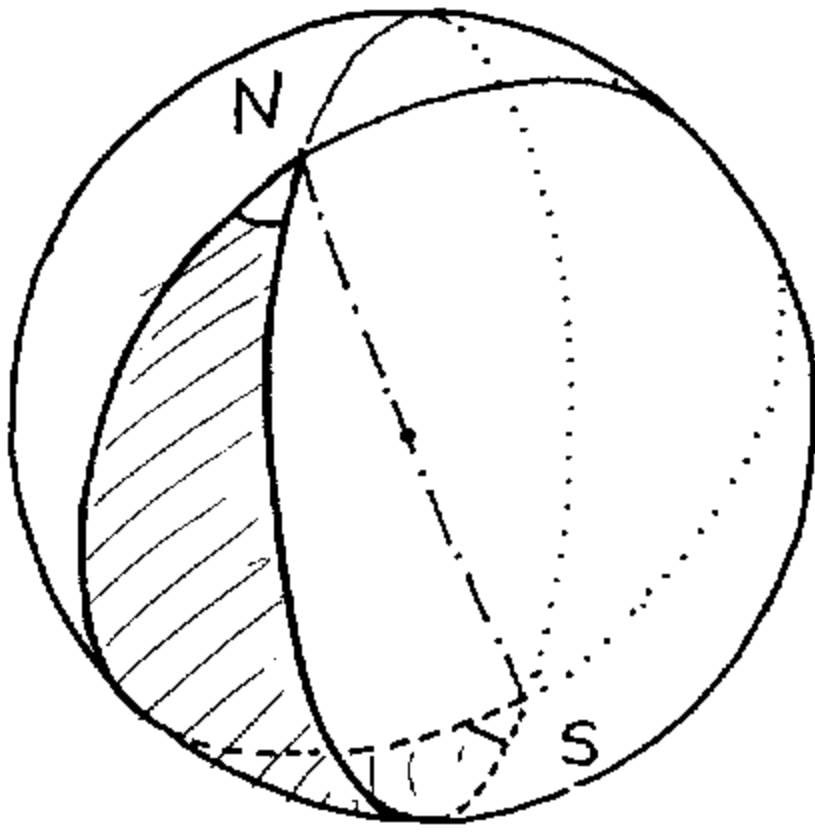

W przypadku małego pola trójkąta (w stosunku do pow. kuli) odnajdujemy Euklidesa $A+B+C = 180^\circ$

W przypadku odwrotnym, kiedy trójkąt pokrywa prawie całą powierzchnię kuli ($4 \times 3,1416 \times R^2$), zbliżamy się do 900° .

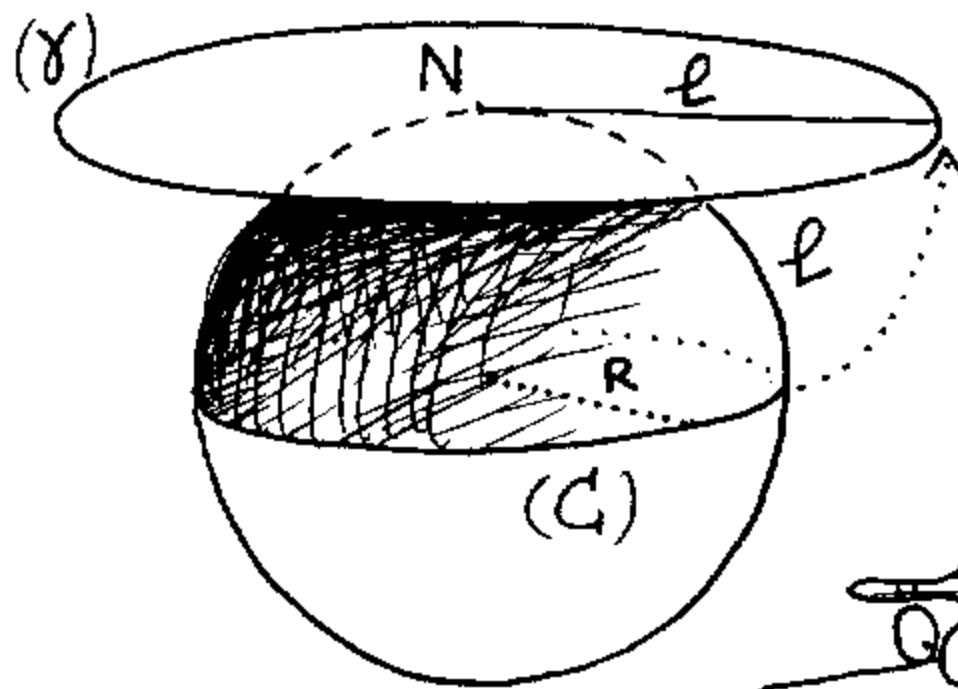
Notatka służbowa: Dwa punkty na sferze mogą być połączone dwoma łukami Geodezyjnymi, które składają się na JEDNO koło wielkie. Ale, jeśli te punkty N i S są antypodalne, to przechodzi przez nie nieskończona ilość GEODEZYJNYCH!... Dwie z tych "prostych sfery" definiują DWUKĄT o dwóch równych bokach i równych kątach. Suma kątów wynosi od 0° do 360° .

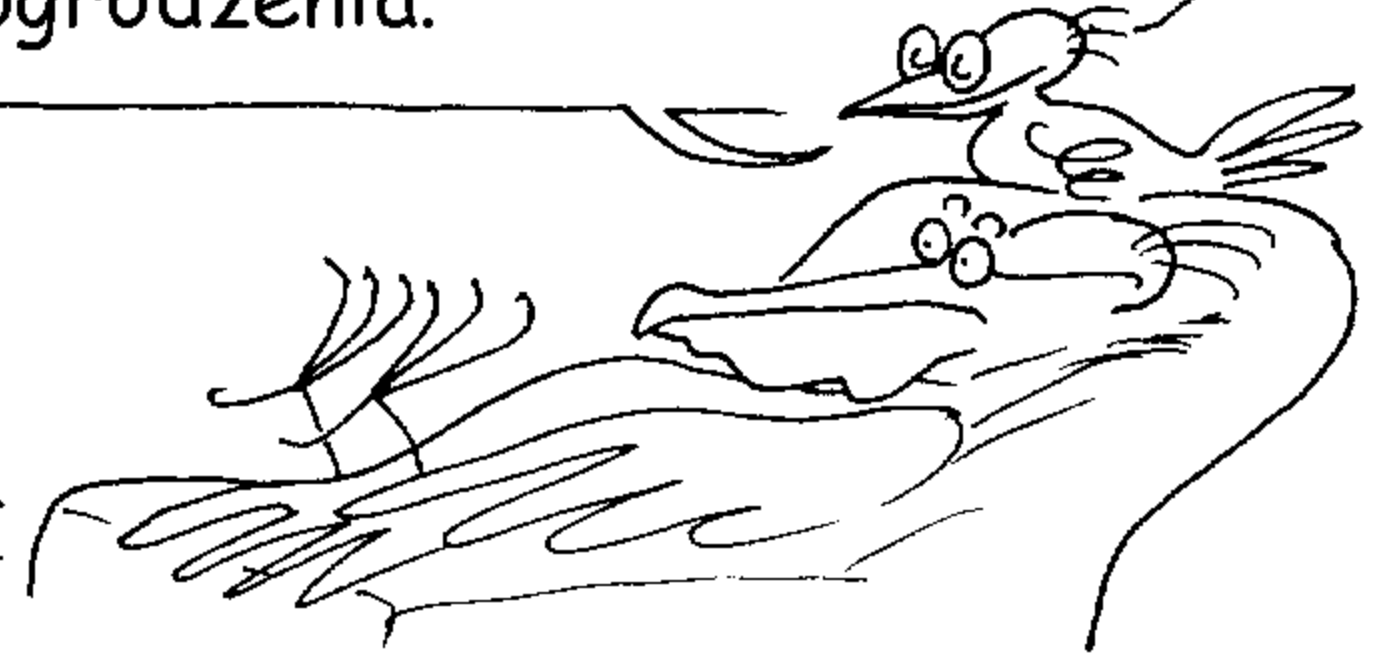
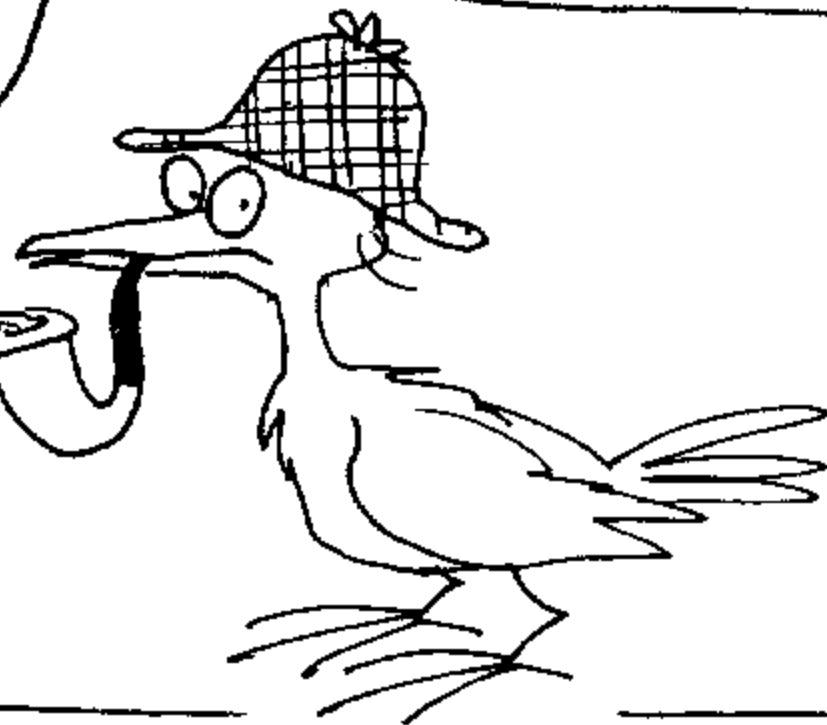
Debilizm totalny!

Dyrekcja

A teraz spróbujemy wyjaśnić, dlaczego Anzelmowi zostawało tyle płytek i ogrodzenia.

(C) jest kołem, które wyznaczał, a (X) kołem, które MYŚLAŁ, że wyznacza. Pole było mierzone za pomocą wzoru geometrii płaszczyzny $2\pi L^2$. Rzeczywista powierzchnia zaś była równa połowie powierzchni kuli $2\pi R^2$. L jest równe $1/4$ obwodu, czyli $1/2\pi R$ a stosunek tych dwóch pól wynosi $\pi^2/8=1,233$. Stosunek obwodów z kolei będzie równy $2\pi L/2\pi R$ czyli $\pi/2=1,57$. Teraz, jeśli ktoś ma jeszcze jakieś wątpliwości, to proszę mi opakować kulę płaszczyzną!

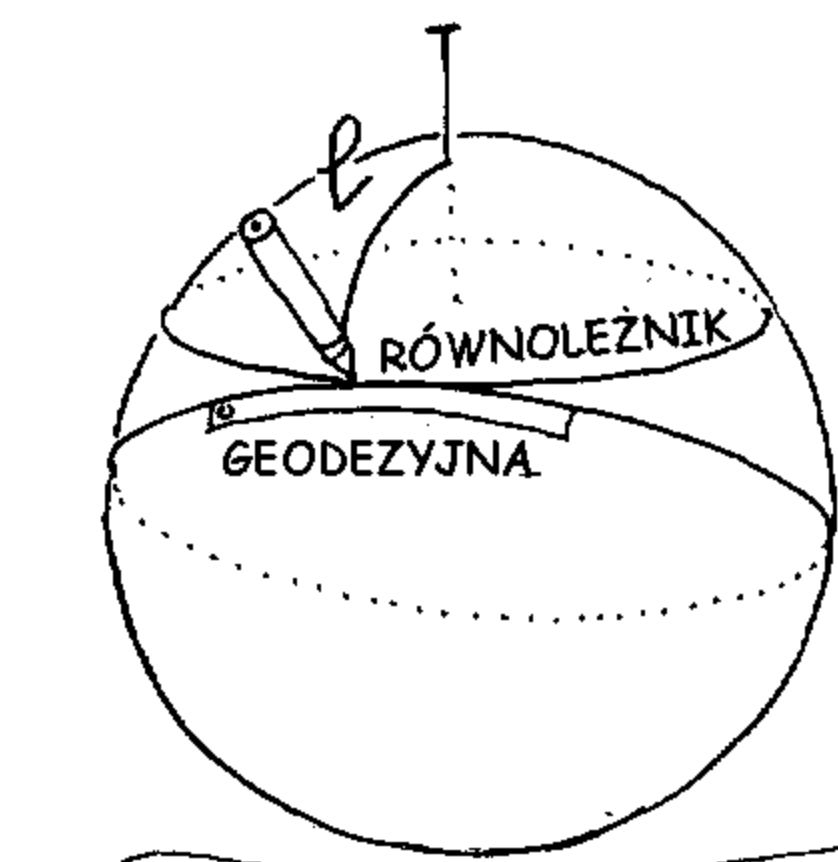

Kurde, fałdy wychodzą

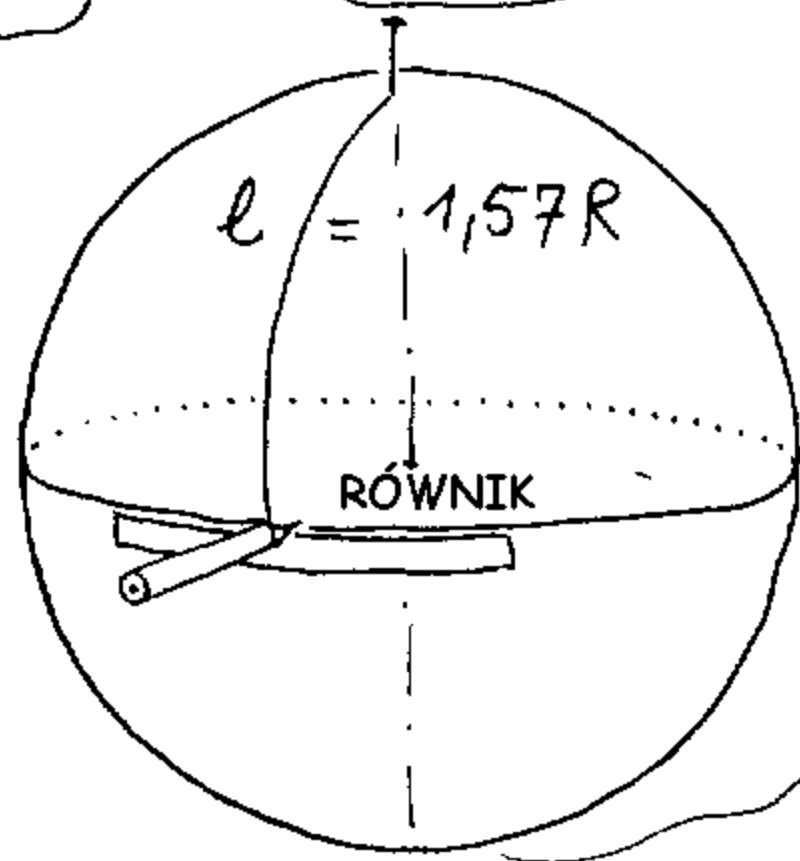
To...ziemia nie jest płaska?

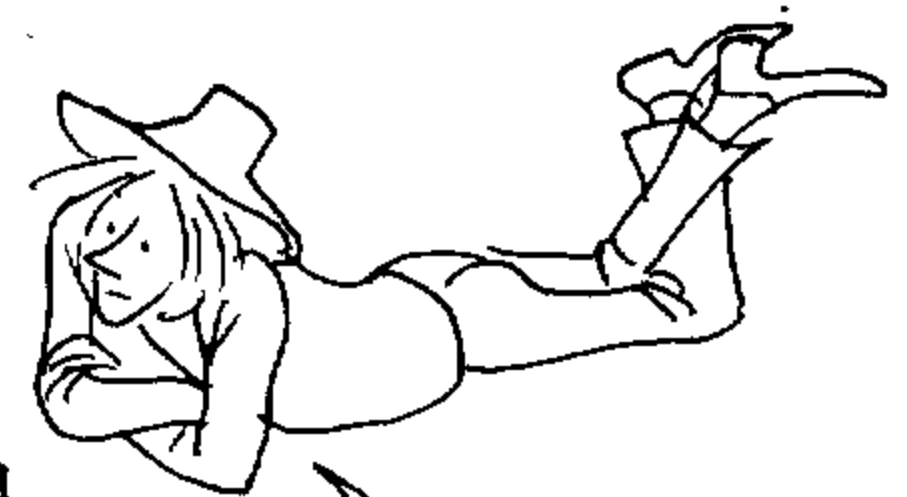
Przed dotarciem do równika WKŁĘŚŁOŚĆ
kąta Anzelma wydaje mu się być normalna:

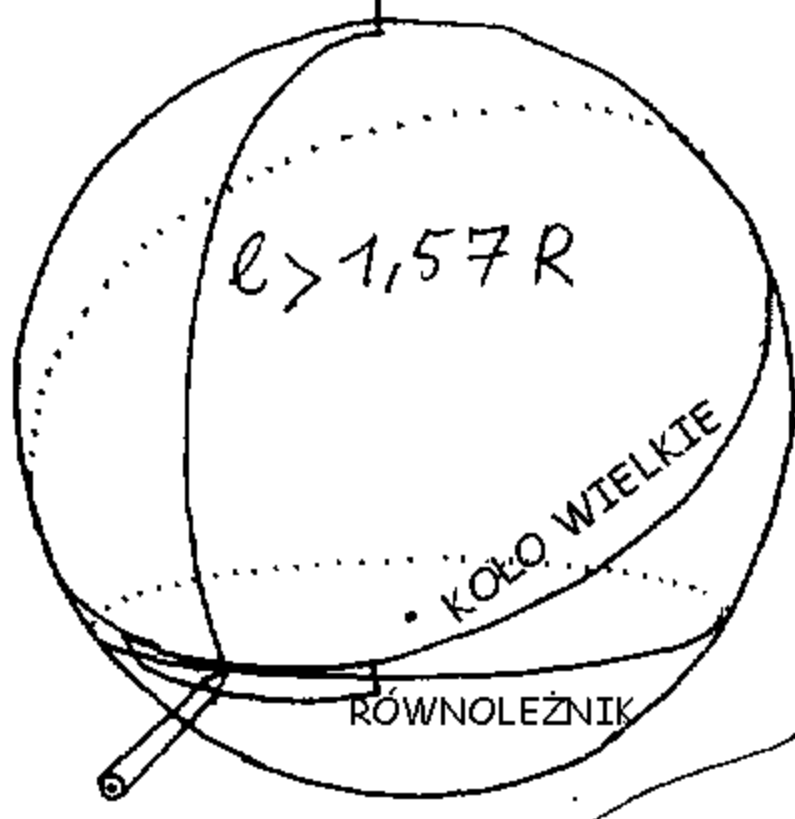
Na równiku, gdy $L = 1/2 \pi R$,
równoleżnik pokrywa się z
geodezyjną i kąt wydaje
mu się "PROSTE".

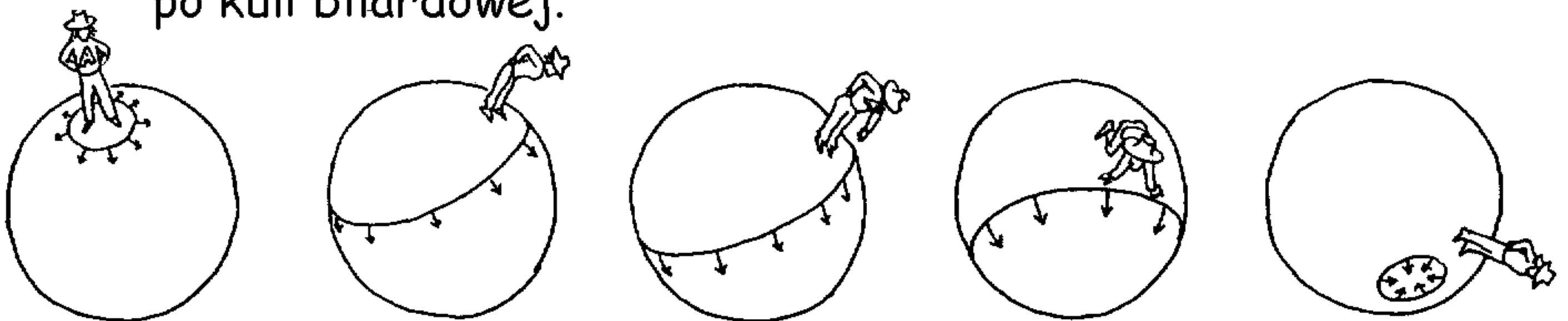
Poniżej równika, wydaje
mu się, że wklęsłość
wyznaczonego kąta
się odwraca.

Gdzie
ja jestem ?

Ta właściwość wyjaśnia w jaki sposób, możemy do woli, "wchodzić"
lub "wychodzić" z kąta bez przekraczania jego obwodu. Możemy
sobie przedstawić to koło jako elastyczny pierścień przesuwany
po kuli bilardowej.

Przez pewien czas Anzelm zajął się studiowaniem takich właściwości, odkrytych przez matematyka Gauss'a (1777-1855). Po czym postanowił udać się na eksplorację świata POWIERZCHNI :

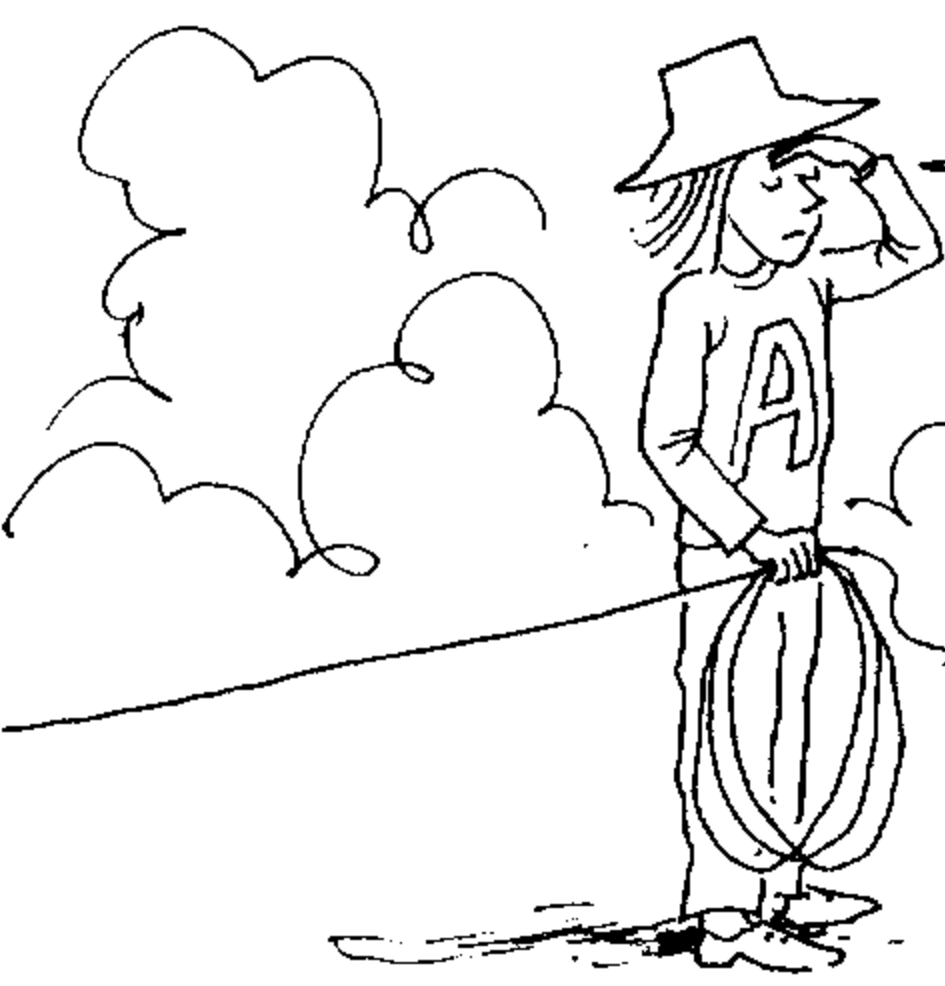

Dobra, to chyba mam wszystko, linijka, kątomierz, linka, młotek. To ruszajmy !

Ryzyk - fizyk...

Po wylądowaniu w nieznanym świecie, Anzelm zaczyna rozwijać nową GEODEZYJNĄ, ale tym razem :

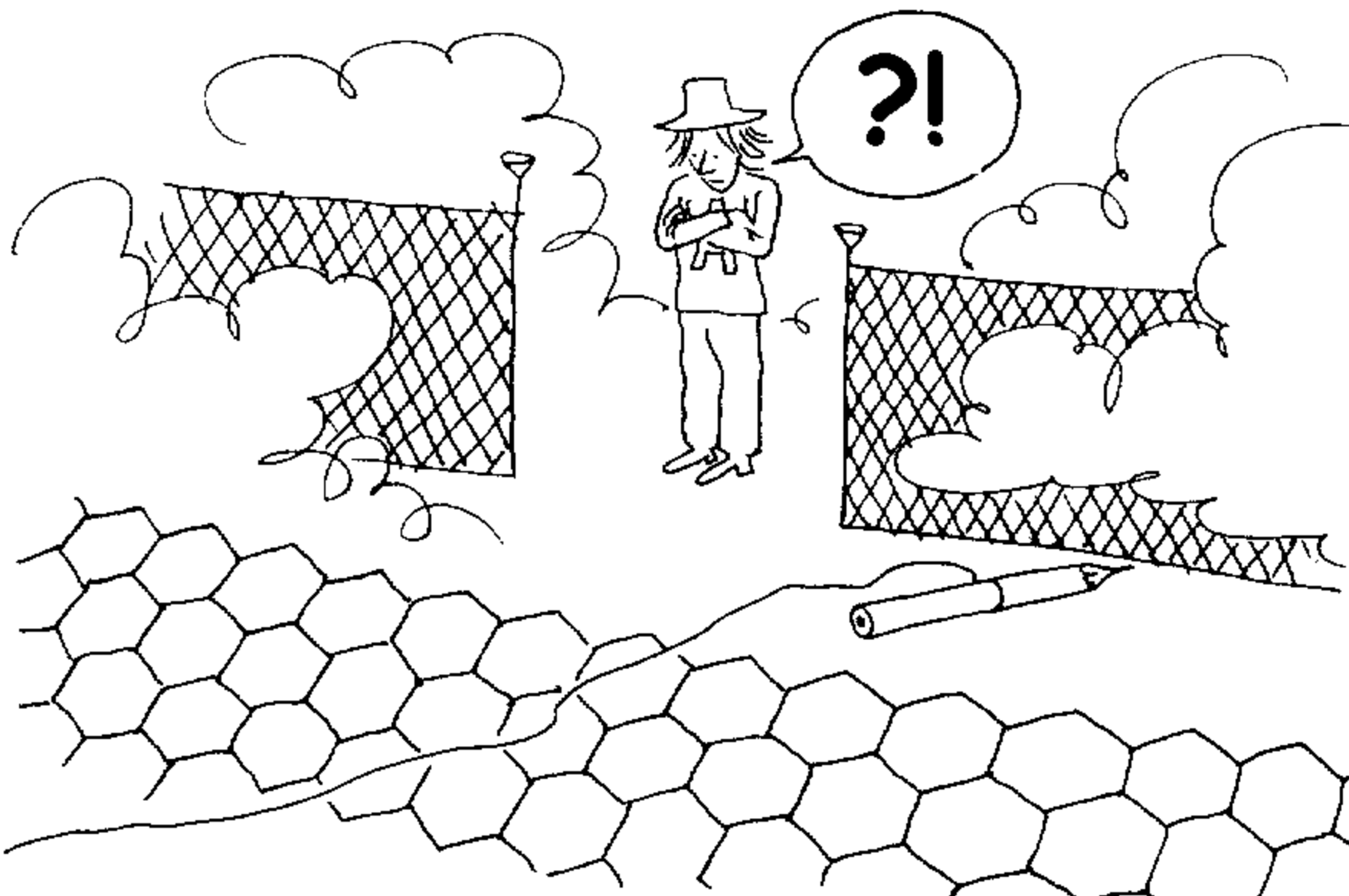
Ki diabeł, ta powierzchnia prowadzi do nikąd !

A geodezyjna się nie zamyka...

Anzelm zbudował trójkąt za pomocą trzech napiętych linek, ale suma kątów okazuje się tym razem mniejsza od 180° .

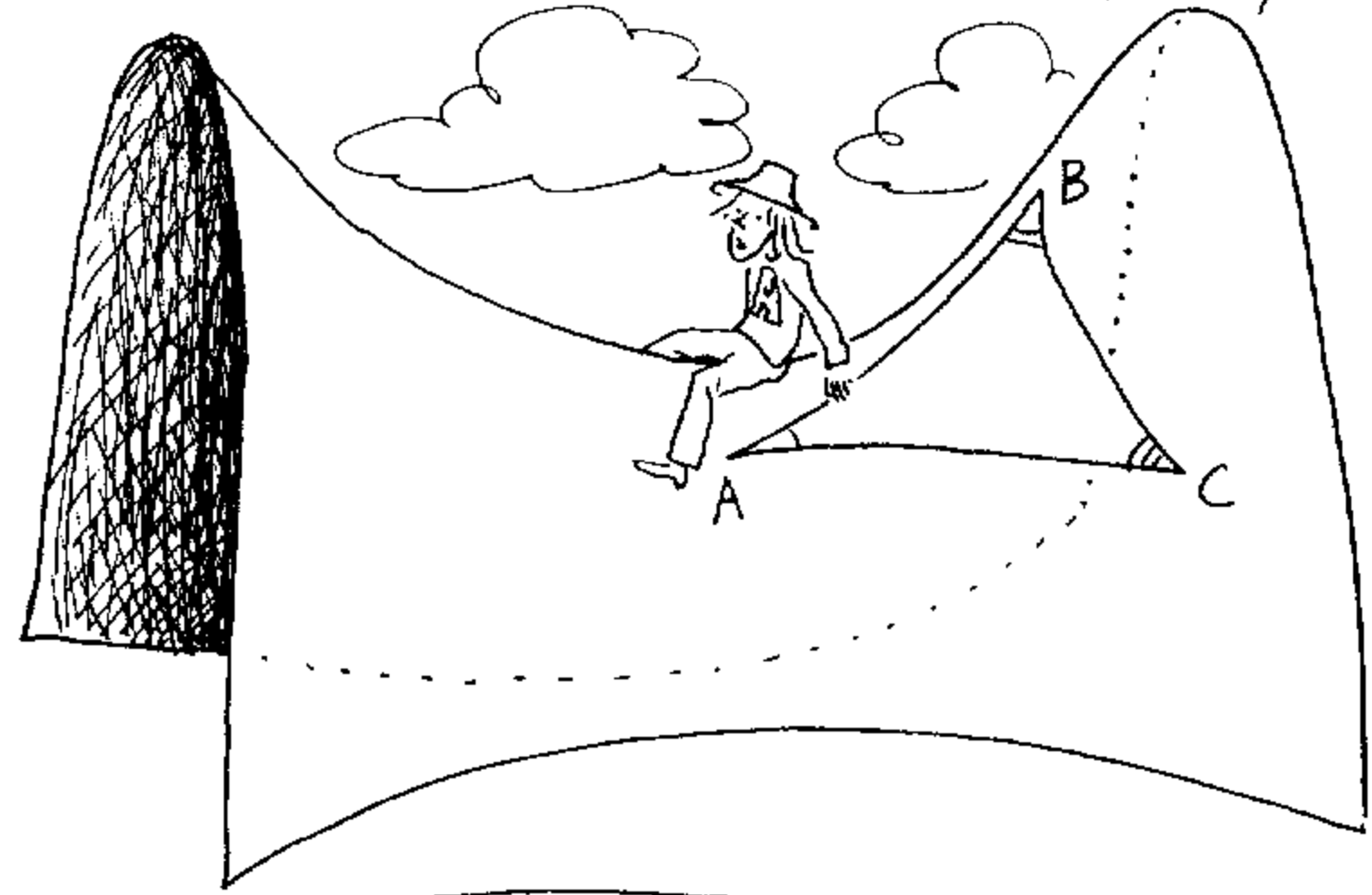

To coś nowego...

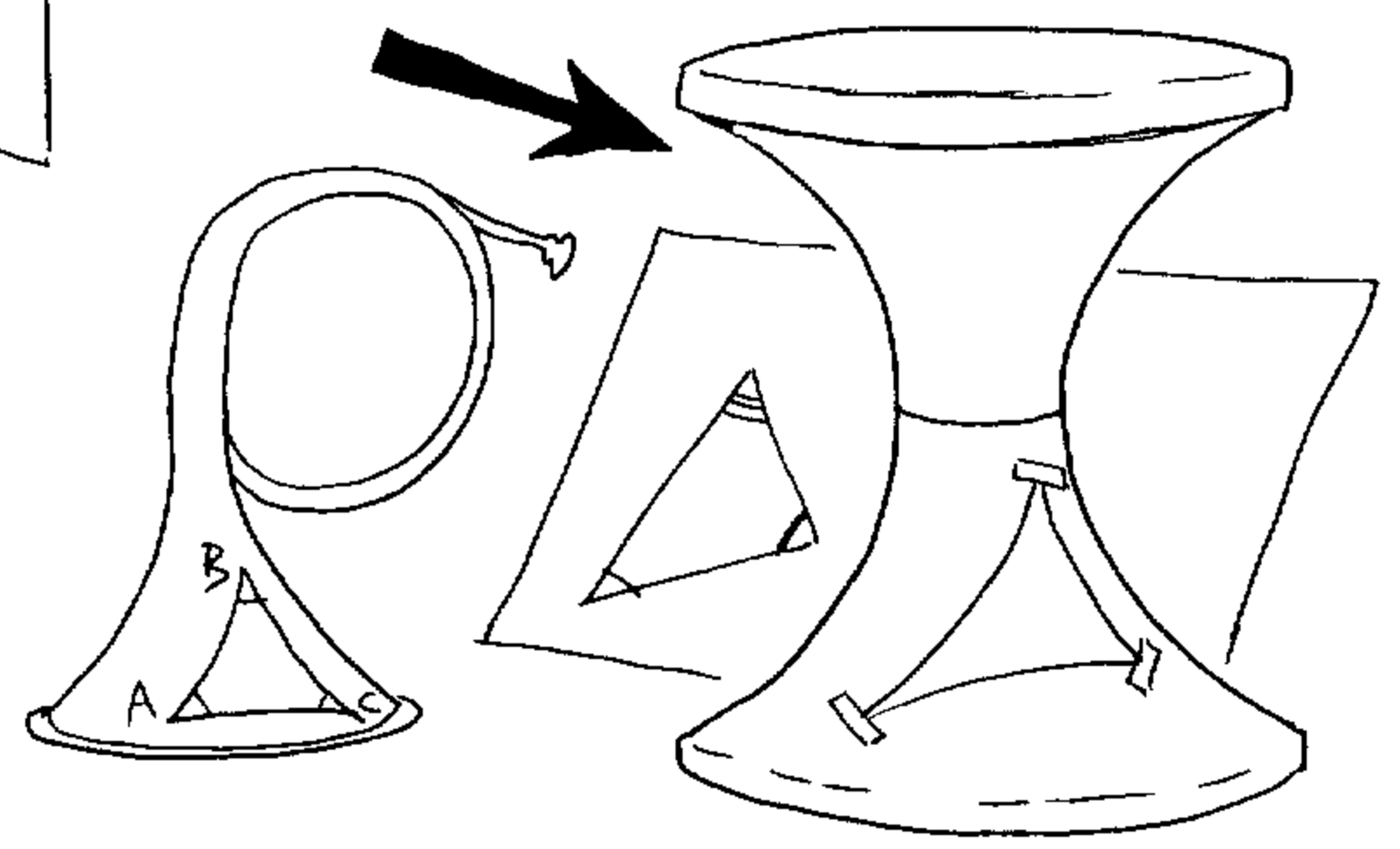

Koło to ciągle zbiór punktów w odległości L od danego punktu. Anzelm zauważa, że koło wyznaczone na tej nieznanej powierzchni, ma obwód **WIĘKSZY** niż $2\pi L$, a jego pole **PRZEKRACZA** πL^2 .

Rozproszmy obłoki :

Powierzchnia, tym razem, przypomina formę przełęcz górskiej lub siodła jeździeckiego. Niektóre przedmioty także mają podobną krzywiznę: róg myśliwski czy taboret.

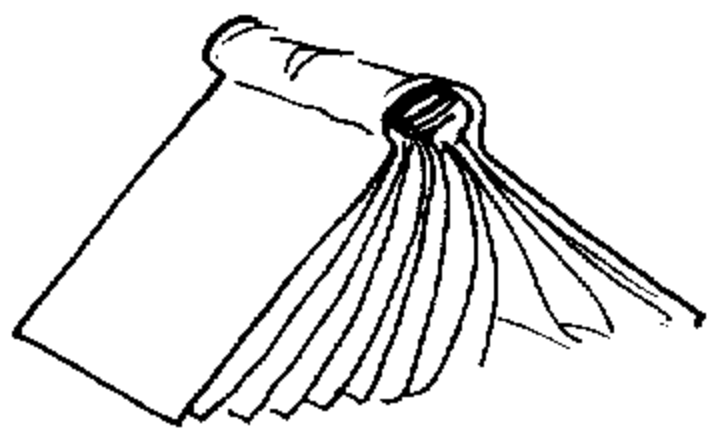

Mój drogi, a nie robisz mnie w konia ?

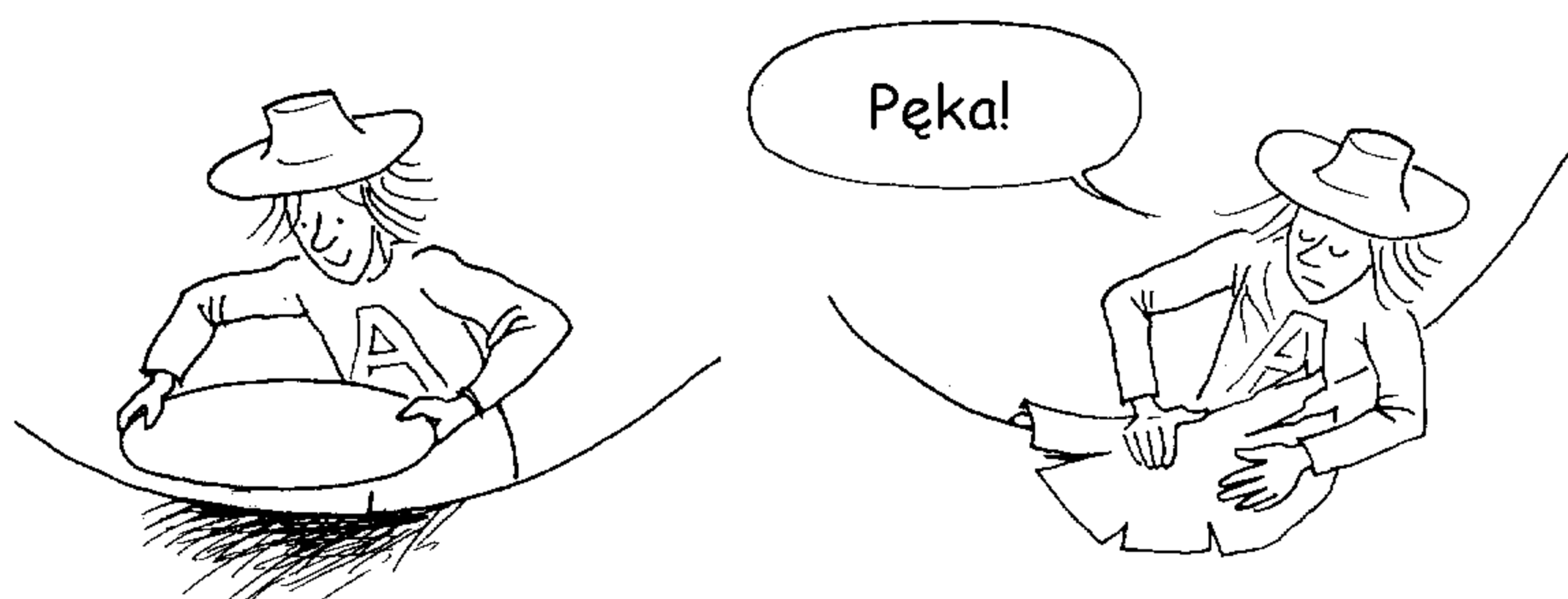
Ależ nie...

Chcecie poznać klucz tej historii ? Proszę obrócić stronę..

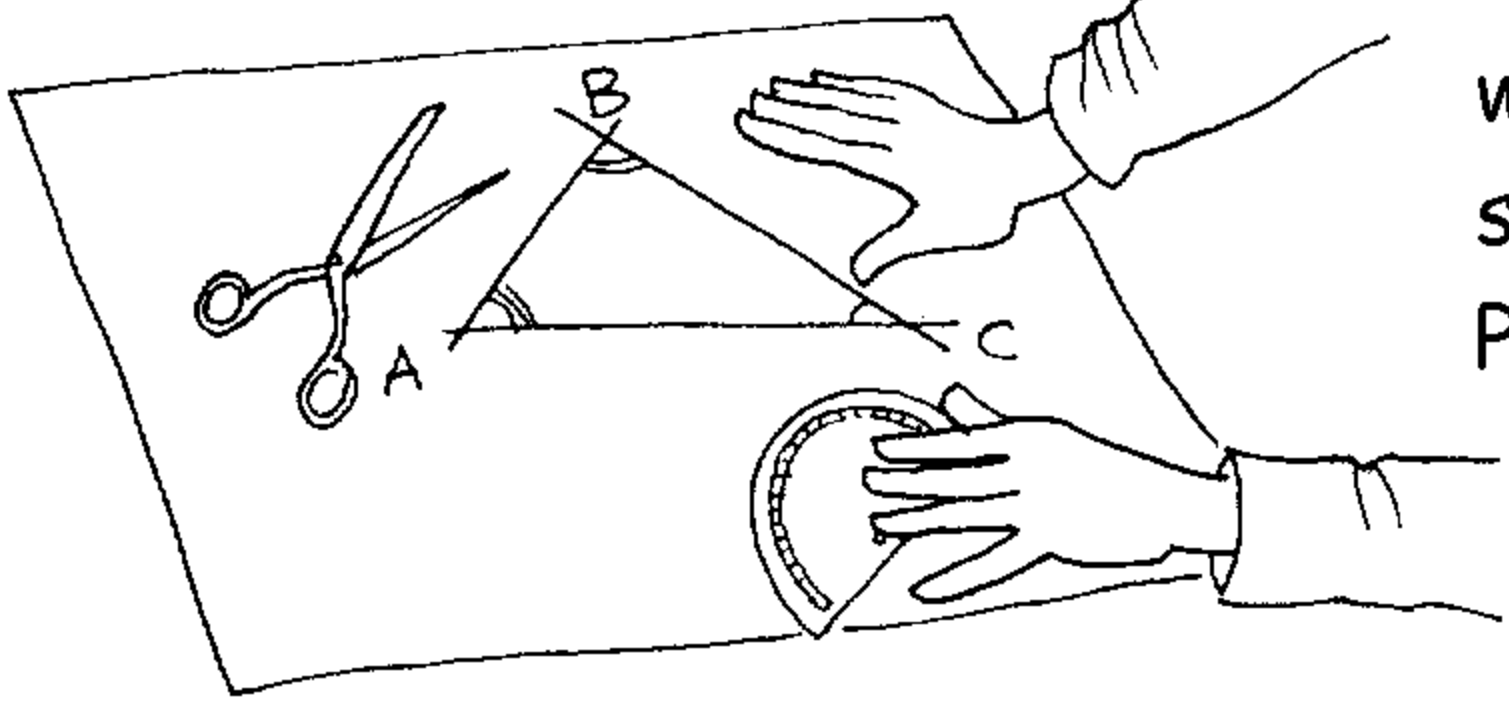
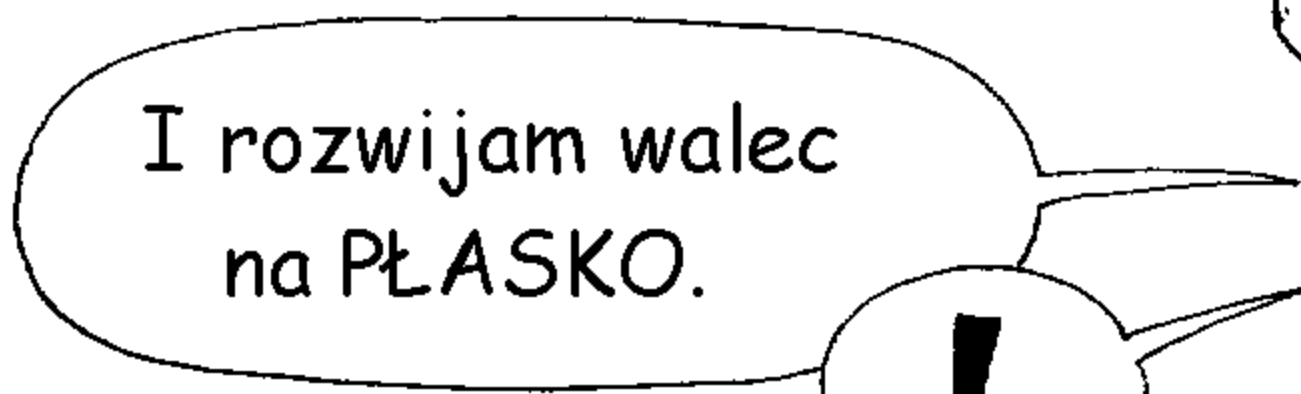
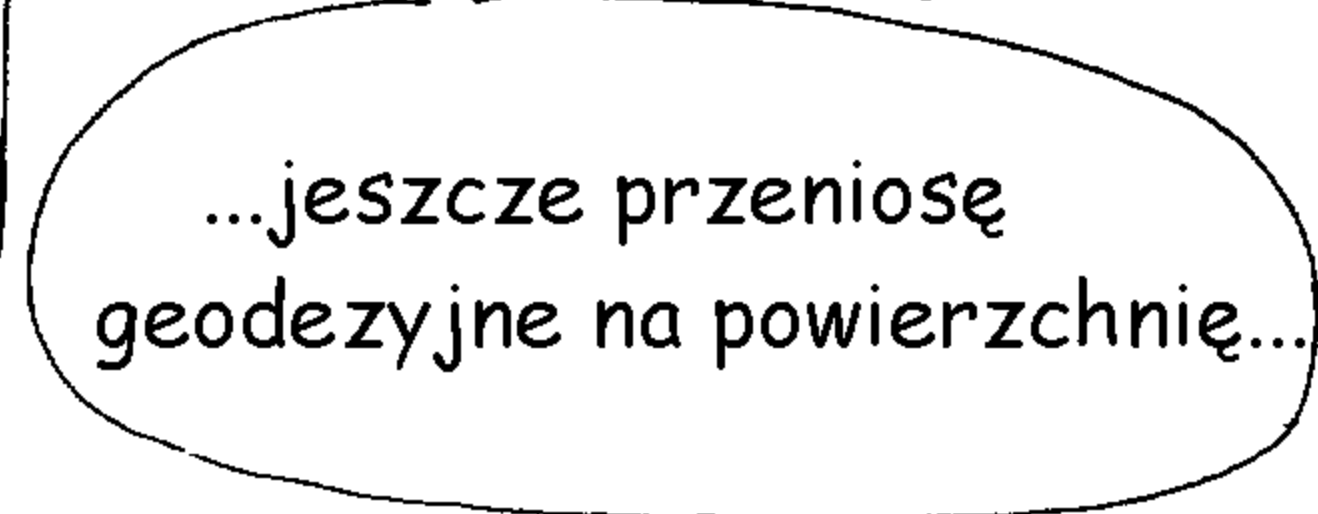
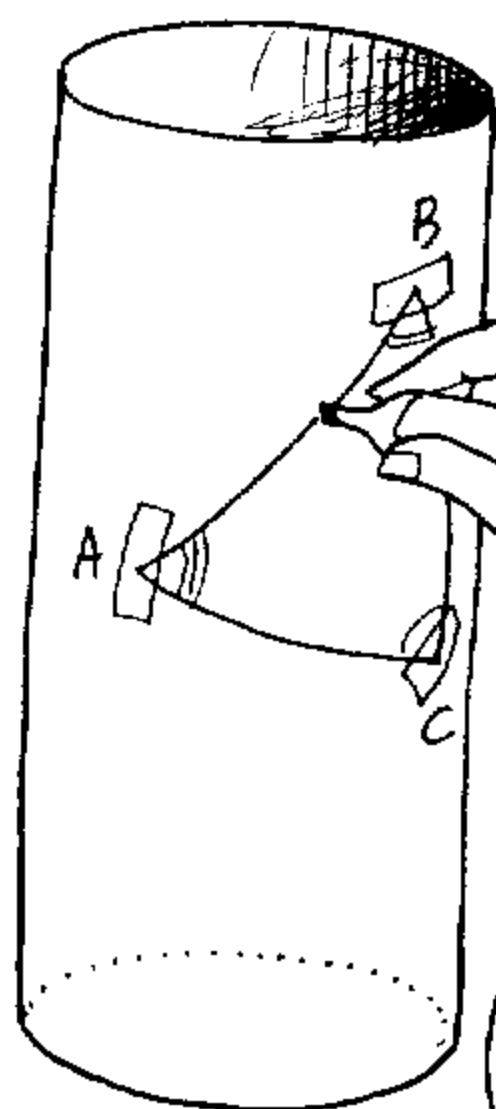
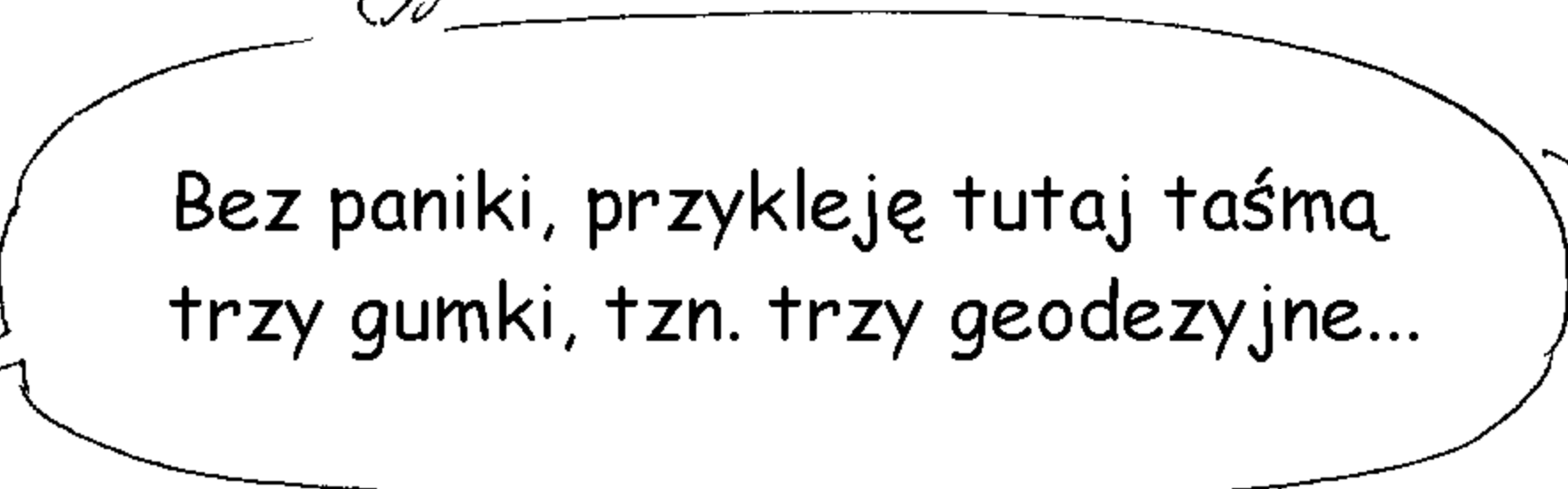
KRZYWIZNA

Powierzchnia zakrzywiona to powierzchnia, gdzie twierdzenia euklidesowe nie mają już zastosowania. Krzywizna może być DODATNIA lub UJEMNA. Na powierzchni o dodatniej krzywiznie, suma kątów trójkąta przekracza 180° , a koło o promieniu L będzie miało pole mniejsze od πL^2 i obwód mniejszy od $2\pi L$. I dokładnie na odwrót na powierzchni o krzywiznie ujemnej. Wcześniej, Anzelm próbował pokryć kulę, powierzchnią o dodatniej krzywiznie, za pomocą płaskiego elementu. Spowodowało to powstanie fałd i zakładek. Pokrycie pow. o ujemnej krzywiznie powierzchnią płaską również nie jest możliwe: płaski element ulega rozdarciu. Taki test "opakowania" jest najprostszym sposobem na określenie typu krzywizny.

Jak widzieliśmy na poprzedniej stronie, powierzchnie mogą mieć regiony o krzywiznie dodatniej albo ujemnej.

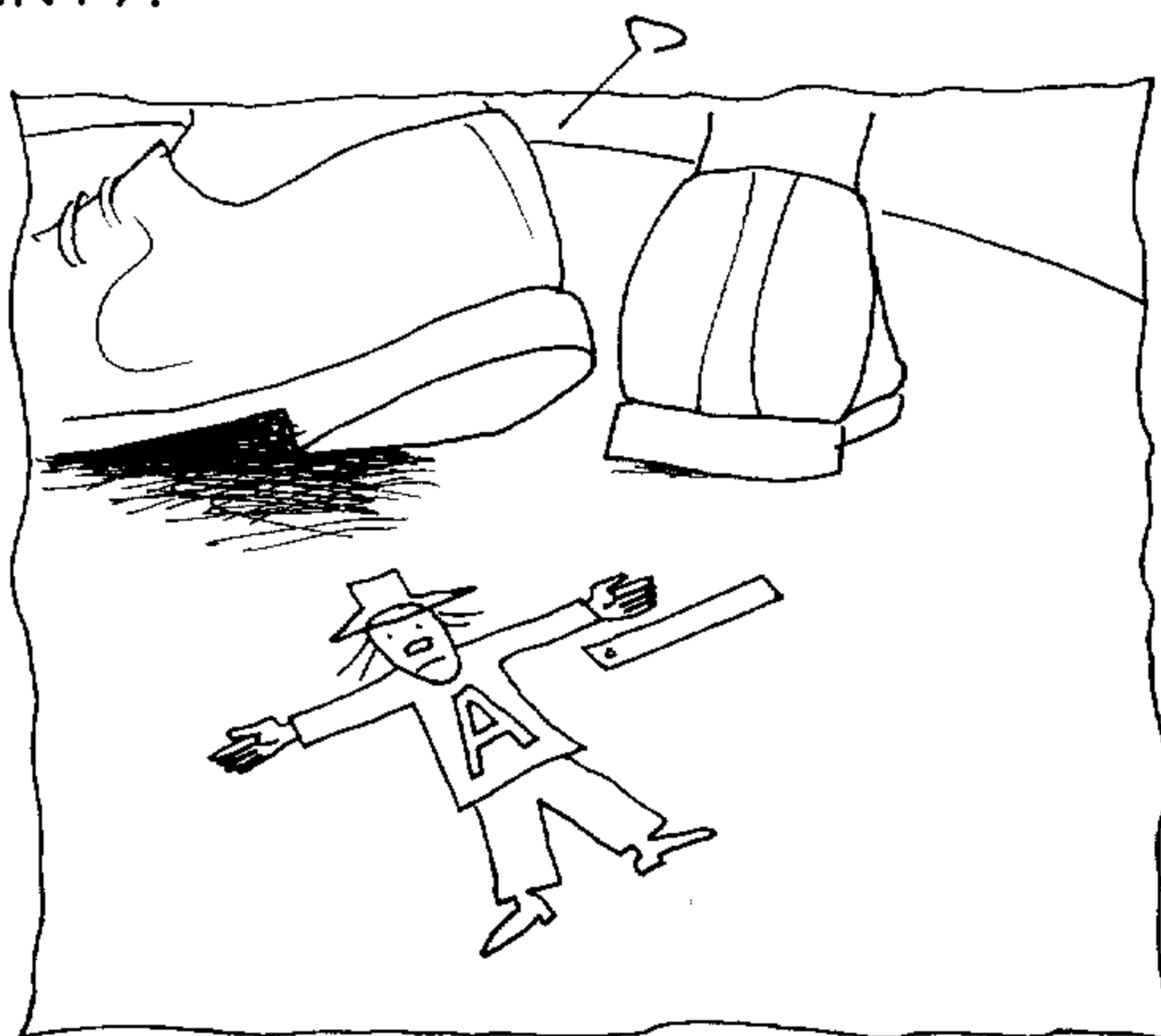
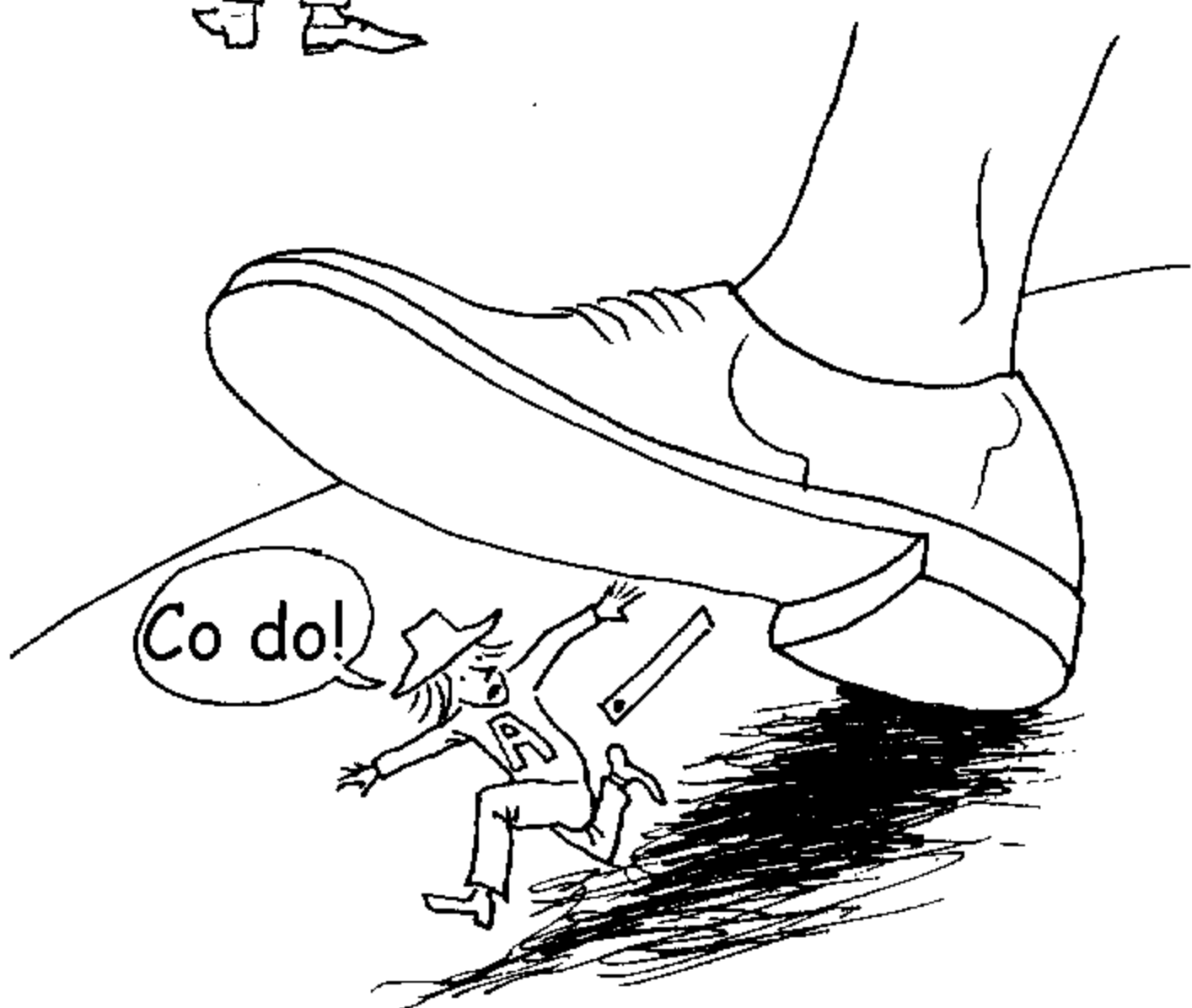

Według naszej definicji, walec i stożek podporządkowują się geometrii euklidesowej i są więc POWIERZCHNIAMI PŁASKIMI !!!

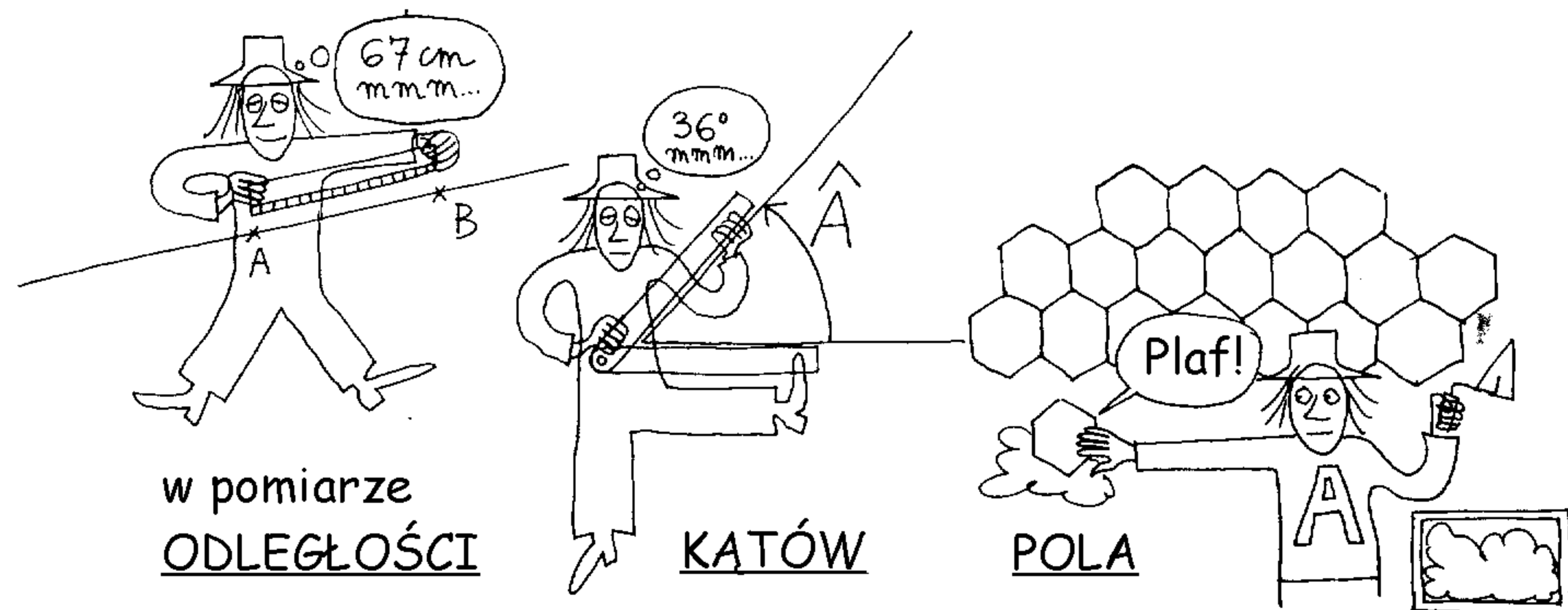

POJĘCIE PRZESTRZENI

Niedawno, obłoki i mgła nie pozwalały Anzelmowi na ogarnięcie otaczającej go PRZESTRZENI SFERYCZNEJ i na spostrzeżenie jej KRZYWIZNY. Jest jeszcze inny sposób, aby mu uniemożliwić WIDZENIE tej krzywizny: zmusić go do zanurzenia się w powierzchni, tak, aby był w niej całkowicie ZAWARTY.

Zauważmy, że ta nowa sytuacja wcale mu nie przeszkadza

Mimo tego, że Anzelm został uwięziony W powierzchni, to może cały czas stwierdzać krzywiznę, określać jej znak i nawet ją mierzyć, ale nie może jej ZOBACZYĆ.

Jeśli suma kątów trójkąta jest większa od 180° to krzywizna jest dodatnia i Anzelm może obliczyć lokalny promień krzywizny postępując się wzorem: $A+B+C = 180 \left(1 + \frac{P}{3,14R^2}\right)$ w stopniach, gdzie P jest polem trójkąta.

W przypadku krzywizny ujemnej, promień może być obliczony ze wzoru: $A+B+C = 180 \left(1 - \frac{P}{3,14R^2}\right)$, ale tutaj nie ma on normalnego sensu fizycznego.

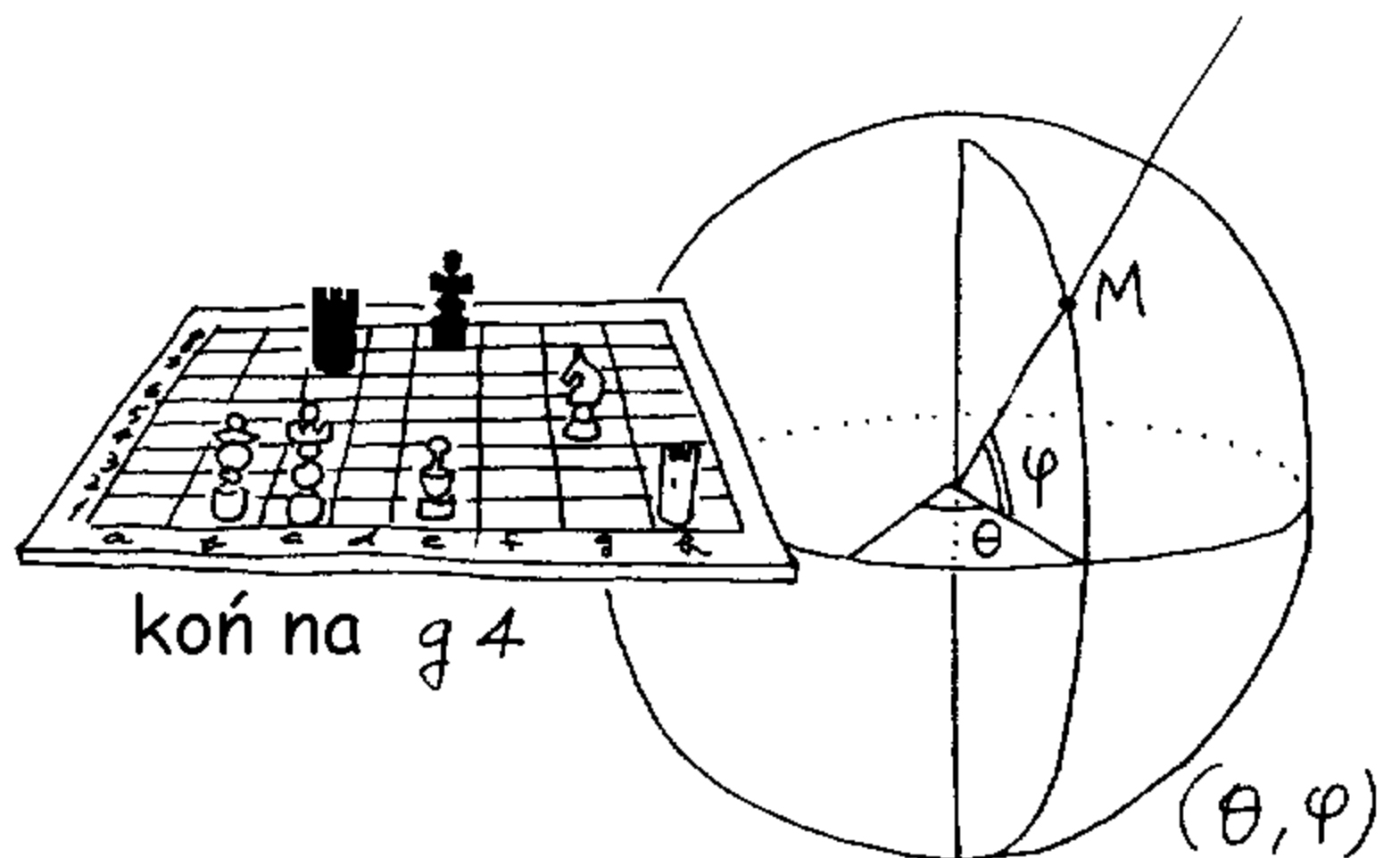
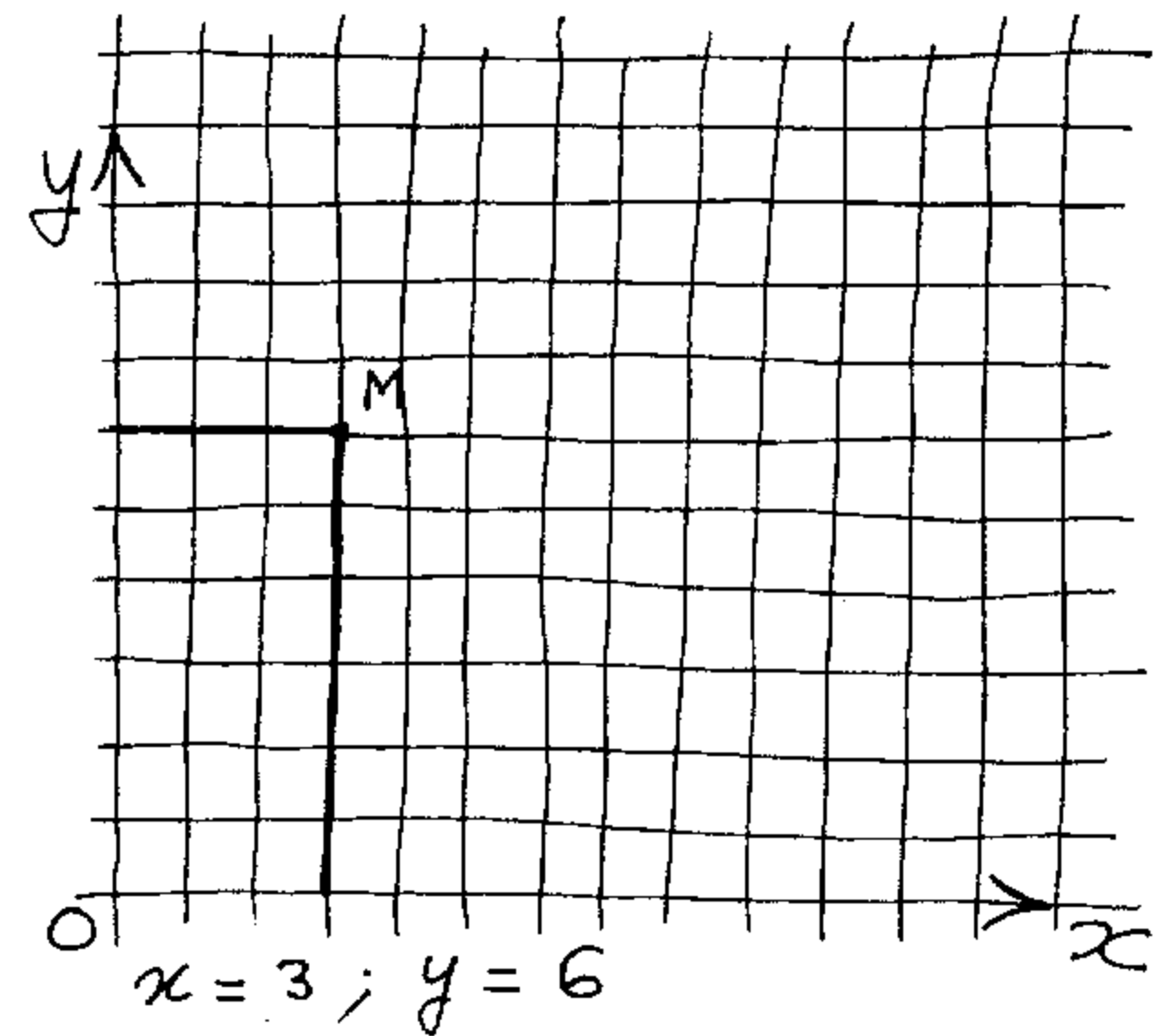
Zauważmy, że PŁASZCZYZNA może być uważana za powierzchnię o nieskończonym promieniu krzywizny i w tym przypadku odnajdujemy klasyczne twierdzenia euklidesowe.

KONCEPCJA WYMIARU

Ilość wymiarów to po prostu ilość wartości, współrzędnych, które trzeba podać, aby zdefiniować PUNKT w jakiegokolwiek przestrzeni.

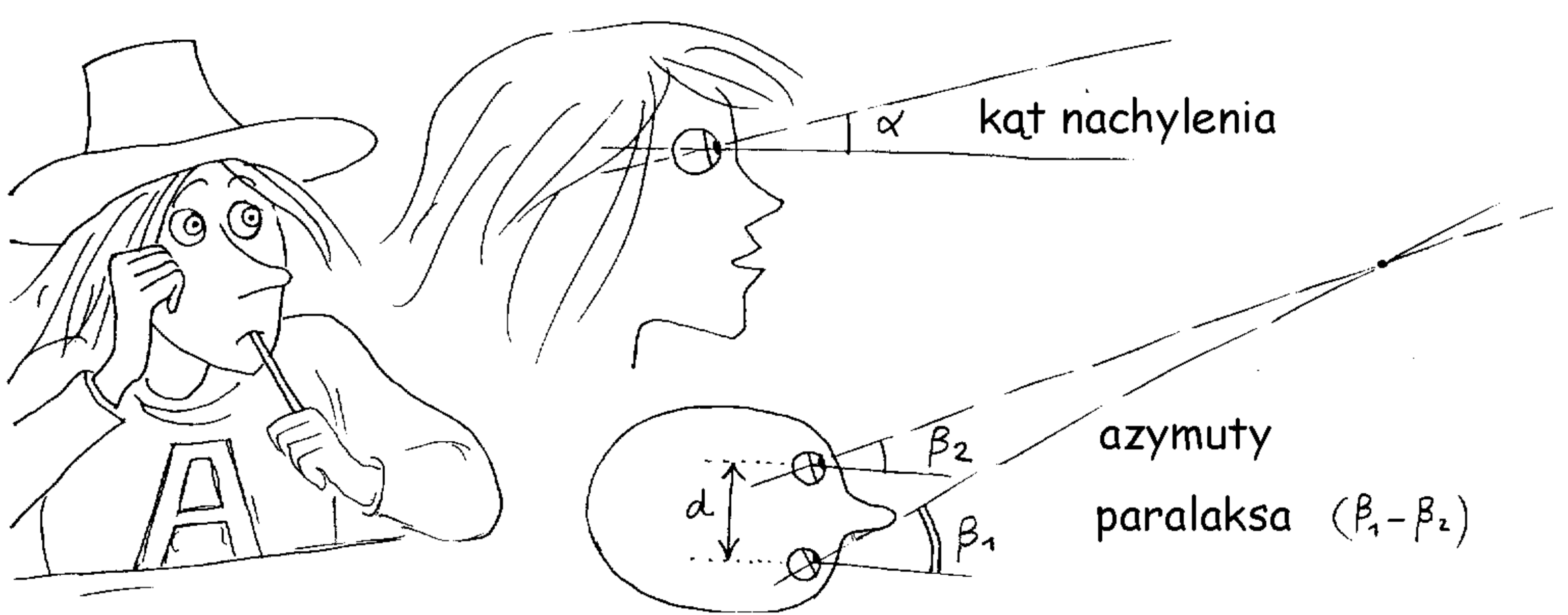
Powierzchnie są przestrzeniami o dwóch wymiarach. Wartości, które służą do oznaczania położenia to długości, liczby, kąty...

długość, szerokość

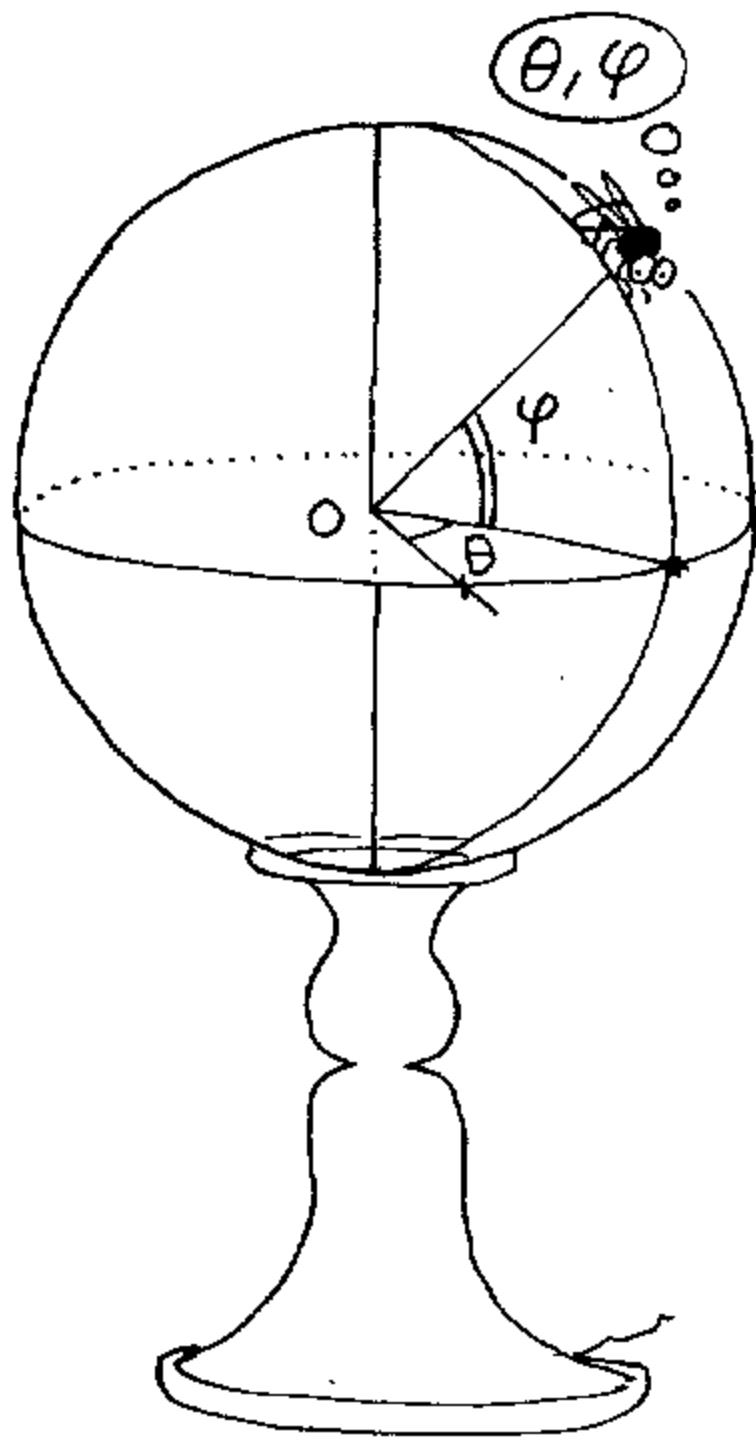
Jeśli nie uwzględnimy czasu, to mówimy, że nasza przestrzeń jest trójwymiarowa.

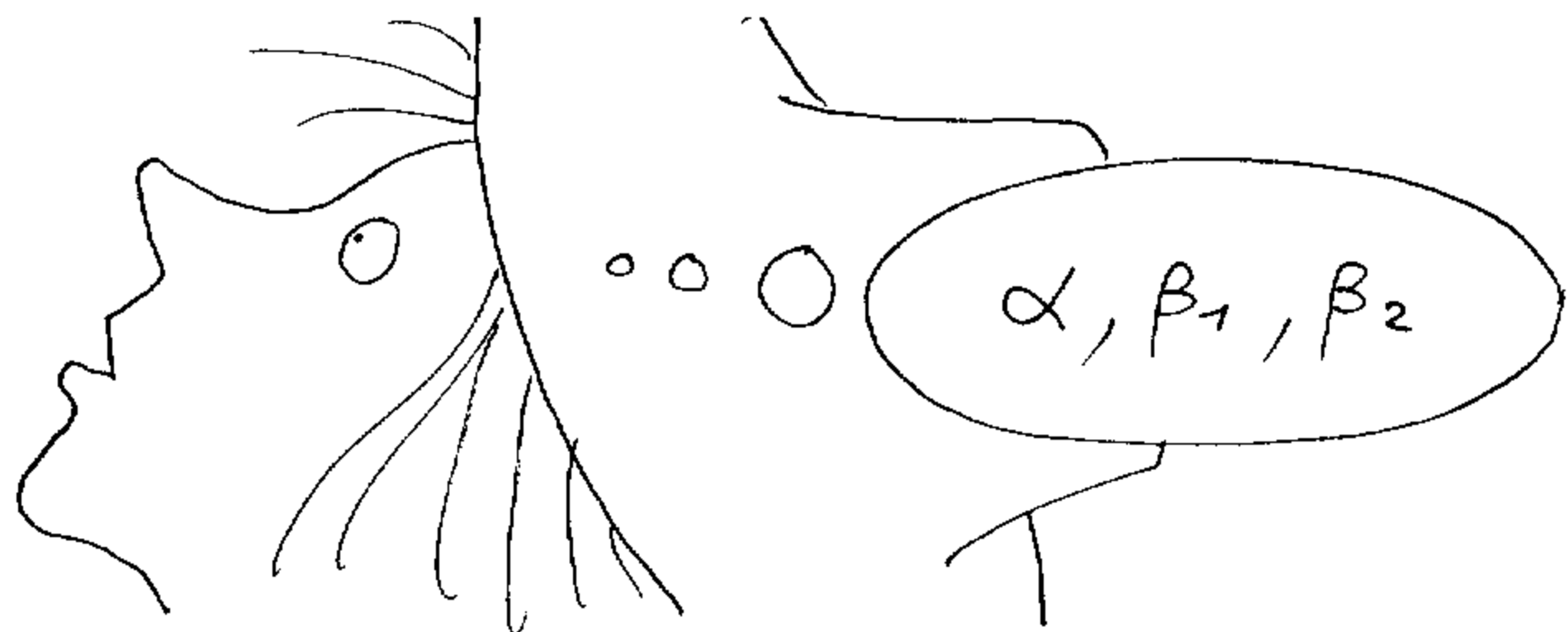
Anzelm ustala pozycję przedmiotów za pomocą swojej głowy. Pozycja punktu jest wyznaczana przez trzy KĄTY : kąt nachylenia i kąty azymutalne jego oczu : β_1 i β_2 . Różnicę katową ($\beta_1 - \beta_2$) nazywa się paralaksą. Mózg Anzelma dekoduje tę paralaksę i przekształca ją w odległość.

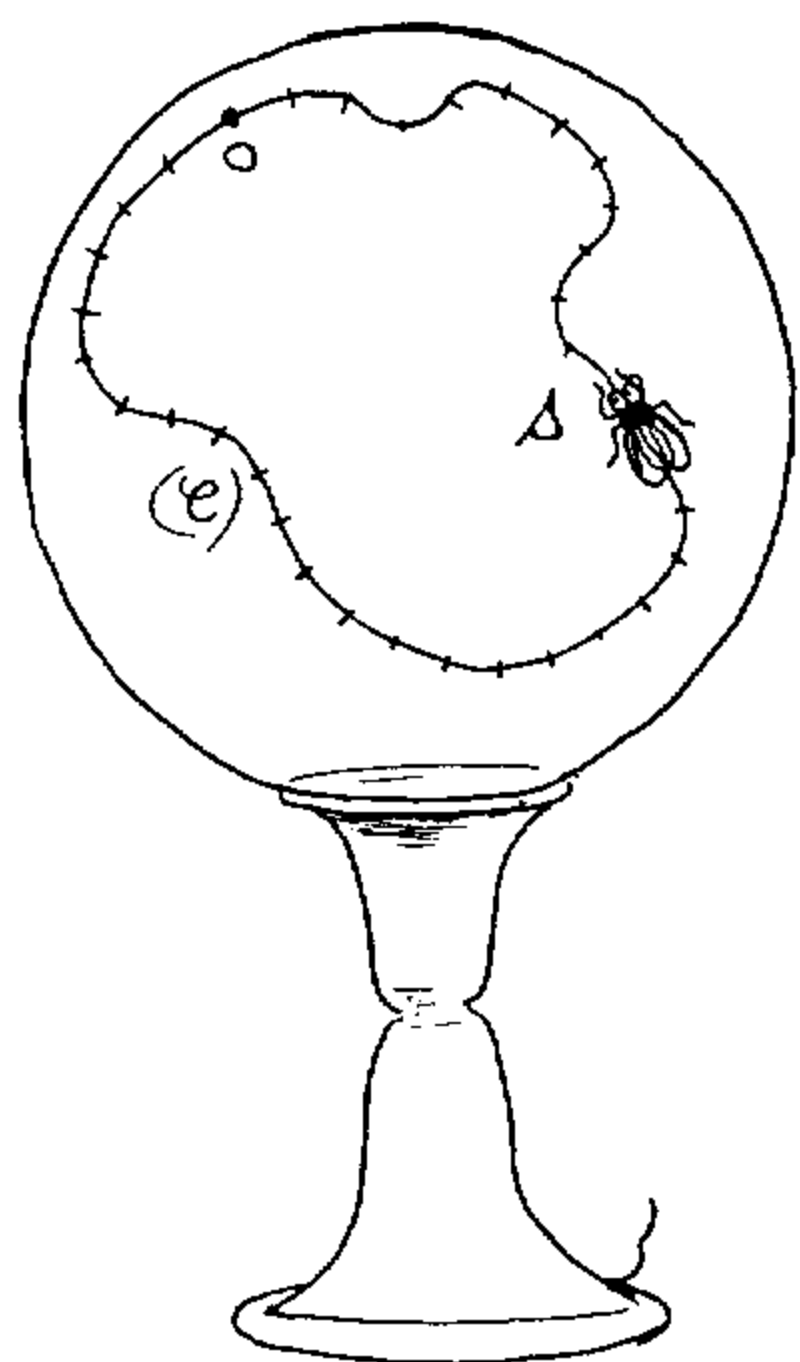
ZANURZENIE

Mucha porusza się po sferycznej powierzchni lampy, gdzie jej pozycja na tej dwuwymiarowej powierzchni może być określona za pomocą tylko dwóch kątów : θ, φ , długości i szerokości.

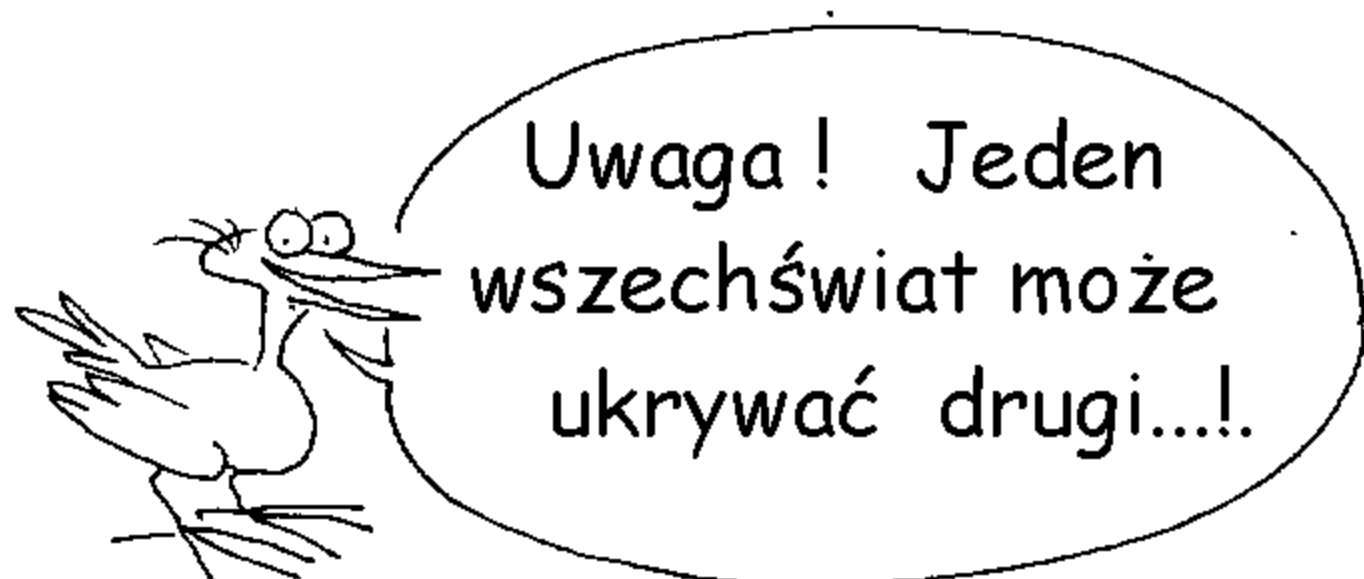
Można powiedzieć, że ta dwuwymiarowa powierzchnia jest ZANURZONA w naszej trójwymiarowej przestrzeni.

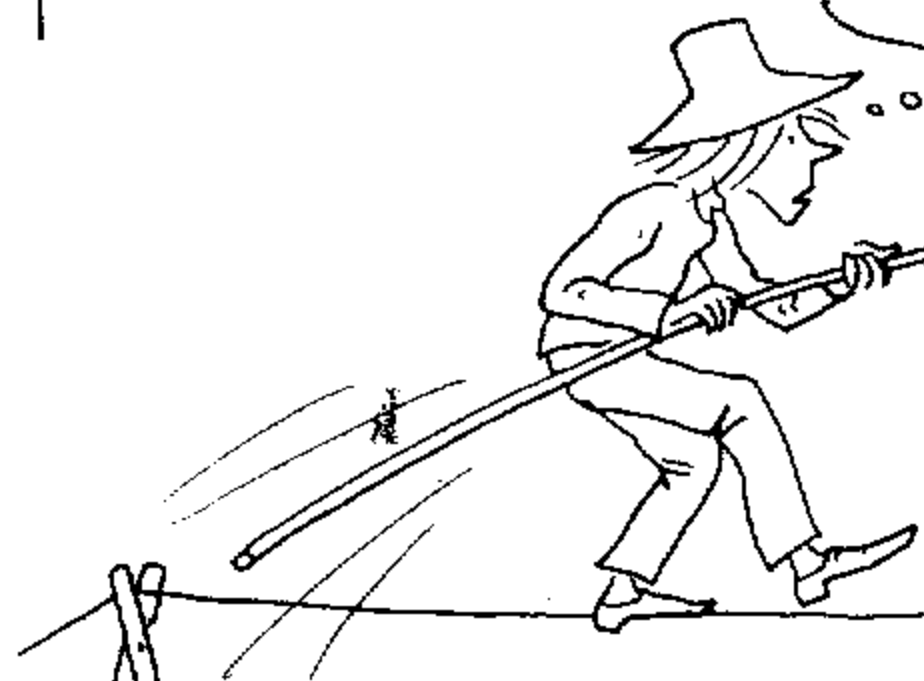
Założmy teraz, że mucha porusza się po krzywej, leżącej na tej sferze. Pozycja muchy może być określona tylko przez jedną współrzędną (odległość s od punktu początkowego). Krzywa reprezentuje tutaj przestrzeń jednowymiarową. Ta przestrzeń jest zanurzona w przestrzeni dwuwymiarowej-sferze, która z kolei jest zanurzona w przestrzeni trójwymiarowej.

Podobnie więc, nasza przestrzeń mogłaby być zanurzona w przestrzeni o większej ilości wymiarów i nie mielibyśmy o niej żadnego pojęcia...

Wyobrażacie sobie, że my się definiujemy w przestrzeni jednowymiarowej?

A mnie to definiowanie wcale nie kręci, @#%\$!!!!

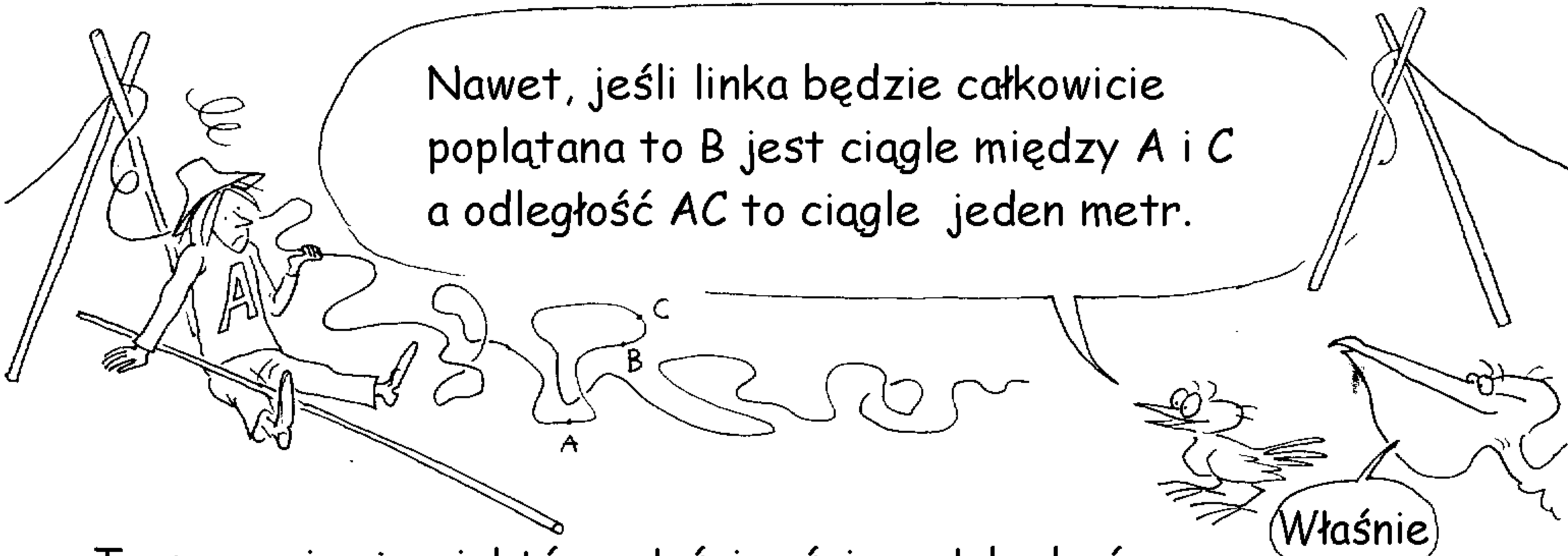
Odległość AC to jeden metr.

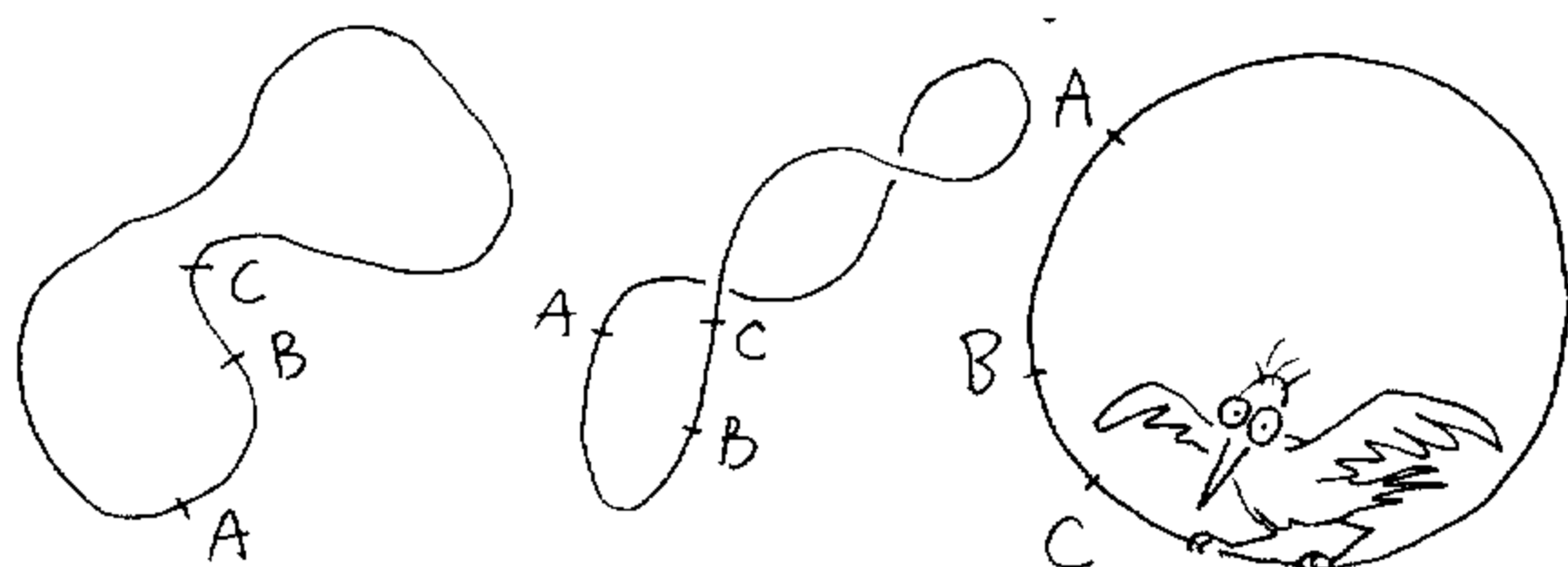
B znajduje się między A i C.

Nawet, jeśli linka będzie całkowicie poplątana to B jest ciągle między A i C a odległość AC to ciągle jeden metr.

To sugeruje, że niektóre właściwości mogłyby być niezależne od sposobu zanurzenia.

Oto kilka różnych sposobów ZANURZENIA ZAMKNIĘTEJ KRZYWEJ w zwykłej przestrzeni. To ZAMKNIĘCIE jest właściwością niezależną od sposobu zanurzenia.

Należy tylko uważać, żeby nie skrócić ani nie wydłużyć linki i nie zmienić ODLEGŁOŚCI między punktami na lince.

A teraz zrobimy kilka prób ZANURZENIA POWIERZCHNI w normalnej trójwymiarowej przestrzeni.

Kiedy ZANURZAMY PŁASZCZYZNĘ w takiej przestrzeni to możemy ją przemieszczać i rolować bez żadnych zmian w jej GEOMETRII.

Widzieliśmy wcześniej, że przekształcenie płaszczyzny w walec nie zmienia jej geodezyjnych ani jej kątów.

Podobnie, arkusz falistej blachy zachowuje ciągle geometrię PŁASKĄ, EUKLIDESOWĄ.

Mieszkaniec takiej dwuwymiarowej przestrzeni nie miałby żadnej świadomości o translacjach, obrotach i falowaniach, które są tylko różnymi sposobami zanurzenia w przestrzeni trójwymiarowej.

Analogicznie, nasza przestrzeń mogłaby być zanurzona w przestrzeni o większej ilości wymiarów i nie moglibyśmy tego zauważyć. Takie zanurzenie nie zmieniłoby naszych linii geodezyjnych, więc i naszej percepcji opartej na świetle, które porusza się po tychże liniach.

W ten sposób moglibyśmy sobie wyobrazić krótszą drogę między dwoma punktami niż droga światła.

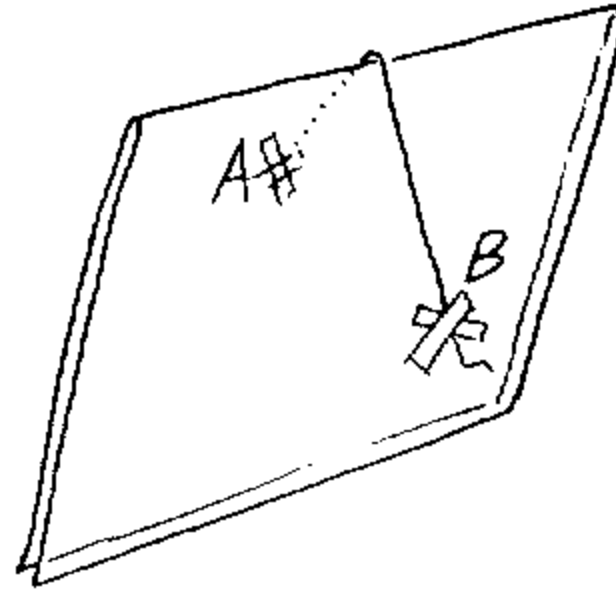
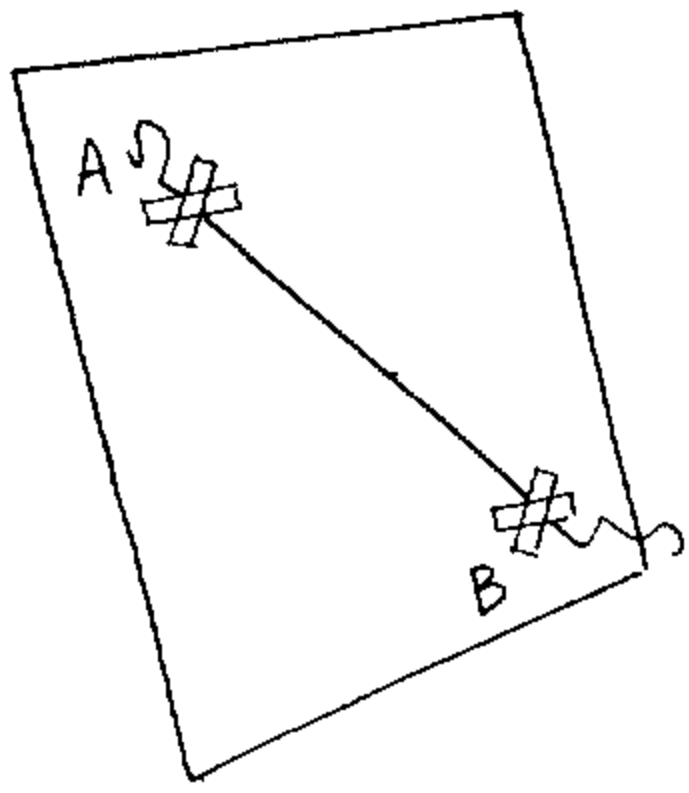
Hmm... kolego ?

A ty co tam kombinujesz?

Już to widzę!
Chcesz mnie zrobić w jakieś sażens-fikszyń !

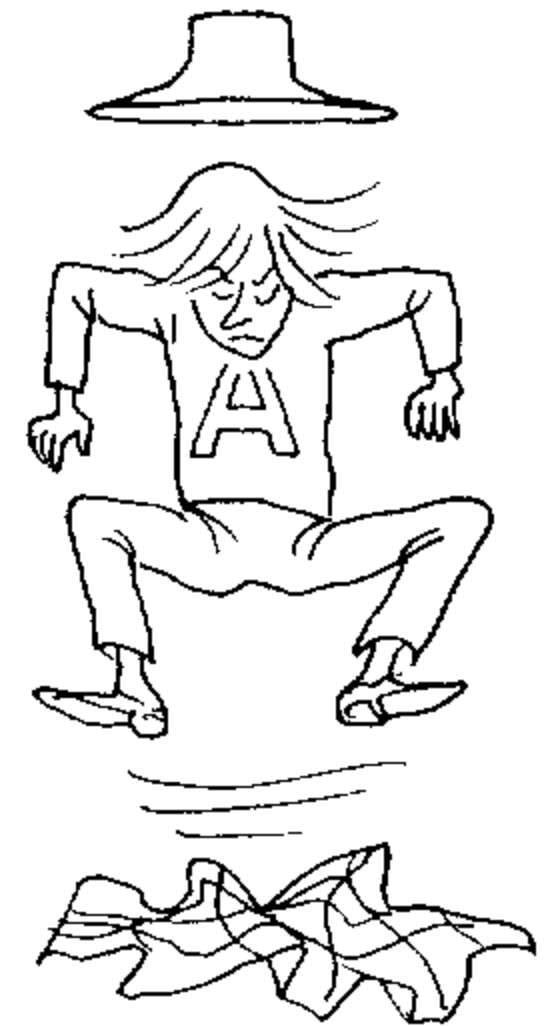
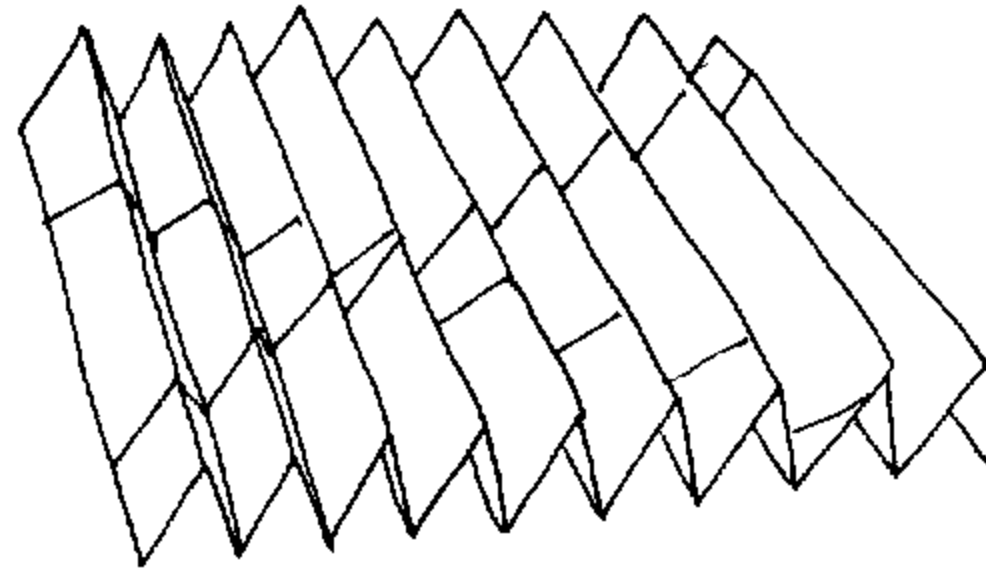
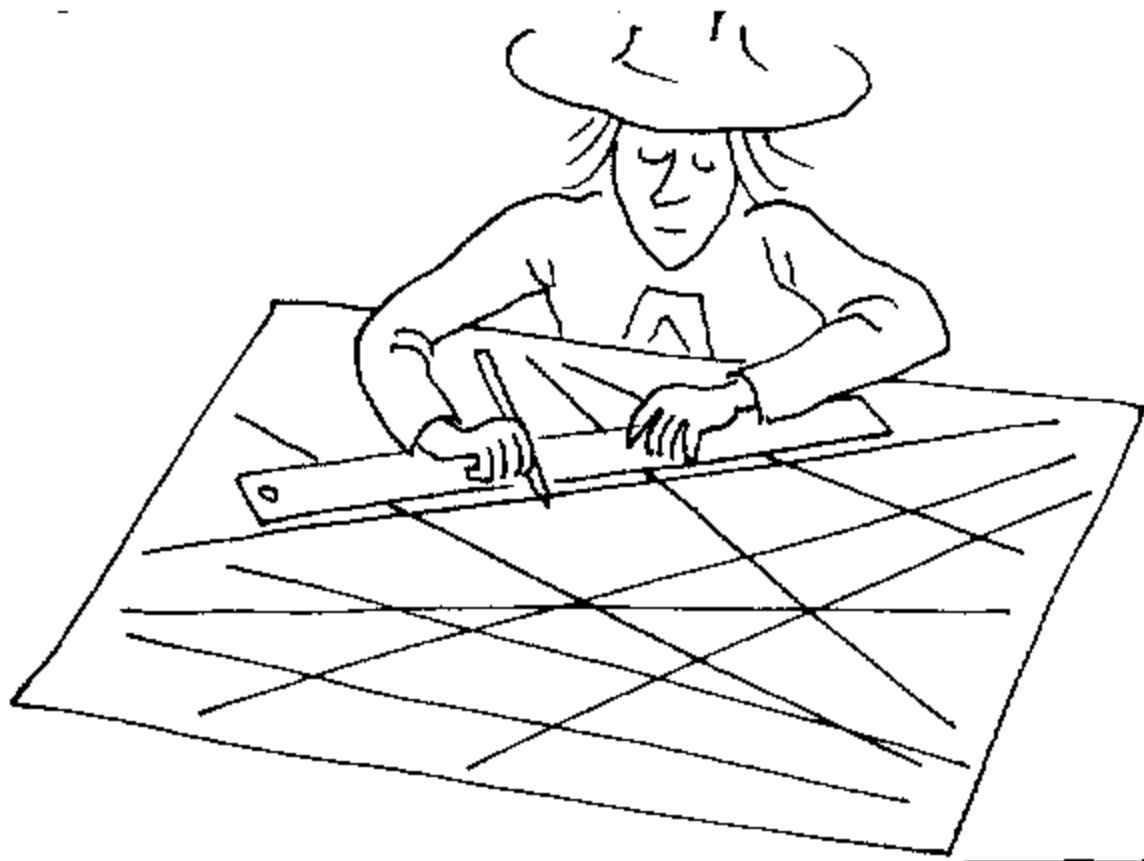
Badam zanurzenie skorupki..

Weźmy jakiś płaski arkusz i złożmy go na pół :

To zagięcie wcale nie zmienia lini geodezyjnej !

Narysujmy, na arkuszu papieru, pewną ilość prostych - geodezyjnych, następnie, pomnijmy go. Widoczne linie, na zagiętym lub pomiętym papierze są ciągle jego geodezyjnymi.

Ale pierwsza część tej podróży to prawdziwa błachostka, bo następna zaprowadzi nas do :

Pan Lantarlu ?

Tak...

Reprezentuję firmę Euklides. Wiemy, że miał pan... pewne... ..eee... problemy z naszym materiałem.

Mam tutaj kilka nowości, które tym razem powinny pana zadowolić

Doobra, pokaż pan

Przyszłość jest trójwymiarowa. Widzi pan, geometria dwuwymiarowa jest trochę... ..przestarzała

Nasz najnowszy sprzęt do geodezyjnych...

... składa się ze sztywnych tyczek, które idealnie łączą się ze sobą.

Co panu nie pozwoli na jakiegokolwiek zboczenie w jakimkolwiek kierunku, ale zagwarantuje poruszanie się wyłącznie PROSTO !

Tutaj farba do pomiaru pola,
dokładnie 100 gramów na
metr kwadratowy.

Do pomiaru objętości, użyje pan
tego gazu, licznik KOSMOTESTU
pokaże bezpośrednio objętość.

Sprytne...

I proszę pamiętać : powierzchnia
sfery : $4\pi L^2$, a objętość : $4/3\pi L^3$.

Jasne

EUKLIDES

Co za
życie!

Anzelm wylądował, tym razem,
w przestrzeni 3-wymiarowej,
gdzie będziemy mu towarzyszyć
w dalszej eksploracji.

Świetny sprzęt,
a każdy element ma
dokładnie jeden metr.

Po jakimś czasie i po złożeniu
sporej ilości elementów...

Kurde, znowu się zaczyna!

Moja geodezyjna się
zamyka na sobie samej!

Zamknięta przestrzeń 3-wymiarowa ?

Szczyt
wszystkiego

Anzelm
powróci do metody

Po posiłku na
przelatującej asteroidzie
postanawia
pomiaru kątów.

Tak jak wcześniej
użyję trzech
GEODEZYJNYCH
do konstrukcji
TRÓJKĄTA.

Geodezyjne są świetnie dopasowane ale suma moich trzech kątów przekracza 180° !!

Ok...

FSC HHHHHHHHH

No to nadmuchamy taką jedną i zmierzemy jej powierzchnię i objętość.

Sfera to zbiór punktów w odległości L od danego punktu N .

A powierzchnia mniejsza od $4\pi L^2$.

No to już objętość jest mniejsza od $\frac{4}{3}\pi L^3$.

I znowu dałem się zrobić w balona.

Anzelm zwiększa jeszcze promień sfery...

Coś takiego!
Moja sfera się... spłaszczyła!

Po dalszych próbach...

A teraz
jej wklęsłość
się odwraca!

To ja już nic
nie rozumiem...

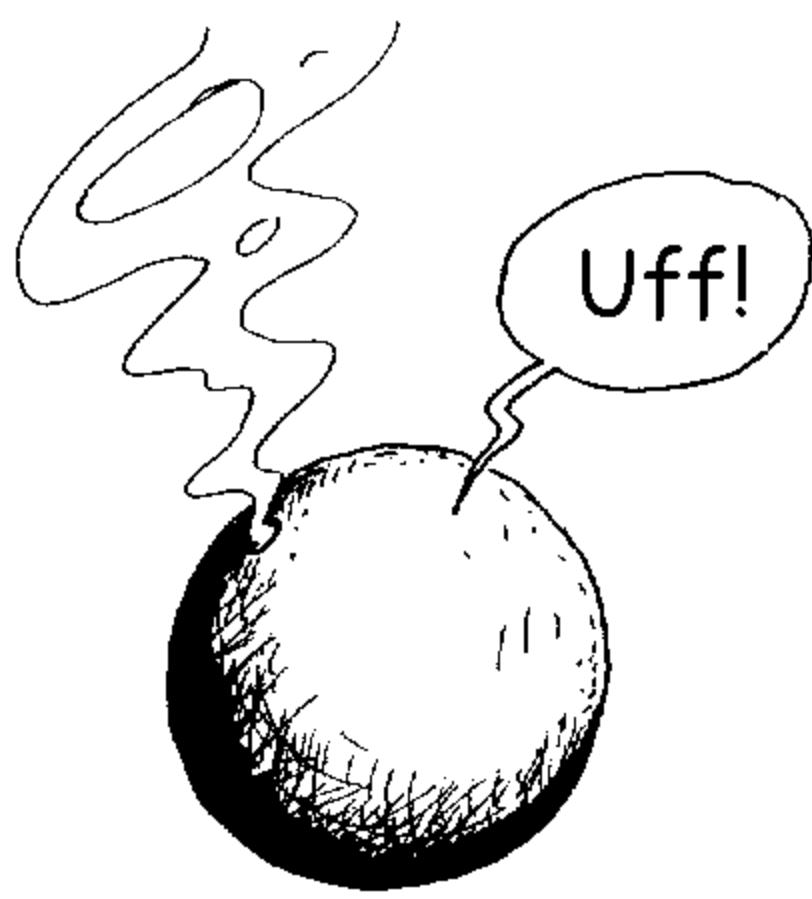
Jeszcze później...

Ale...ona się
zamyka nade mną!

Szybko!
Zamknąć gaz!

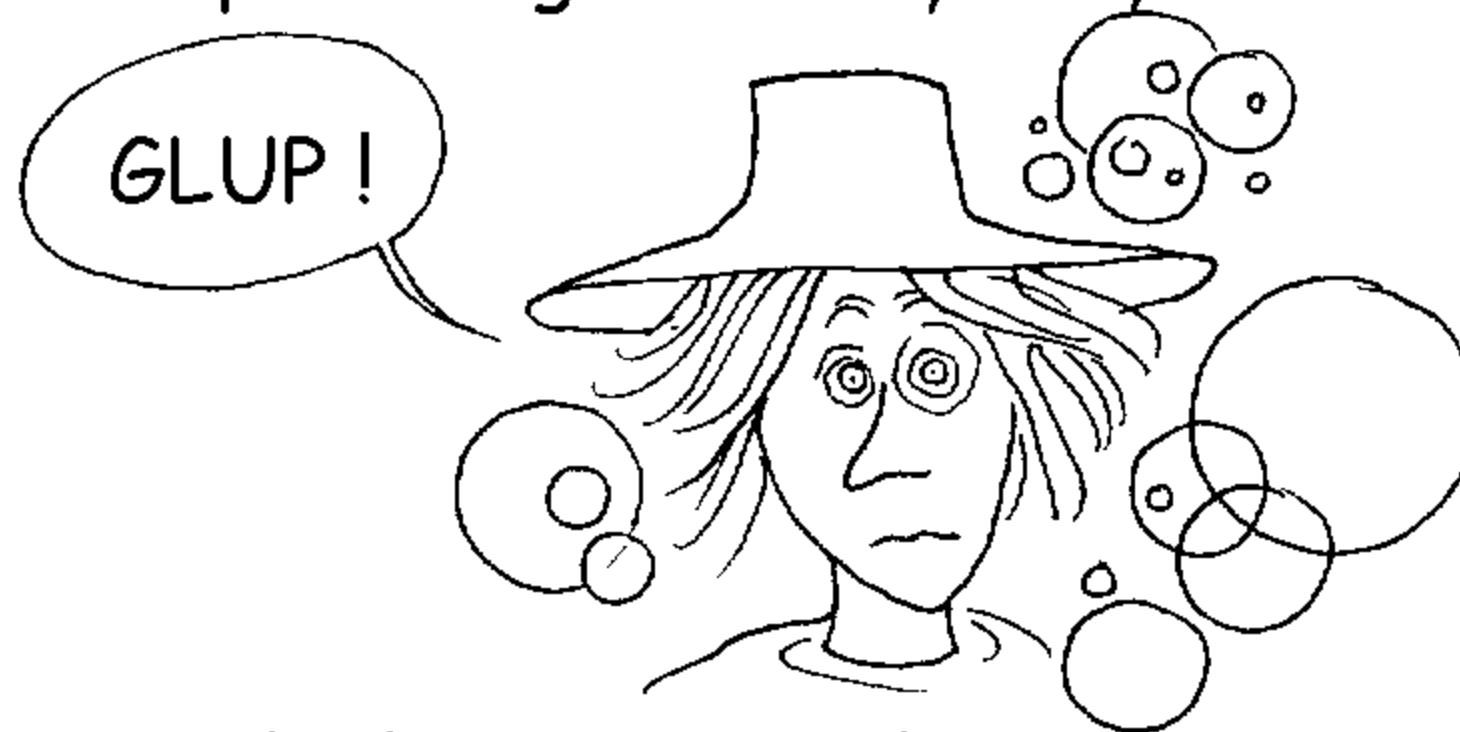

W taki oto sposób, Anzelm pompując balon w trójwymiarowej przestrzeni znalazł się w jego...WNĘTRZU!

A gdyby w porę nie zamknął doptywu gazu to zginął by w środku tak, jak wcześniej został uwięziony w ogrodzeniu (str. 13).

Mimo najlepszych chęci nie da się tutaj POKAZAĆ KRZYWIZNY tej trójwymiarowej przestrzeni. Jej geodezyjne zamykają się, a jej objętość to tylko SKOŃCZONA ilość metrów sześciennych. Podobnie jak zamknięta powierzchnia naszej planety mająca ograniczoną ilość km kwadratowych. Suma kątów trójkąta w tej przestrzeni jest większa niż 180° a żeby ZOBACZYĆ jej krzywiznę, należałoby po prostu postrzegać w 4-tym wymiarze.

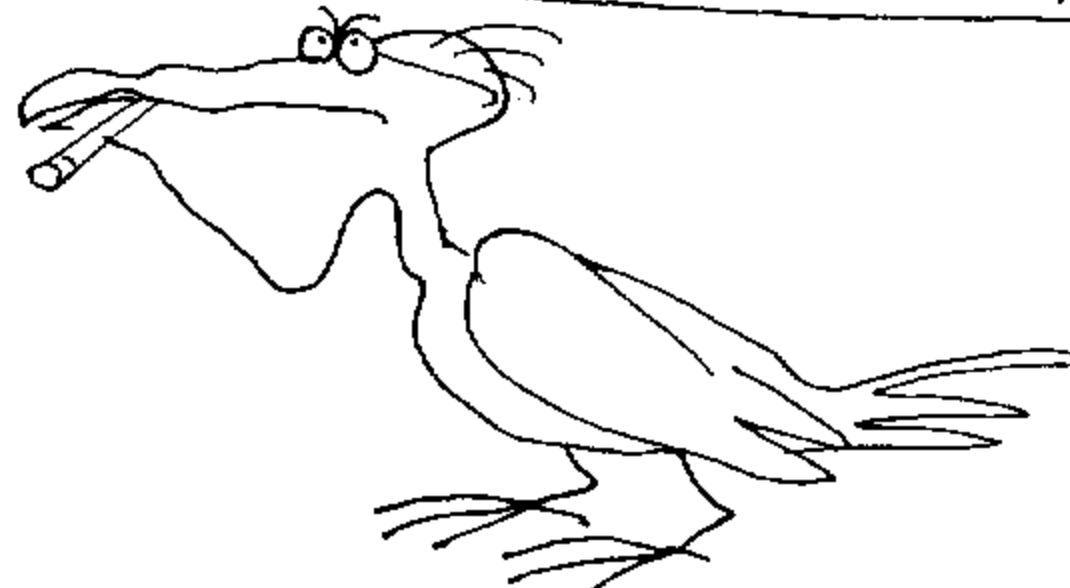

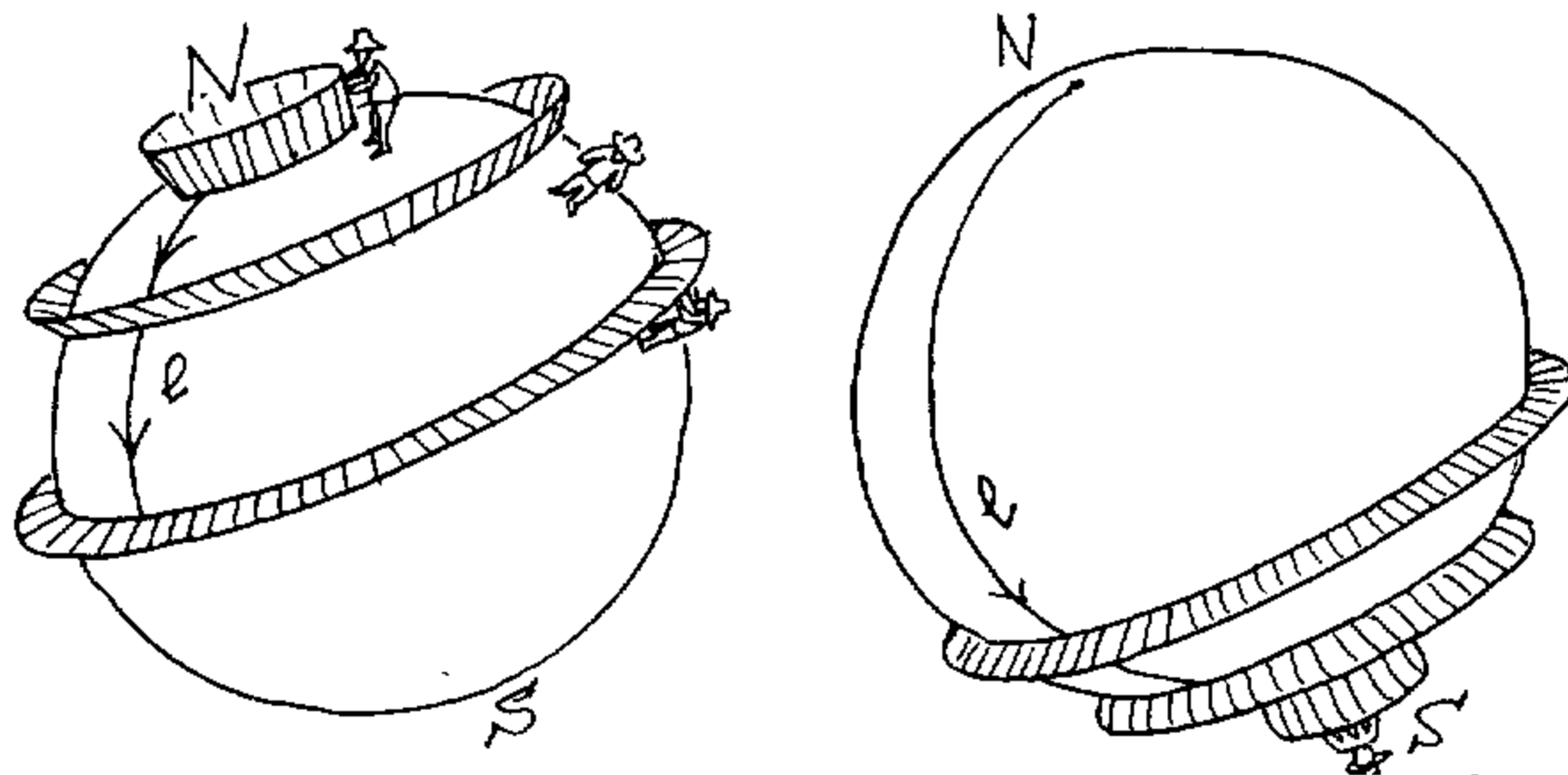
Możemy zawsze stwierdzić, że nasz trójwymiarowy WSZECHŚWIAT jest hyperpowierzchnią zanurzoną w czterowymiarowej przestrzeni, która z kolei jest zawarta w przestrzeni o pięciu wymiarach, itd.. Ale w dzisiejszych czasach, opowiadanie takich rzeczy nie wydaje się taktowne.

A ja się zastanawiam, gdzie my zajdziemy z podobnymi pomysłami?

Istnieje to co WIDZĘ

A cała reszta to...
...metafizyka!

Powiększając promień L na sferze, Anzelm został otoczony przez swoje ogrodzenie w punkcie S . Punkt S znajduje się na antypodach punktu N , który jest środkiem budowanego koła.

Tak samo dzieje się w 3-wymiarowej przestrzeni o dodatniej krzywiznie. Na dwuwymiarowej sferze, Anzelm znajdzie się na RÓWNIKU kiedy zagrodzi połowę powierzchni. RÓWNIK istnieje także w 3-wymiarowej przestrzeni HYPERSFERYCZNEJ i Anzelm do niego dotrze w momencie gdy balon wypełni połowę przestrzeni. Na sferze, koło na równiku wydawało mu się być PROSTĄ. Podobnie w przestrzeni hypersferycznej, "balon równikowy" będzie wydawał mu się być PŁASZCZYZNĄ. Po minięciu równika wklęśłość balonu odwraca się i Anzelm zbliża się do punktu S , antypodalnego do środka balonu, punktu N .

Każdy punkt na sferze ma swój punkt antypodalny. Tak samo jest także w 3-wymiarowej przestrzeni hypersferycznej, chociaż jest to trochę trudne do zrozumienia...

Jakieś zmartwienia?

Powiedzmy, hmm...trochę mi się tu pomieszało...

Mam na imię Zosia, a krzywizny wszelkiego rodzaju to właśnie moja specjalność.

Eksploracja hypersferyczna zawsze zaskakuje na początku, potem stopniowo, przyzwyczajamy się... Najważniejsze to się nie załamywać.

Eheee...

Tak jakby mi się film urywał..

Ale, gdzie jest
środek tej hypersfery ?

Chyba się zgodzisz ze
mną, że to koło
reprezentuje zamkniętą,
1-wymiarową przestrzeń,
ZANURZONA w
2-wymiarowej przestrzeni,
w **PŁASZCZYZNIE**.

I środek koła **NIE**
LEŻY na samym kole.

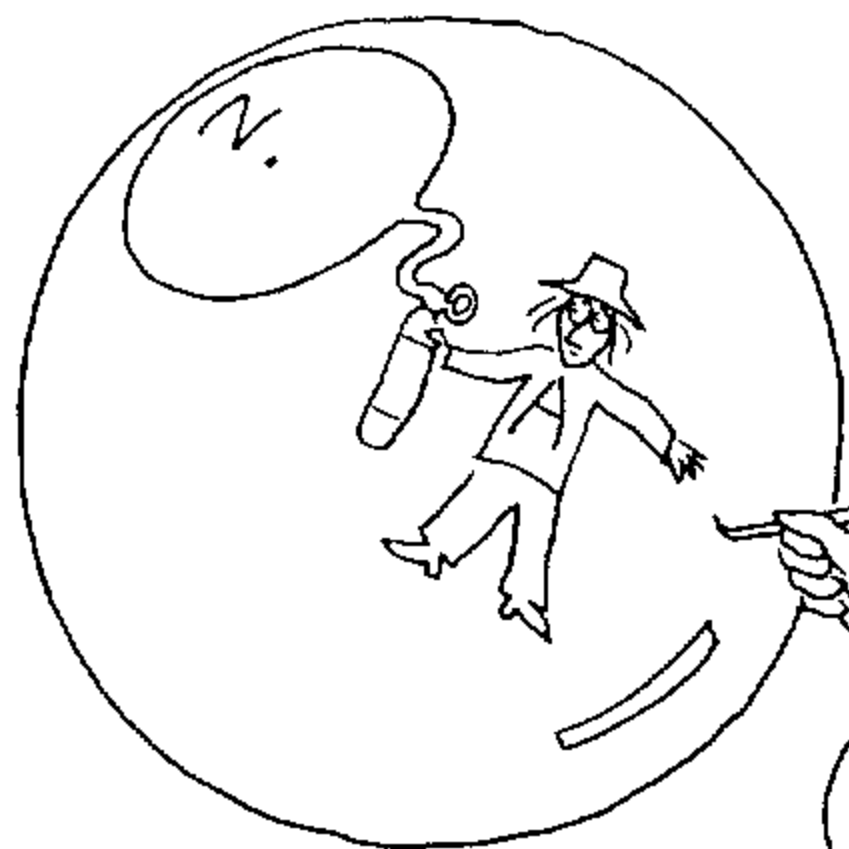
mmm...

Sfera to zamknięta,
2-wymiarowa przestrzeń,
ZANURZONA w przestrzeni
3-wymiarowej.
Jej środek także **NIE LEŻY** na
sferze. On jest w przestrzeni
3-wymiarowej.

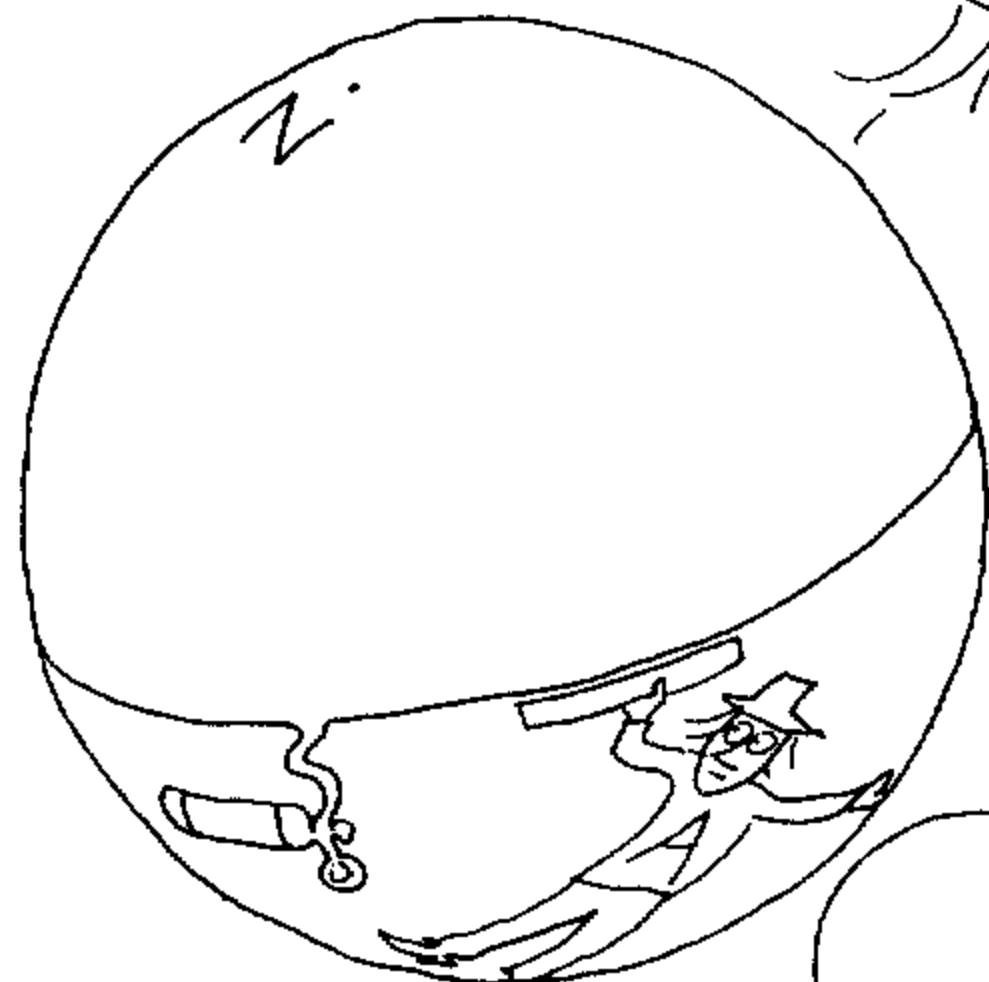
Środek przestrzeni
hypersferycznej o trzech
wymiarach mógłby się znajdować
w czterowymiarowej
przestrzeni, pod warunkiem,
że byłby w niej
ZANURZONY, itd...

Pamiętasz jak przebywałeś w dwuwymiarowym świecie, rozplaszczony jak obrazek z kalkomanii...

Tu zaczynałeś wypełniać koło, które jest po prostu jednowymiarową sferą.

W przestrzeni 2-wymiarowej granica oddziela powierzchnie, a w 3-wymiarowej, objętości.

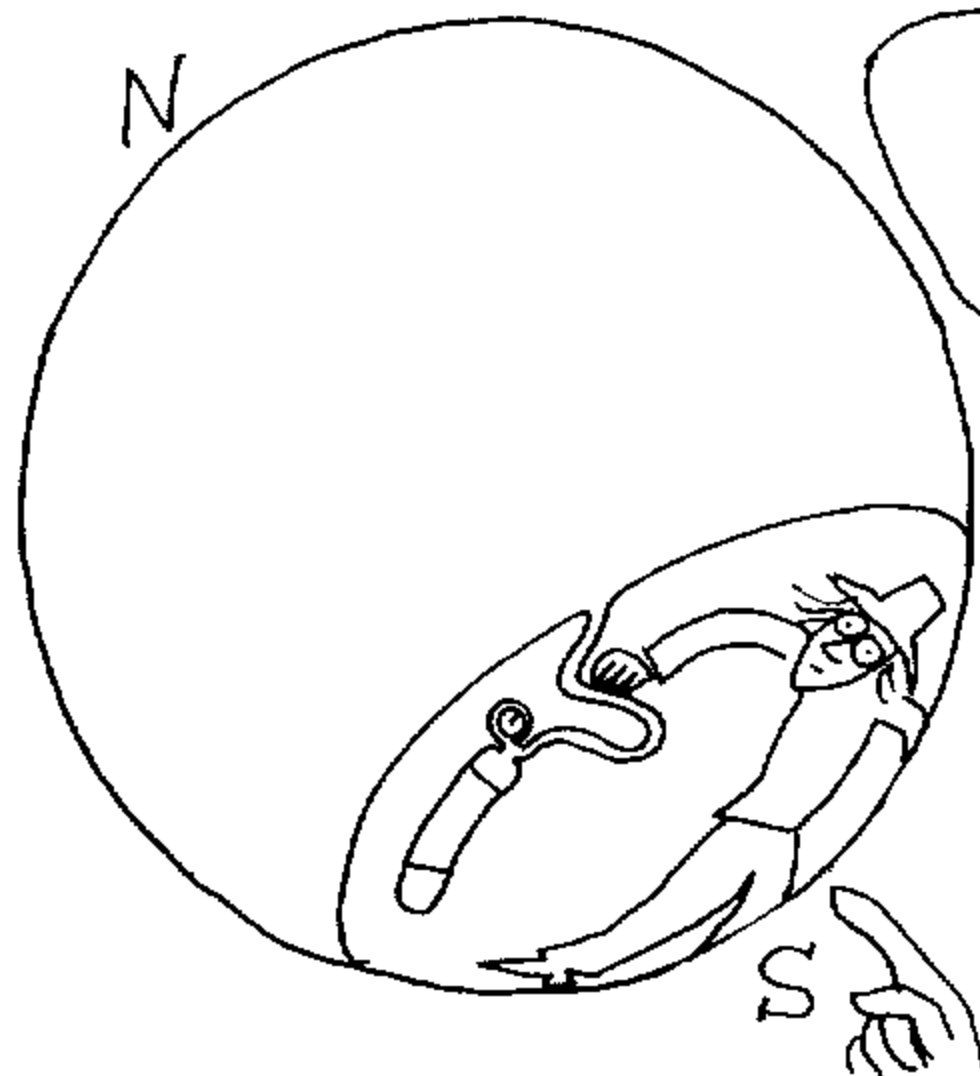
A tu dotarłem do połowy tej sferycznej przestrzeni.

W 4-wymiarowej przestrzeni, granica miałaby trzy wymiary i oddzielałaby hyperobjętości o czterech wymiarach.

On znowu swoje!

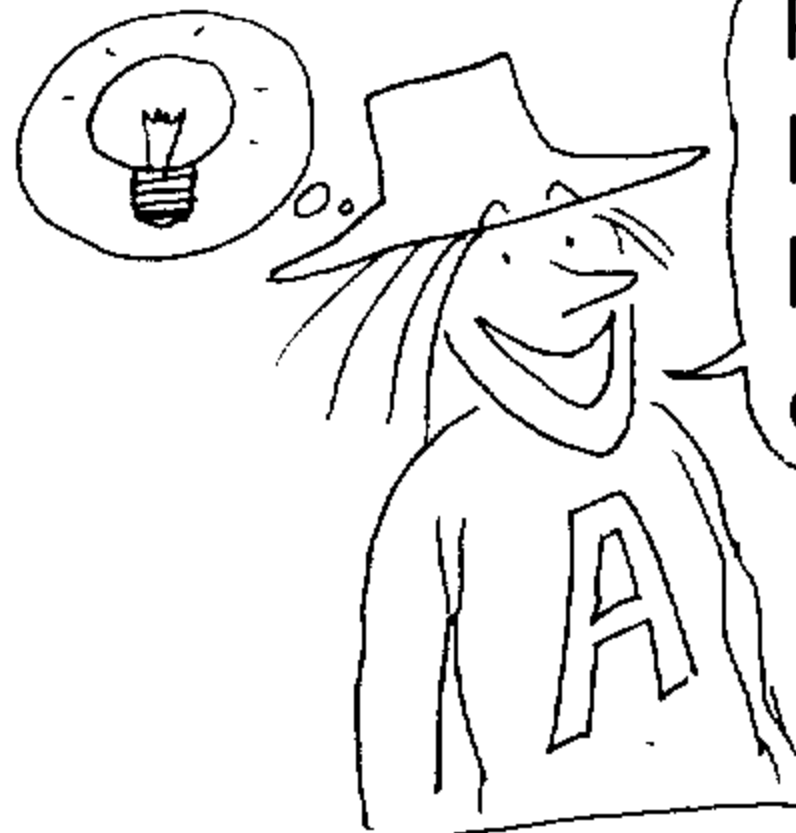

To biegiem!

Zobacz, tutaj twoje koło, które jest "1-wymiarowym balonem", zaczęło pokrywać więcej niż połowę powierzchni. Zaczęło także zamykać się na tobie, dążąc do punktu antypodalnego S.

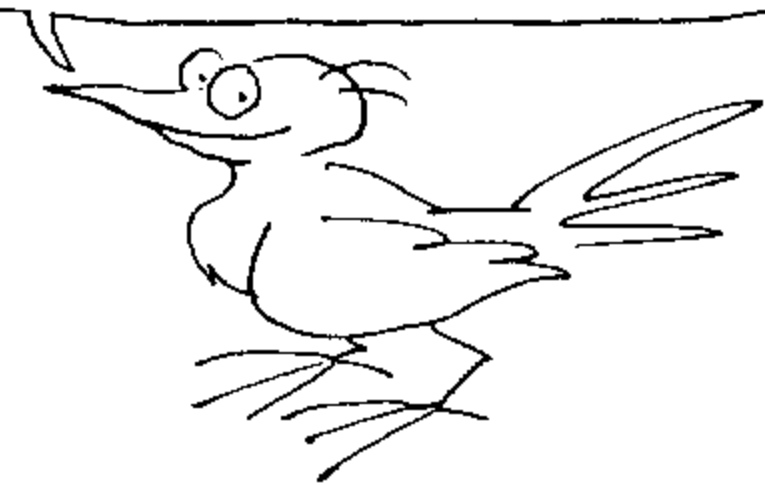

Podobnie, w zakrzywionej 3-wymiarowej przestrzeni, kiedy wypełnięm więcej niż połowę całkowitej objętości, balon zaczynał się zamykać nade mną i podążał do punktu antypodalnego.

To mam, rozumiem!

Bo sfera w tej przestrzeni, ma, oczywiście, dwa środki, które są punktami antypodalnymi.

?!!?

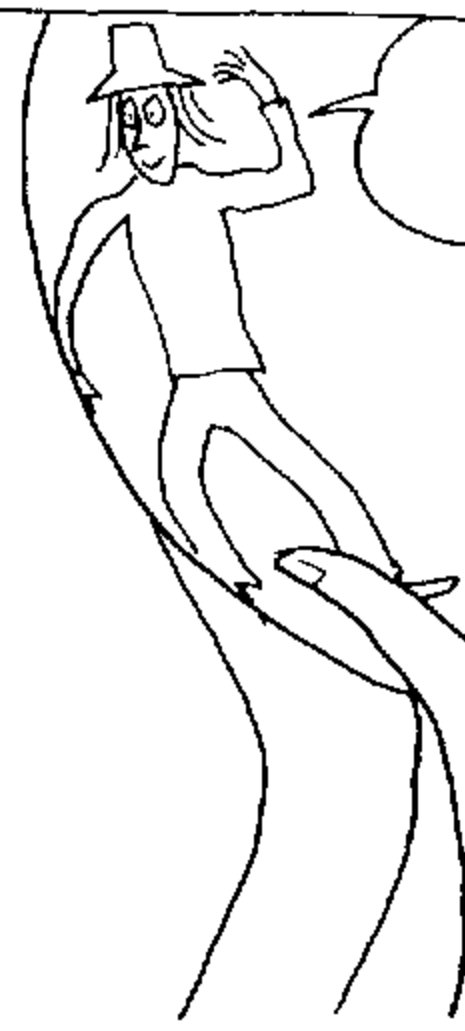

W sumie to nie jestem pewien, co dokładnie rozumiałem, jeśli coś rozumiałem...

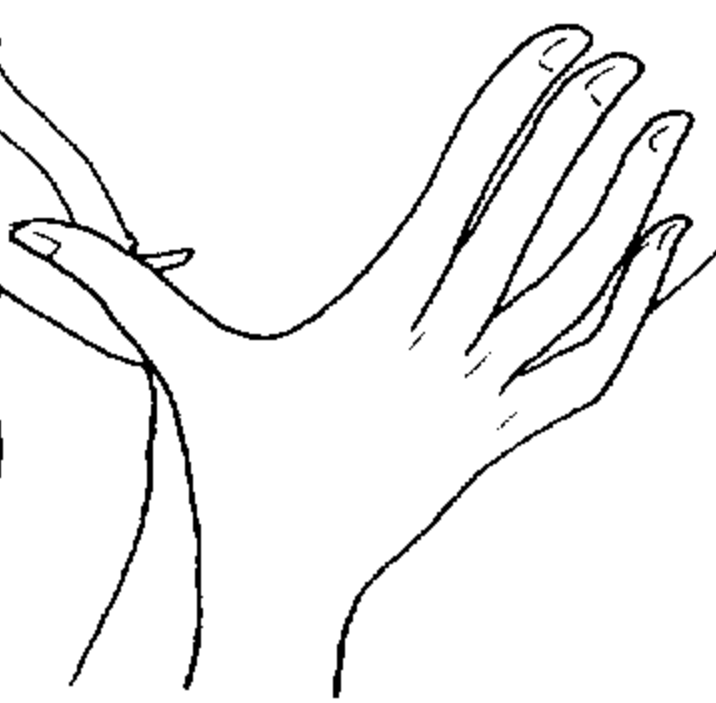

Tylko, co?

Bo wiesz, Anzelm, kiedy mamy więcej niż trzy wymiary, **ROZUMIEĆ** to znaczy **EKSTRAPOLOWAĆ**.

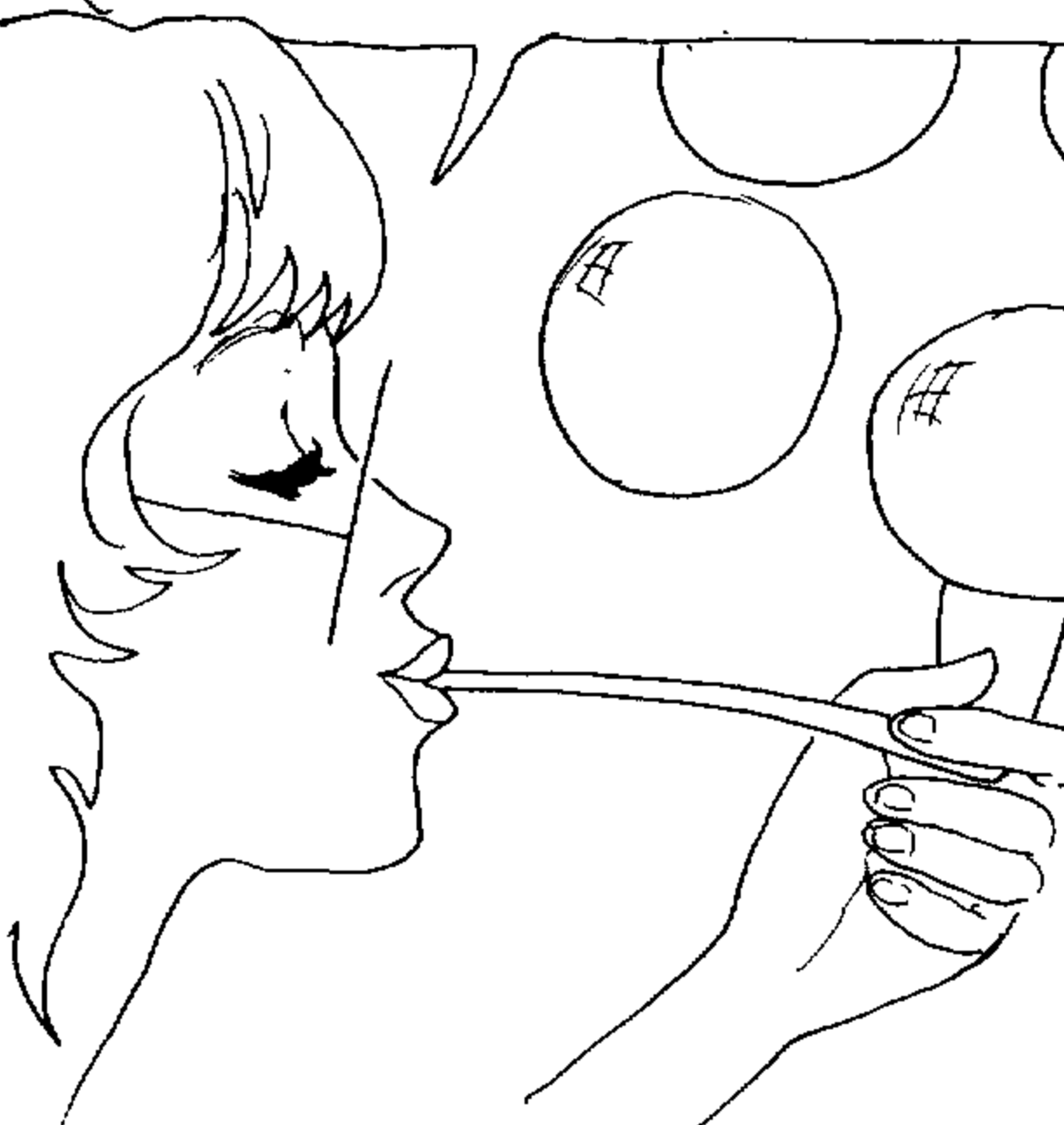
Ekstrapoluję, ale sobie sprawy nie zdaję...

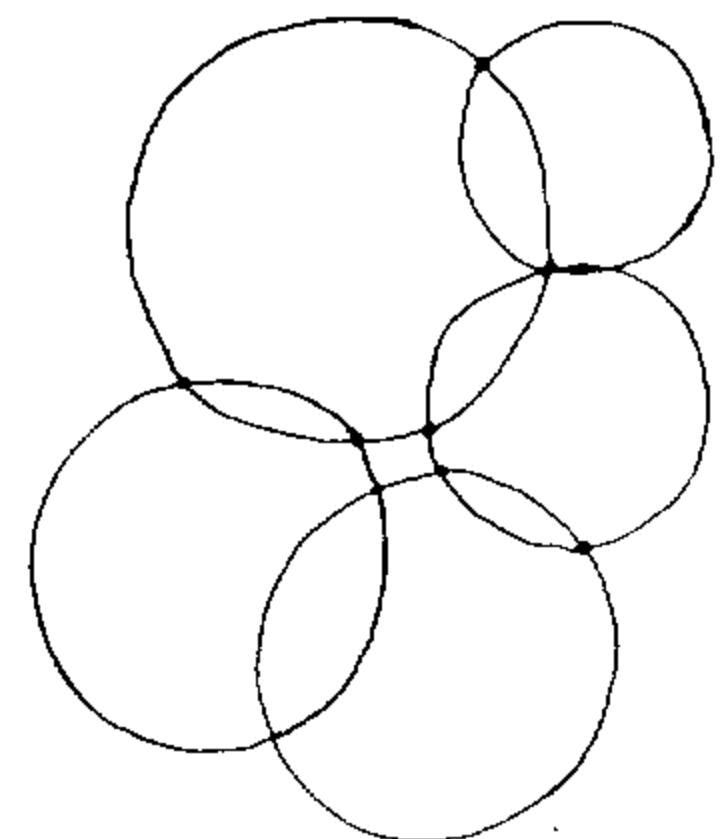
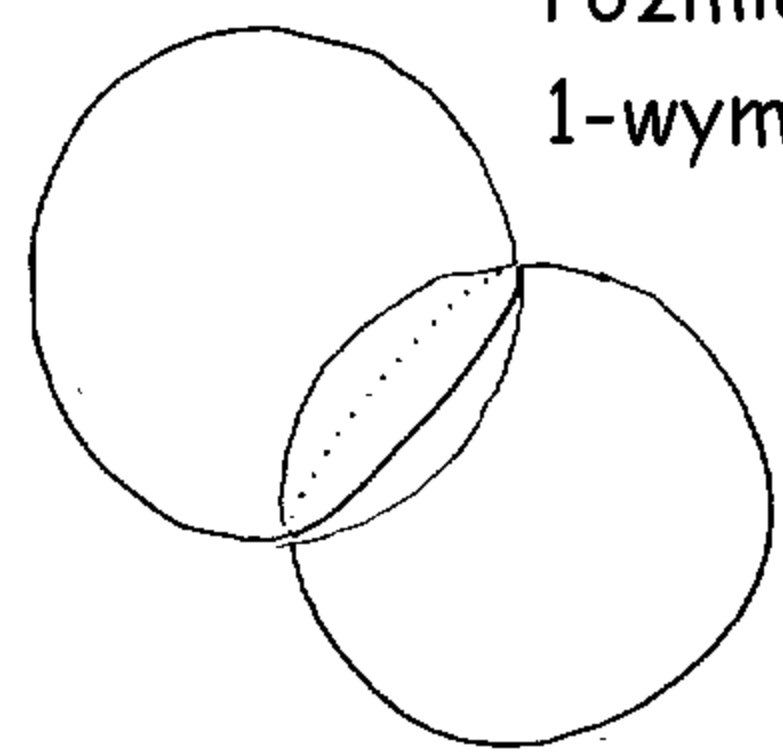
A rysunek to sobie sam zrobisz...
...w wyobraźni!

Umieszczę teraz, w 3-wymiarowej przestrzeni, 2-wymiarowe sfery, dużo małych, 2-wymiarowych wszechświatów...

Te sfery mogą się wzajemnie przenikać. Ich wspólne punkty będą rozmieszczone wzdłuż 1-wymiarowych kół.

Podobnie, koła narysowane na kartce papieru (dwa wymiary), będą się przecinać w PUNKTACH. (Mówimy, że PUNKT ma wymiar zero).

Moglibyśmy więc uważać, że sfera jest strefą przecięcia się dwóch 3-wymiarowych "baniek", zawartych w przestrzeni 4-wymiarowej.

Kontynuujmy dalej: 3-wymiarowa, zakrzywiona przestrzeń hypersferyczna mogłaby być uważana za obszar przecięcia się dwóch 4-wymiarowych baniek mydlanych, znajdujących się w przestrzeni 5-wymiarowej.

Po tym, jak Anzelmowi i Zosi minęły zawroty głowy wywołane ekstrapolacjami, rozpoczęli eksplorację nowych 3-wymiarowych światów.

Ach, ta dzisiejsza matematyka...

Zobacz, to jest 3-wymiarowa taśma klejąca do wyznaczania geodezyjnych. Klej jest na spodzie...
...oczywiście.

Nie wygląda na to, żeby geodezyjne się zamykały a według KOSMOTESTU wydmuchana objętość gazu przekracza $4/3\pi L^3$. Powierzchnia jest większa od $4\pi L^2$ a suma kątów trójkąta, tym razem jest mniejsza od 180° .

Przypomnij sobie stronę 23, znowu jesteś w przestrzeni o UJEMNEJ krzywiznie.

PODSUMOWANIE

Wiele rzeczy może się wydarzyć w przestrzeniach 3-wymiarowych. Tak samo jak na powierzchniach, które są przestrzeniami 2-wymiarowymi. Więc, kiedy suma kątów TRÓJKĄTA przekracza 180° , mówimy, że krzywizna jest dodatnia. Jeśli zbudujemy sferę o promieniu L , to KOSMOTEST wykaże objętość mniejszą od $\frac{4}{3}\pi L^3$ a powierzchnia będzie mniejsza od $4\pi L^2$. Ta przestrzeń HYPERSFERYCZNA zamknie się na samej sobie. W przypadku odwrotnym, tzn. przestrzeni o krzywiznie ujemnej, przestrzeń się nie zamyka i rozciąga się w nieskończoność.

Ale gdy suma kątów równa się 180° , to przestrzeń jest po prostu przestrzenią euklidesową.

I tylko tyle ?!

PRZESTRZEŃ MUSI BYĆ OTWARTA LUB ZAMKNIĘTA!

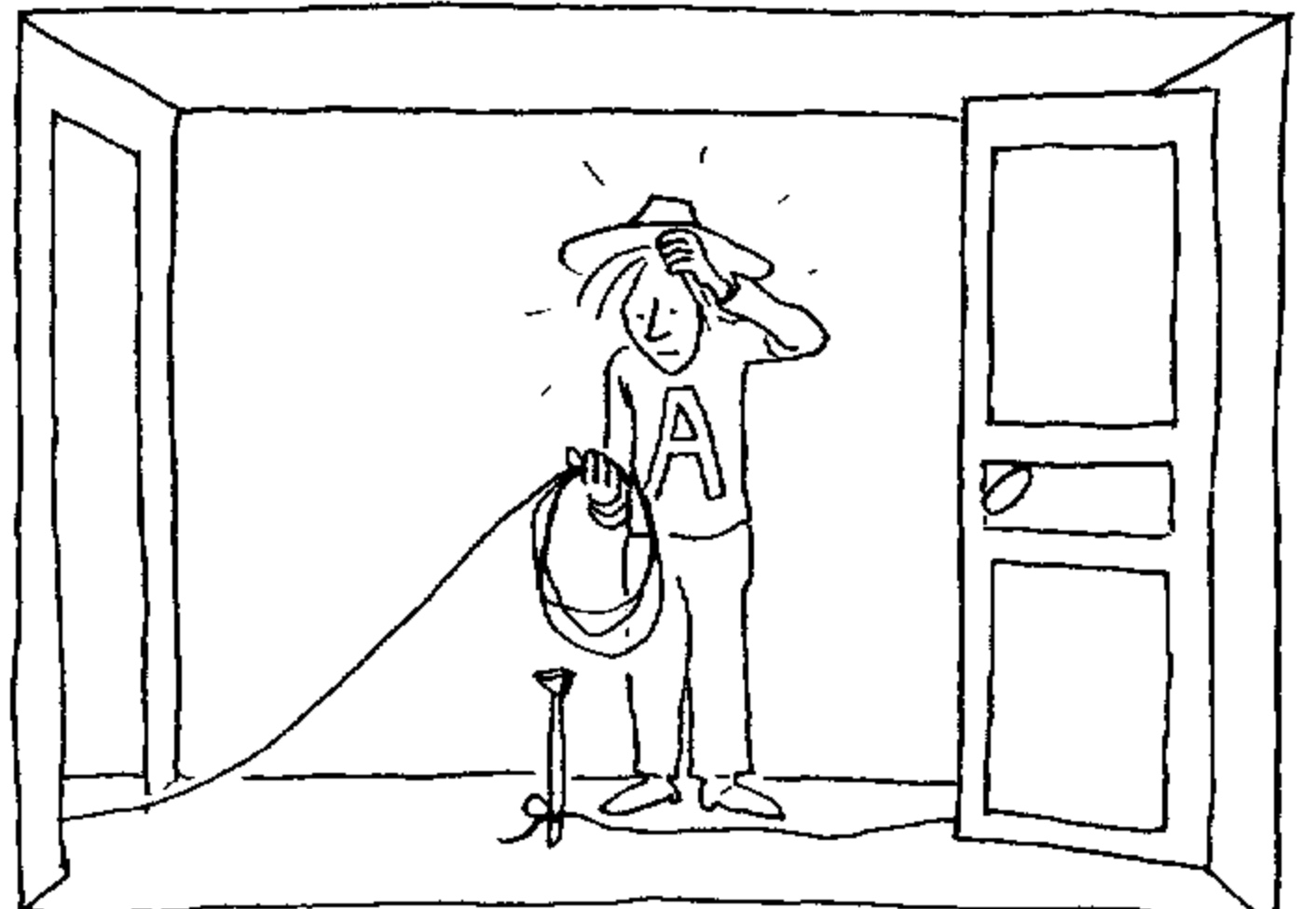
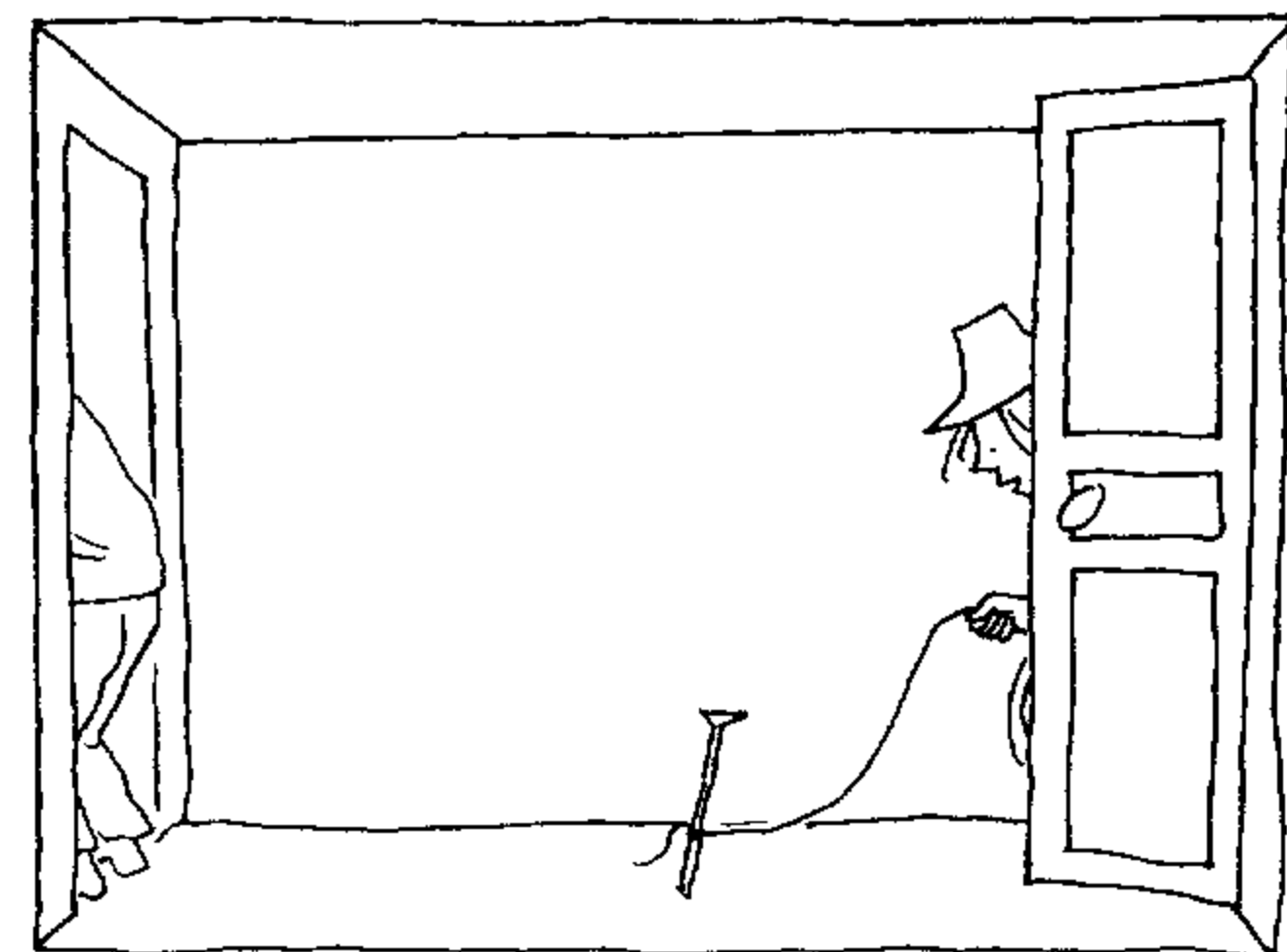
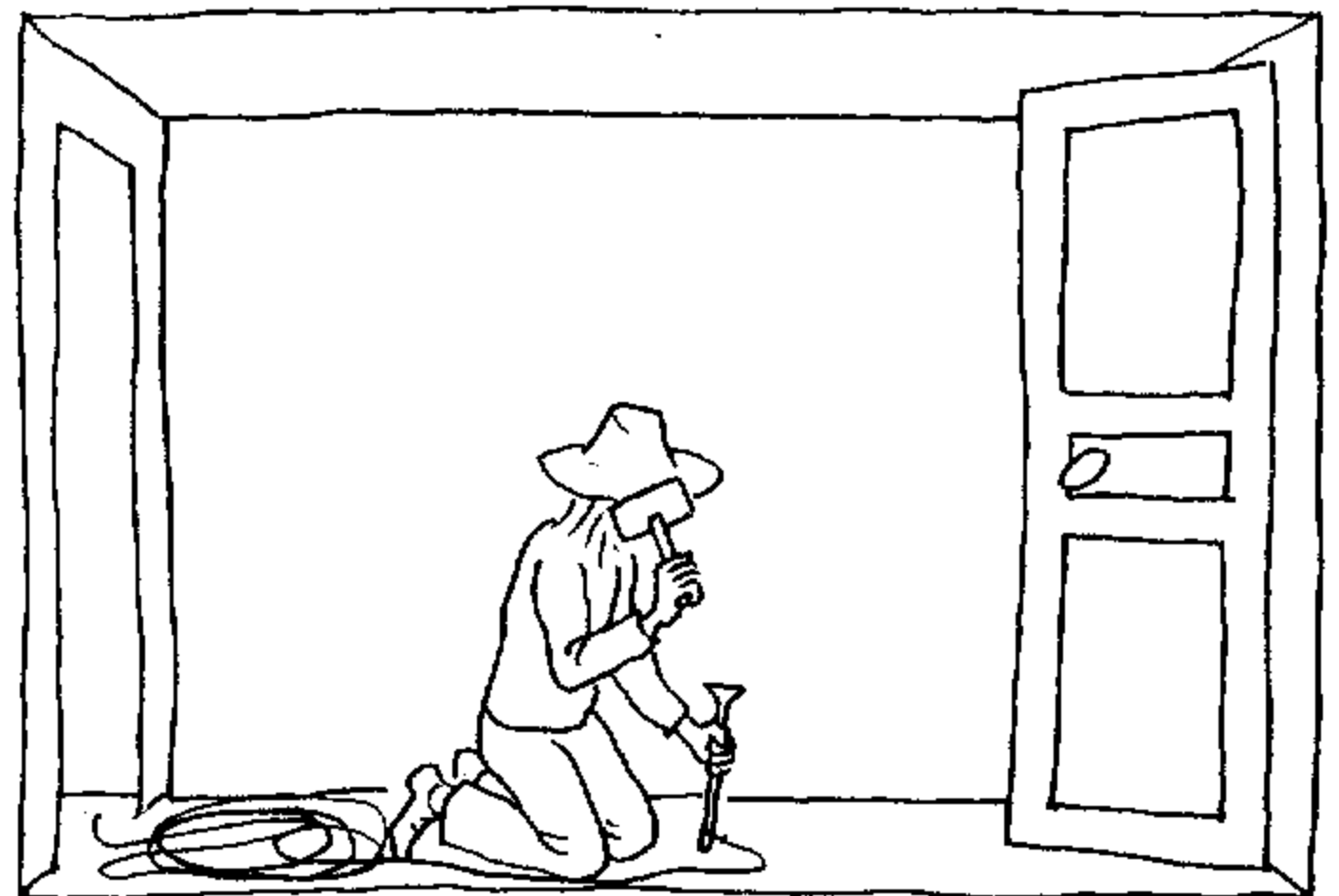
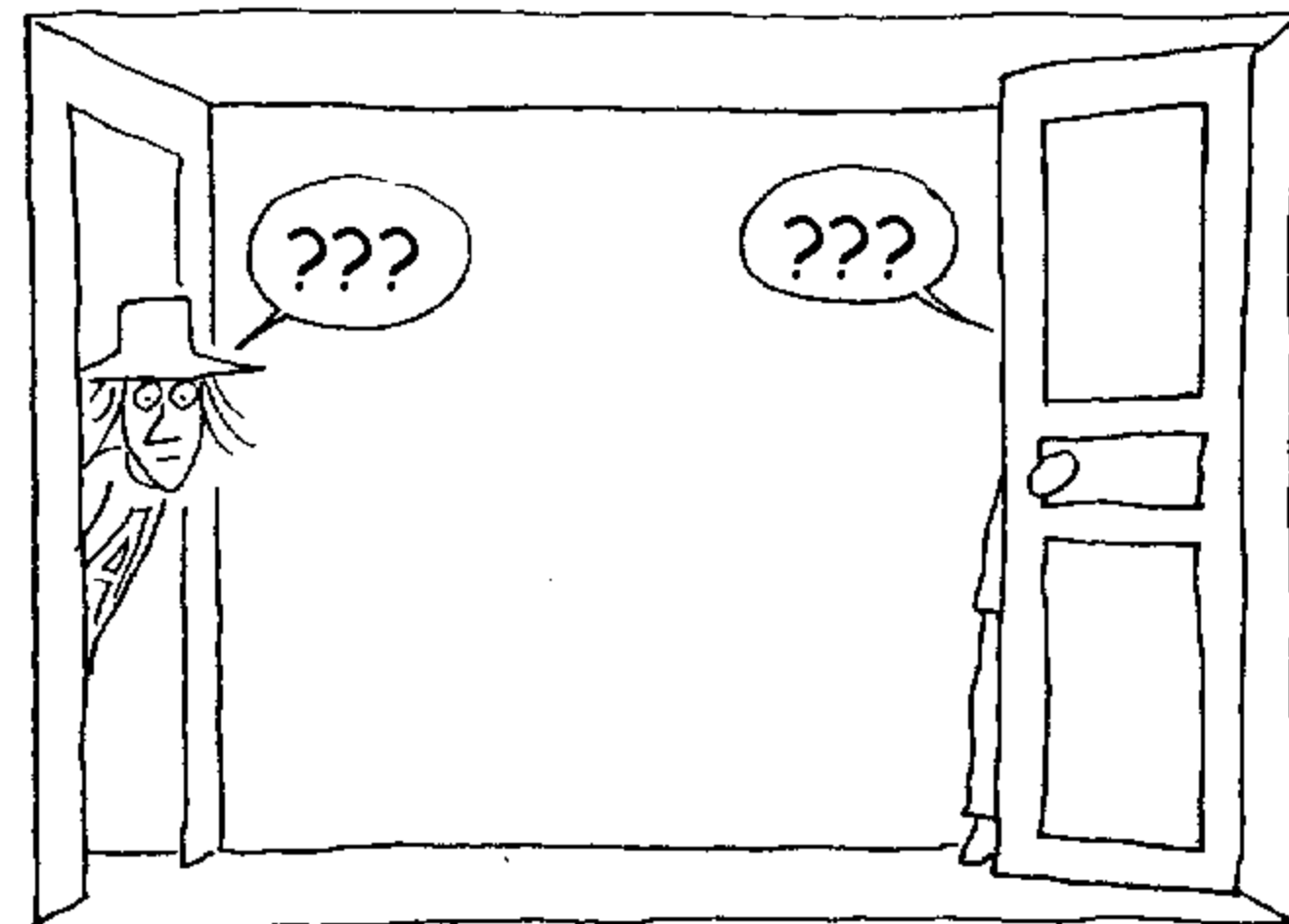
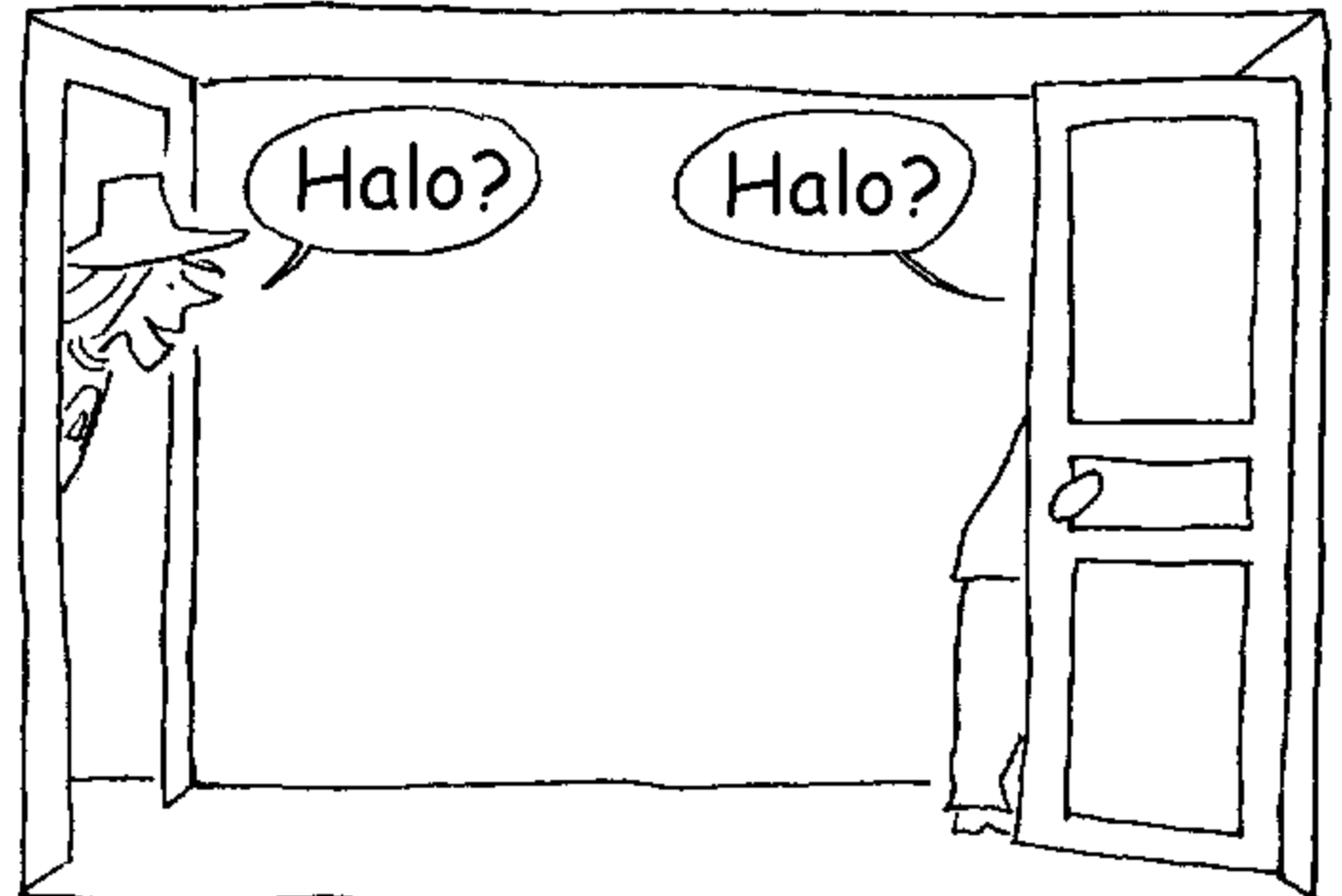
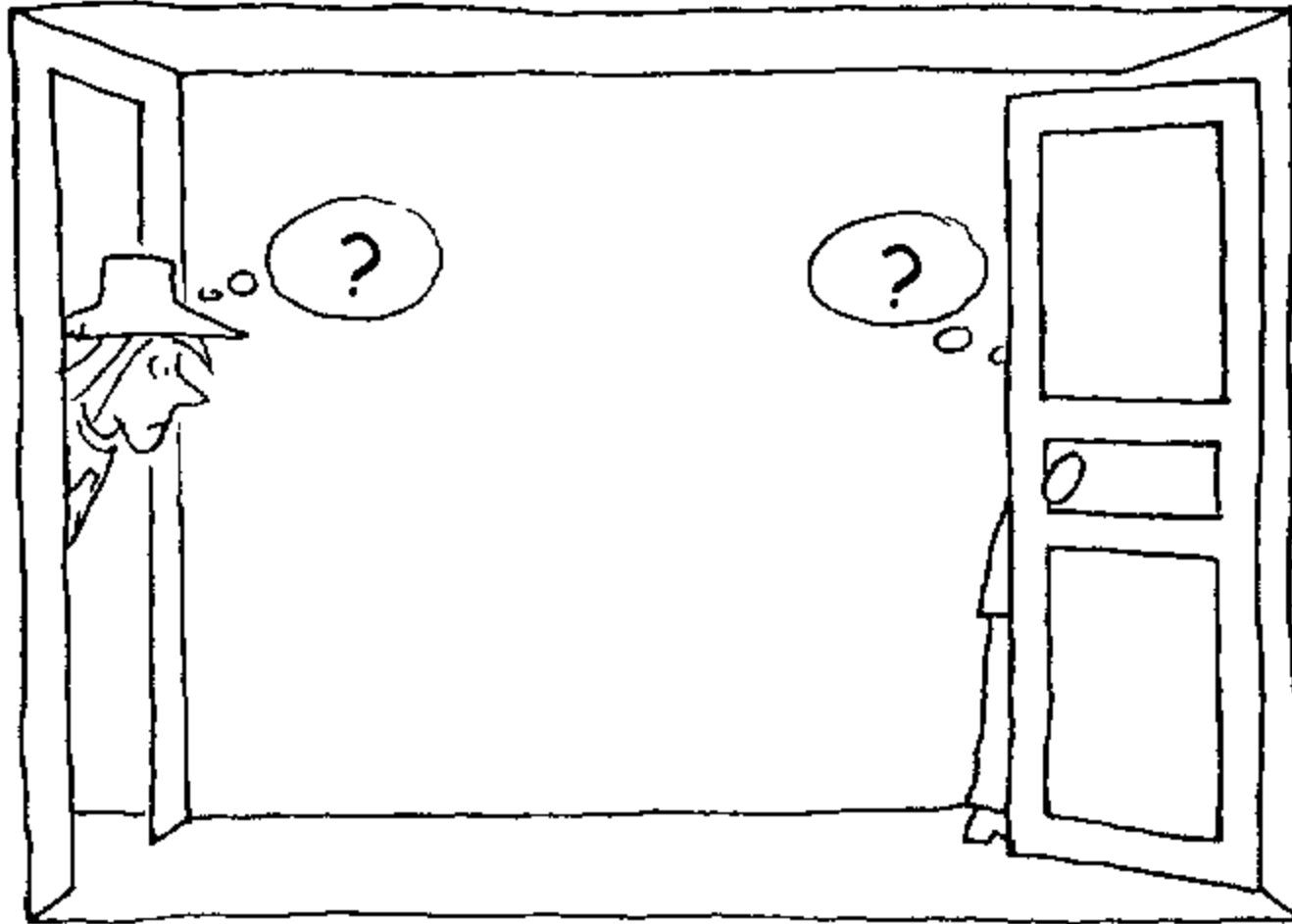
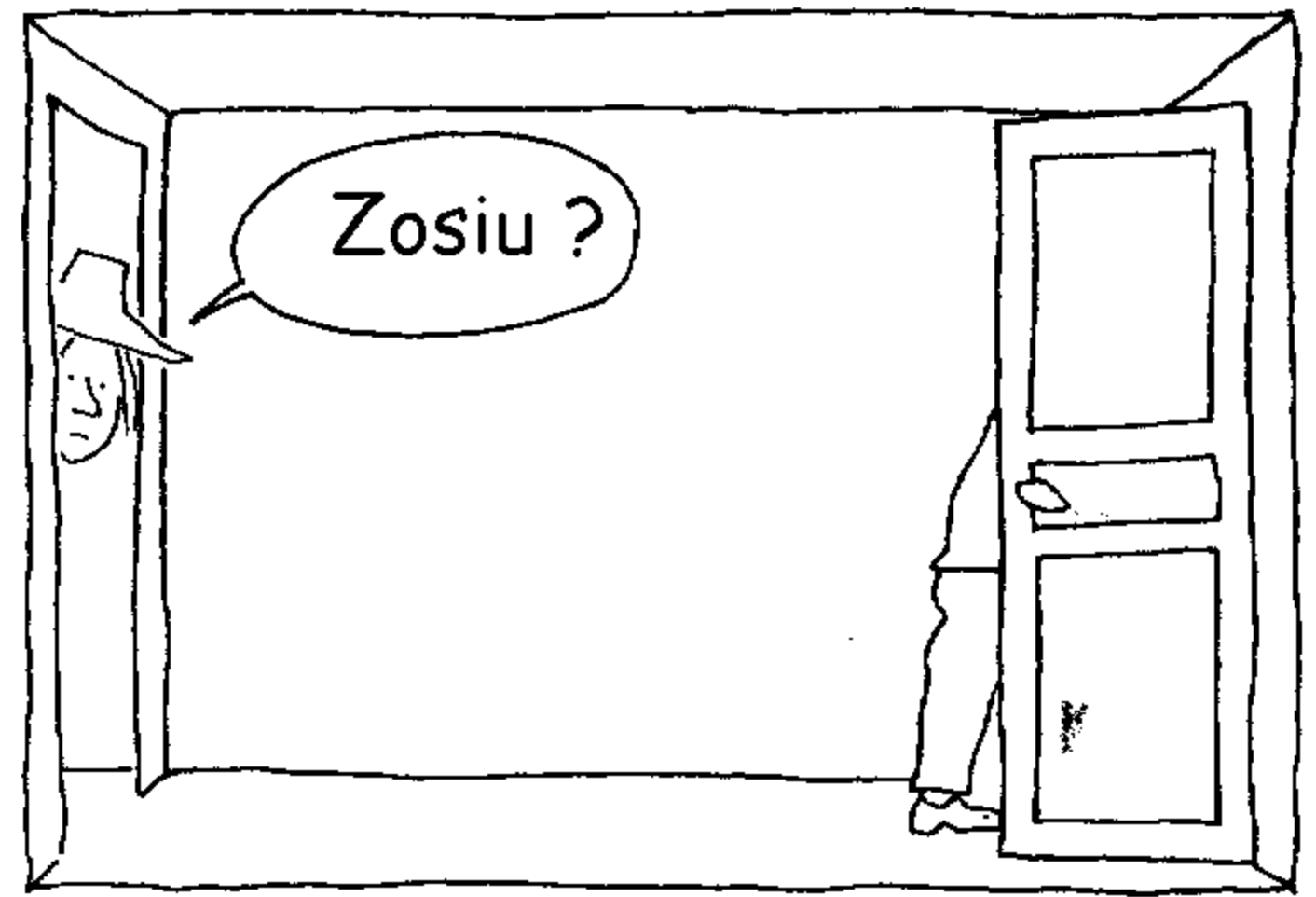
Zdaje mi się, że teraz już
wszystko rozumiem, przestrzeń
o dodatniej krzywiznie
zamyka się na sobie samej.

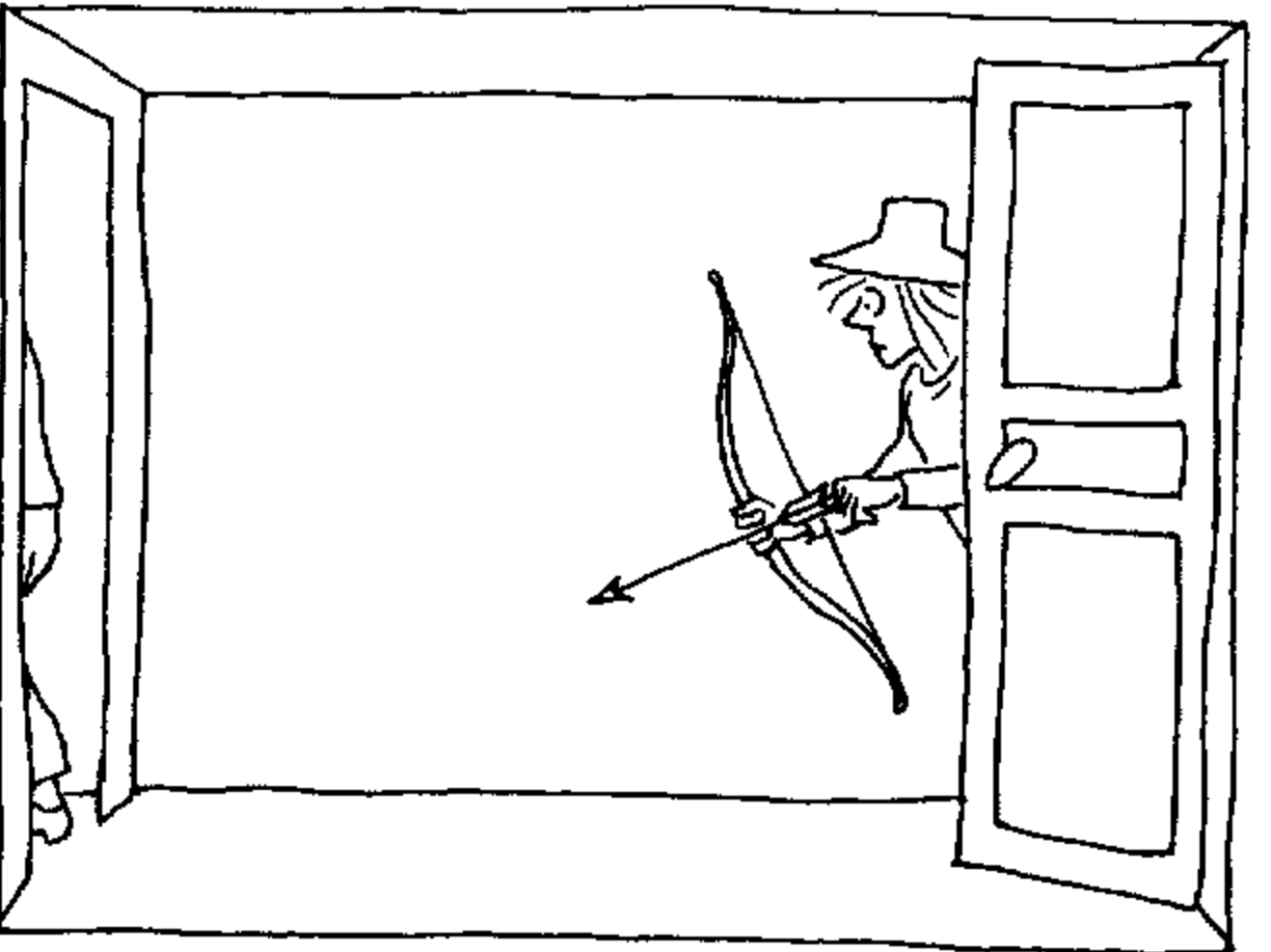
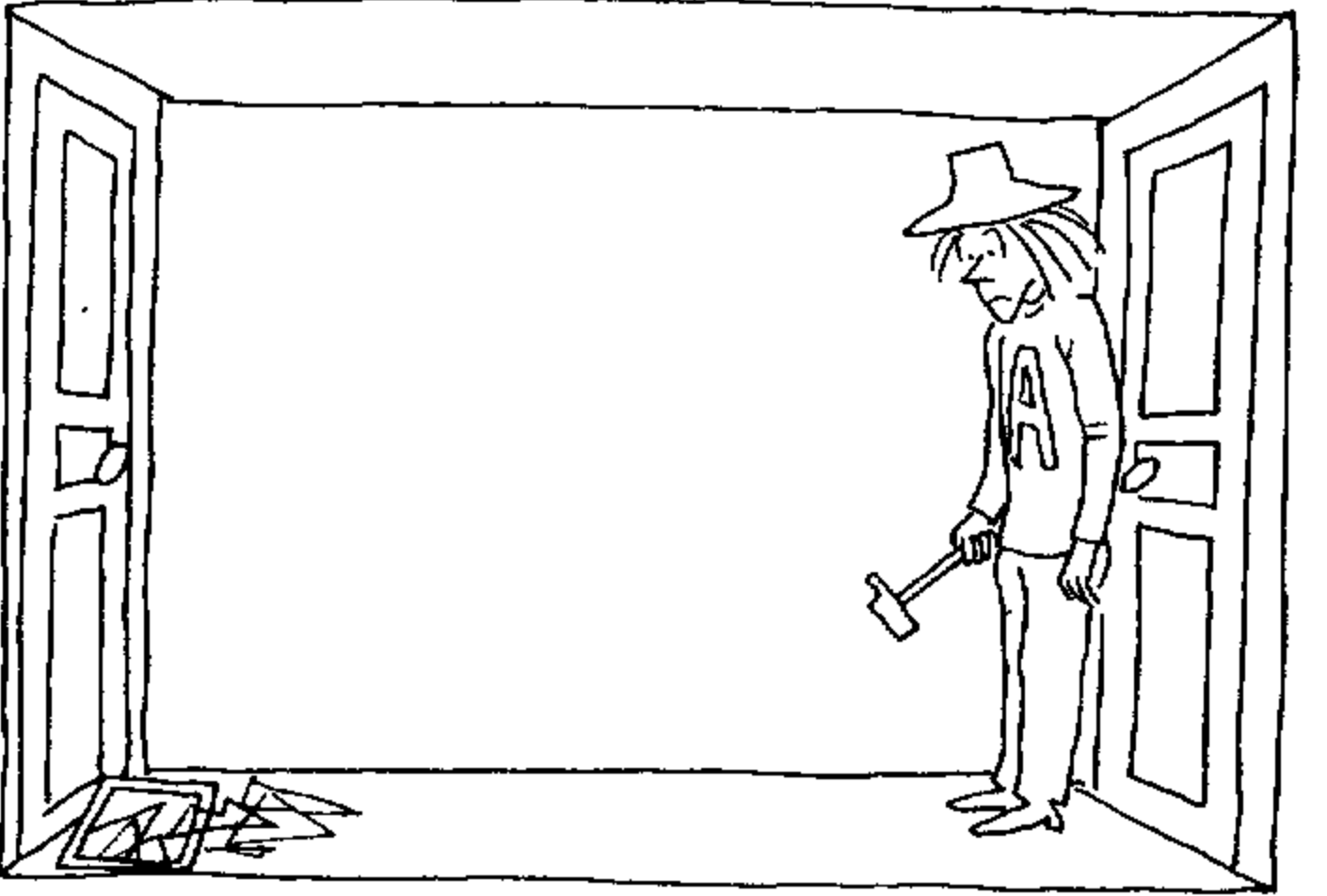
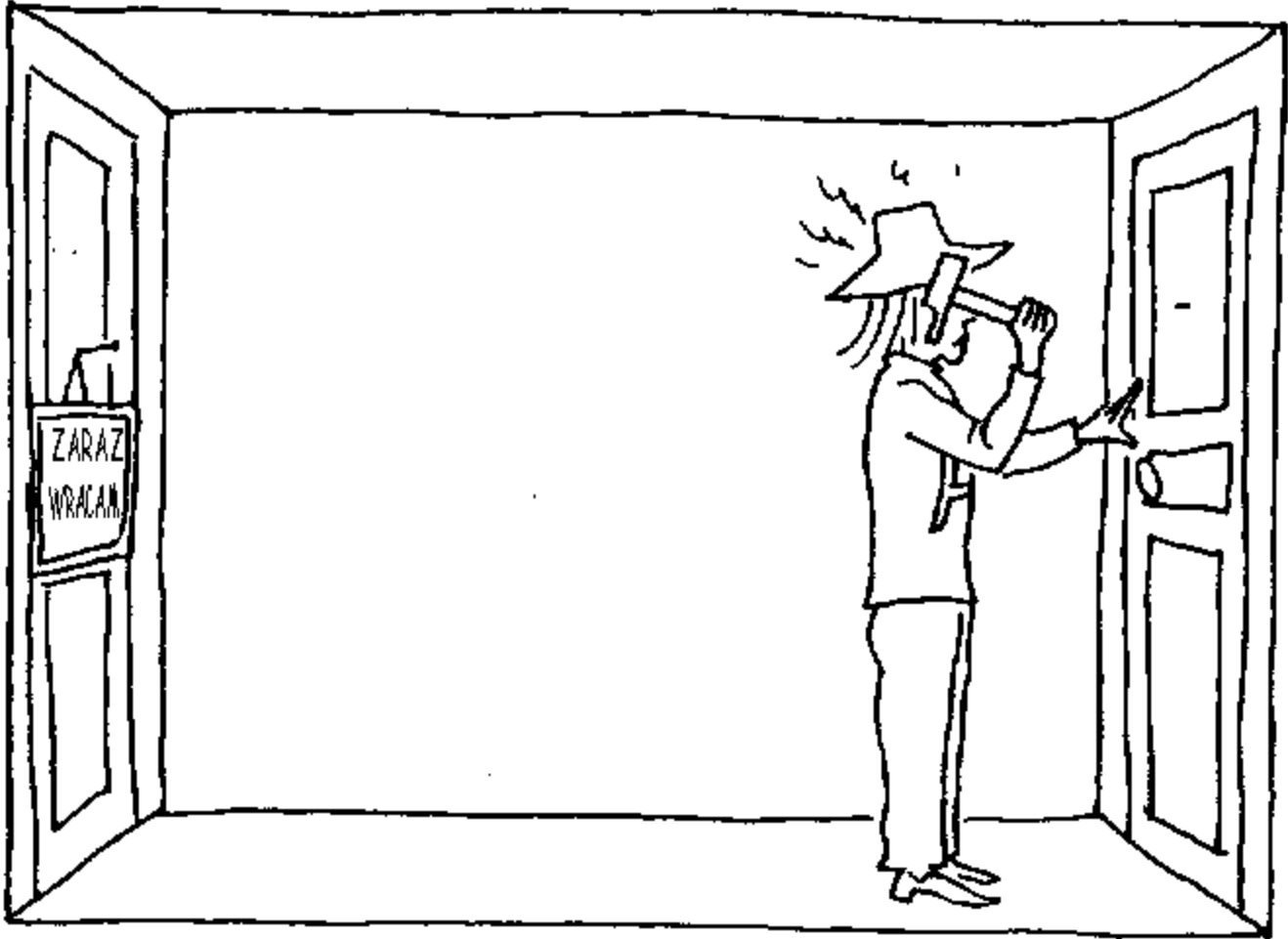
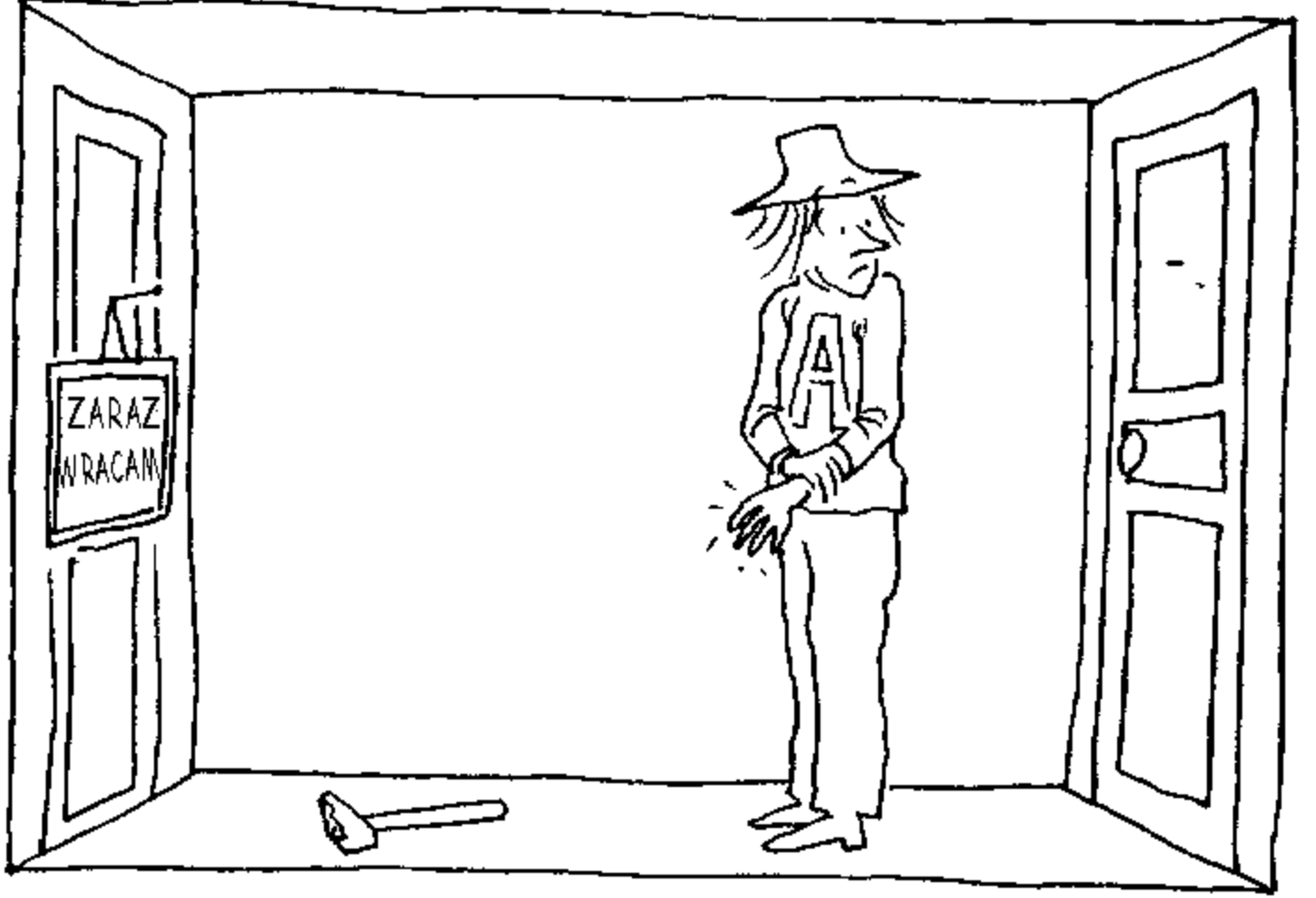
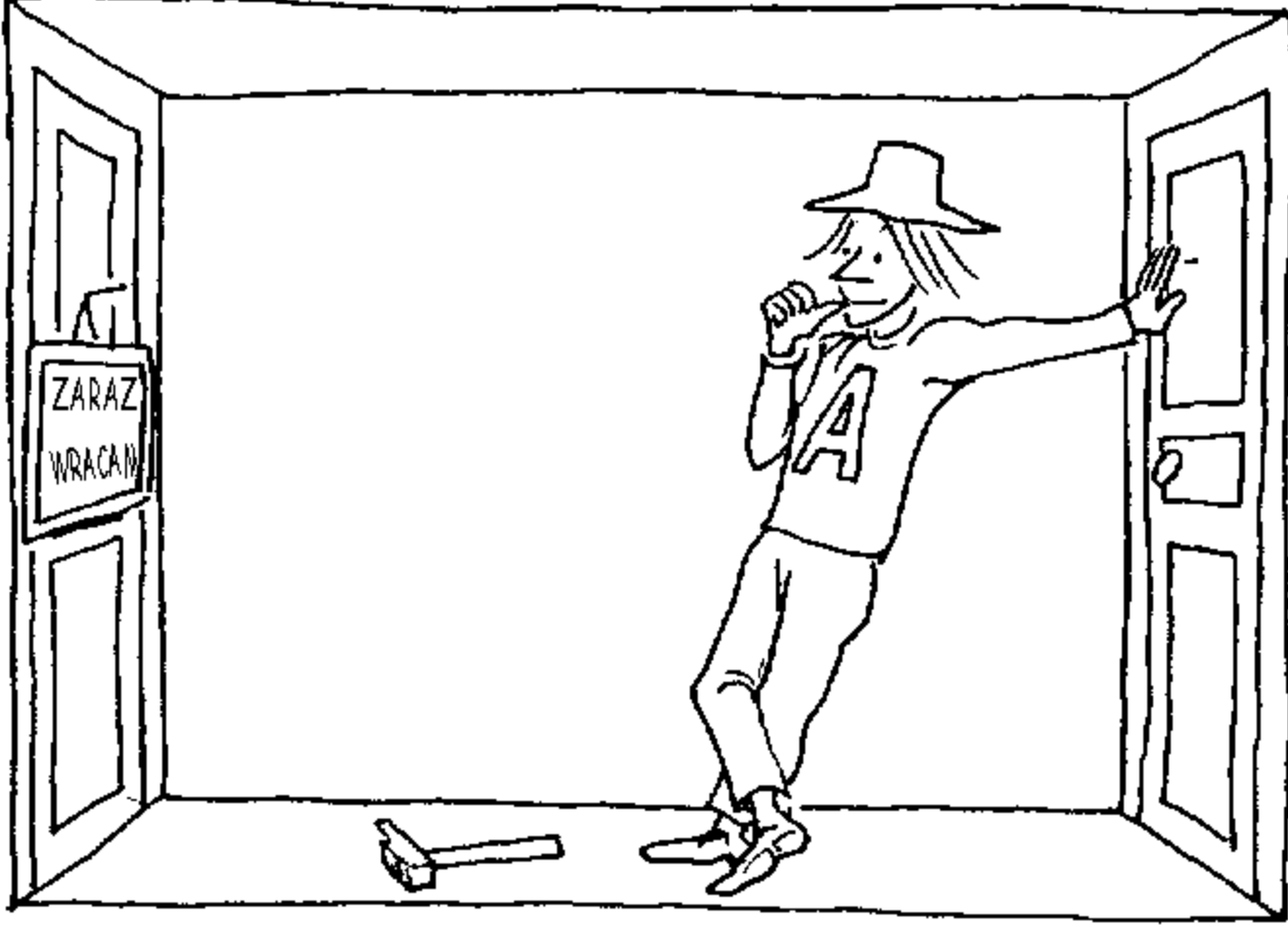
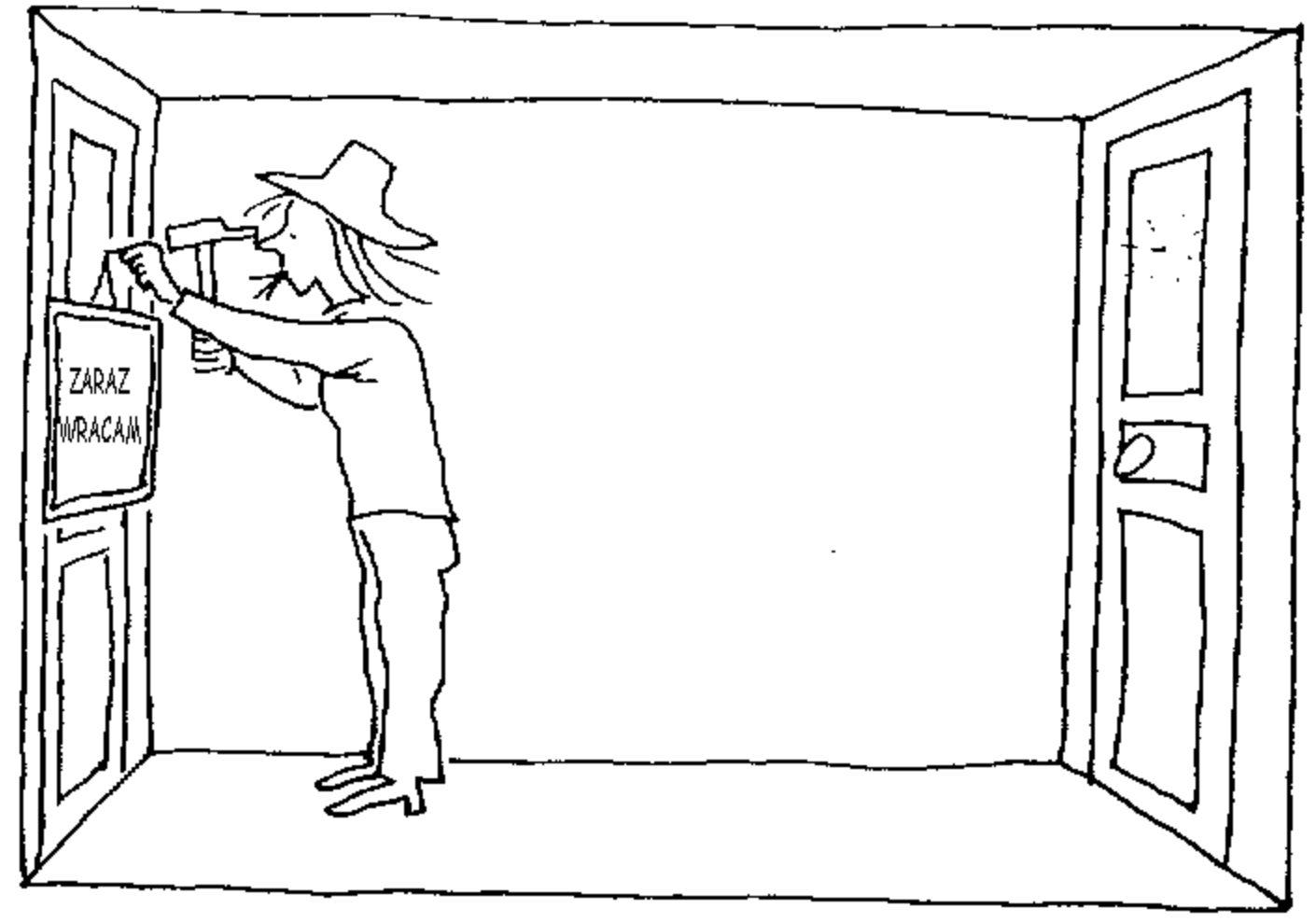
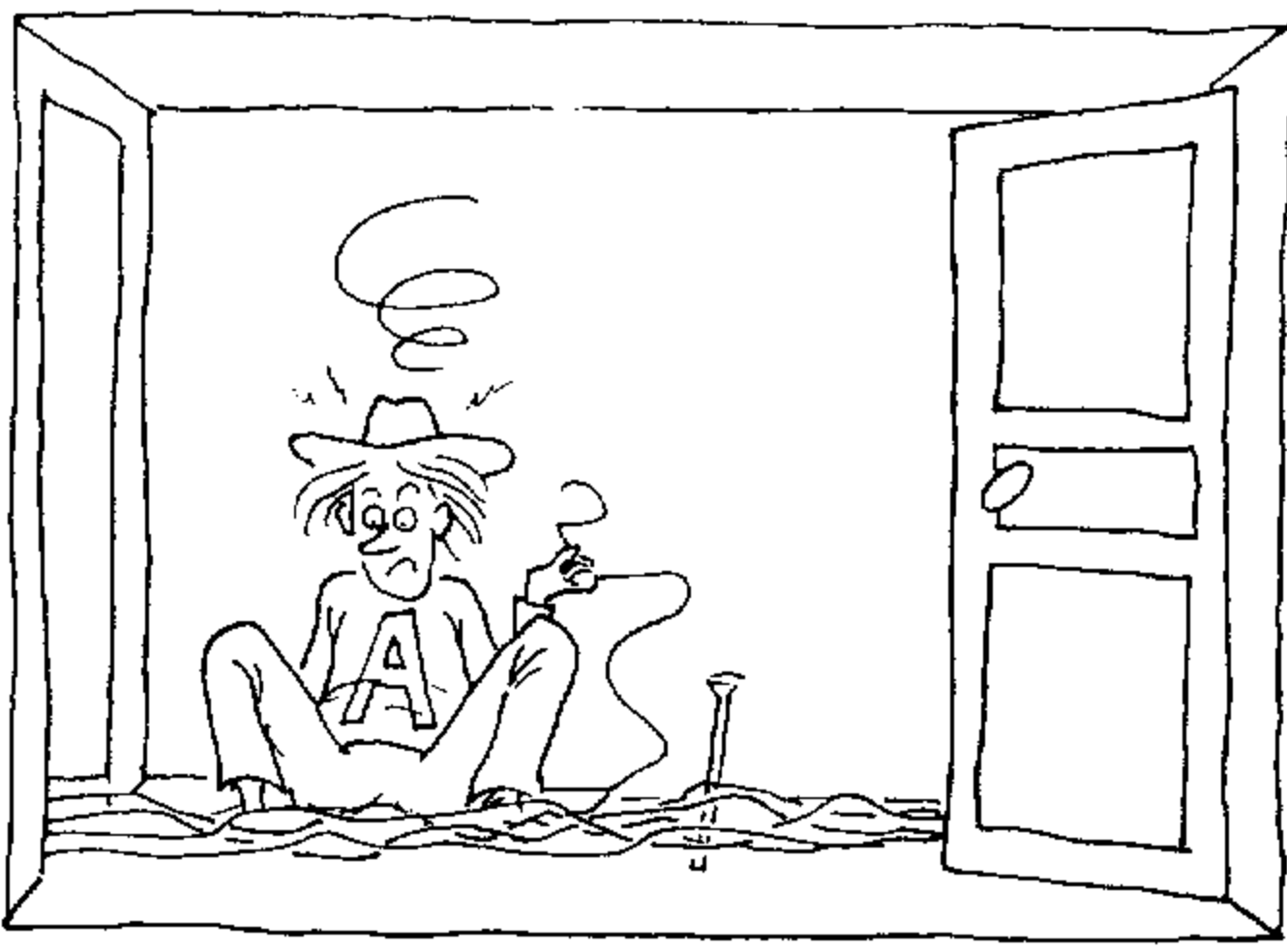
W przypadku ujemnej
krzywizny lub przestrzeni
euklidesowej, nie zamyka się
i jest NIESKOŃCZONA.

O NIE, Anzelmie,
świat geometrii jest o wiele
bogatszy niż ci się wydaje!

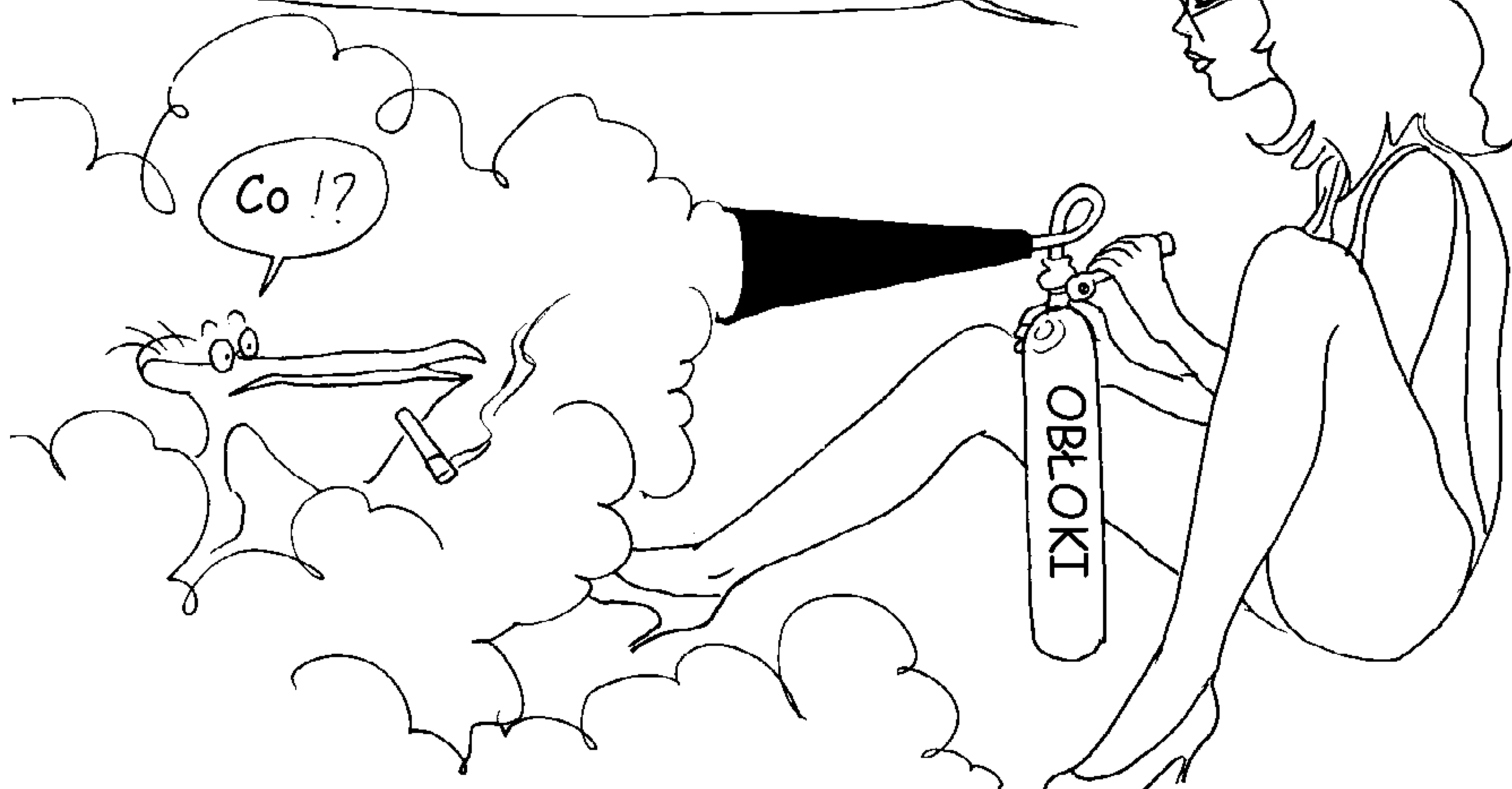
I tak właśnie, Anzelm znalazł się w 3-wymiarowej przestrzeni cylindrycznej. I chociaż jest ona euklidesowa i nie posiada krzywizny (suma kątów trójkąta równa się 180°) to zamyka się na sobie samej.

No, dobrze, światy sferyczne, hyperboliczne, cylindryczne, chyba już wszystko widzieliśmy, nie ?

Tak myślisz ?

Powróćmy na chwilę do dwóch wymiarów.

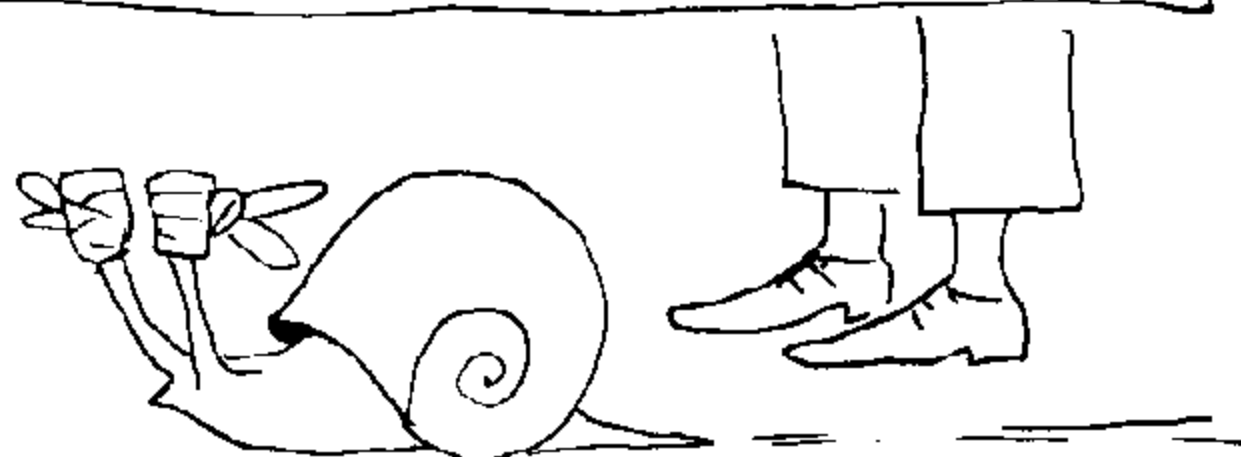
WEWNĄTRZ NA ZEWNĄTRZ

Drogi Anzelmie,
Przesyłam ci oswojonego i tresowanego ślimaka.
Jeśli mu zastonisz oczy, to on nie zboczy ani
w prawo, ani w lewo, ale wyznaczy ci
idealną GEODEZYJNĄ..

Zosia

To w drogę

W sumie, podążać prosto
czy najkrótszą drogą to
jedno i to samo.

Ale..
gdzie ten zwierz ?!

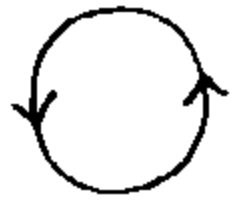

Do nogi !

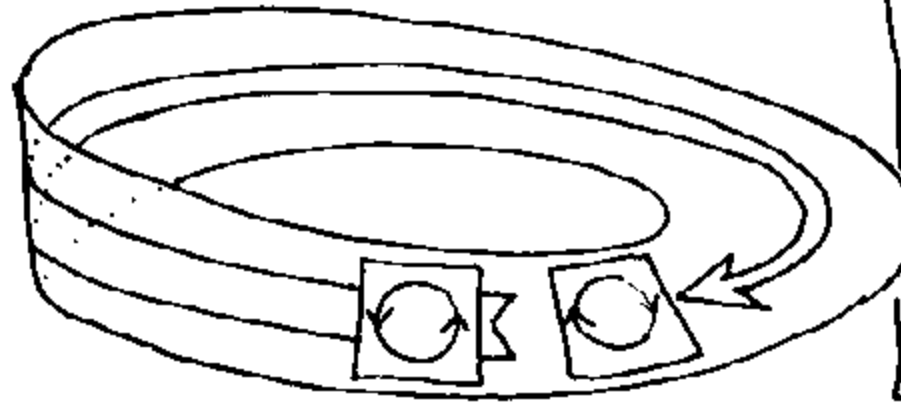
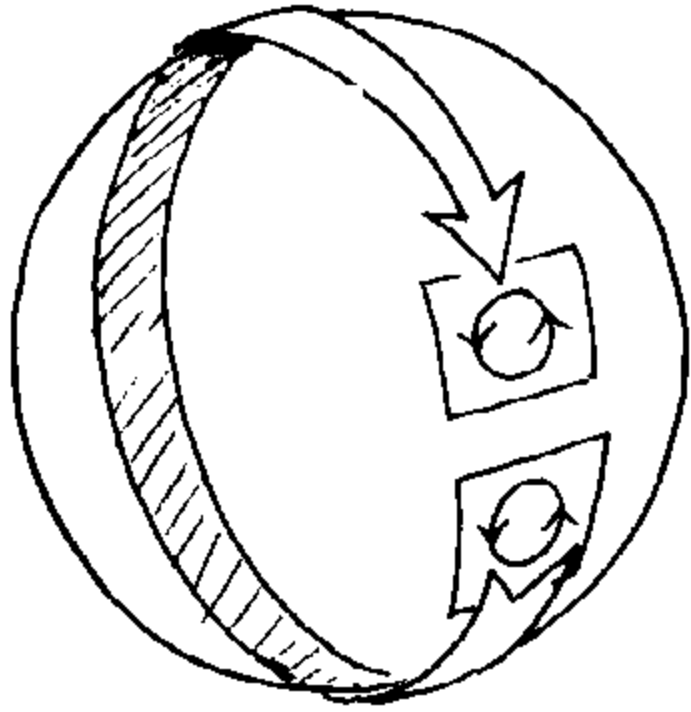

Narysujmy kółko i oznaczmy je arbitralnie strzałkami. Teraz wyobraźmy sobie, że jest to mała kalkomania, którą możemy dowolnie przesuwać po powierzchni. Jeśli to kółko powróci identyczne, to mówimy, że powierzchnia

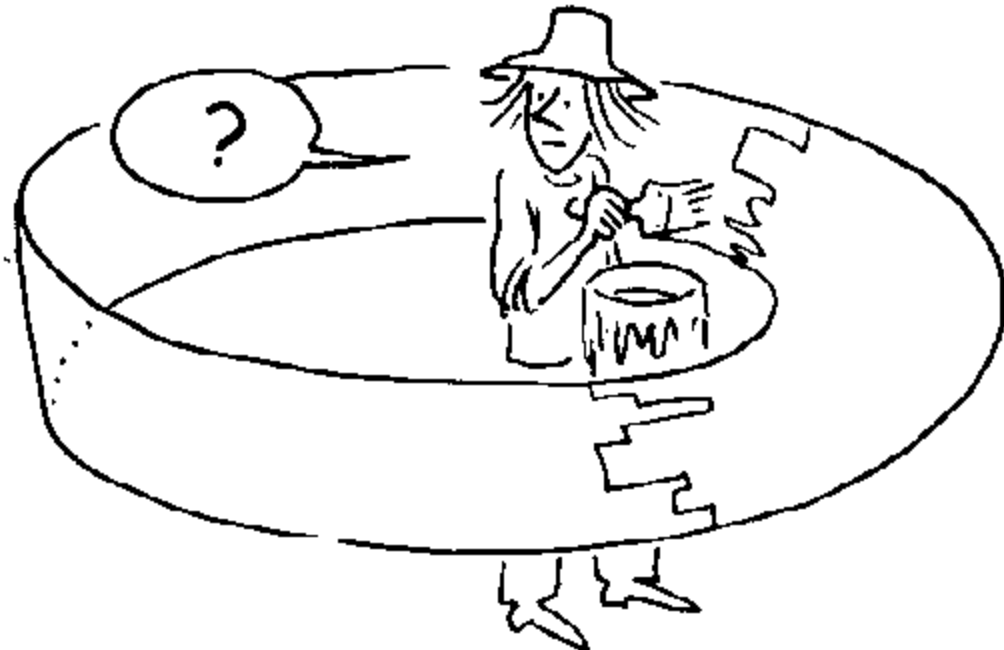
jest **ORIENTOWALNA** (np. sfera, walec, płaszczyzna, etc..).

Ale jeśli przesuniemy kalkomanię po wstędze Mobiusa to będzie to wyglądało całkiem inaczej :

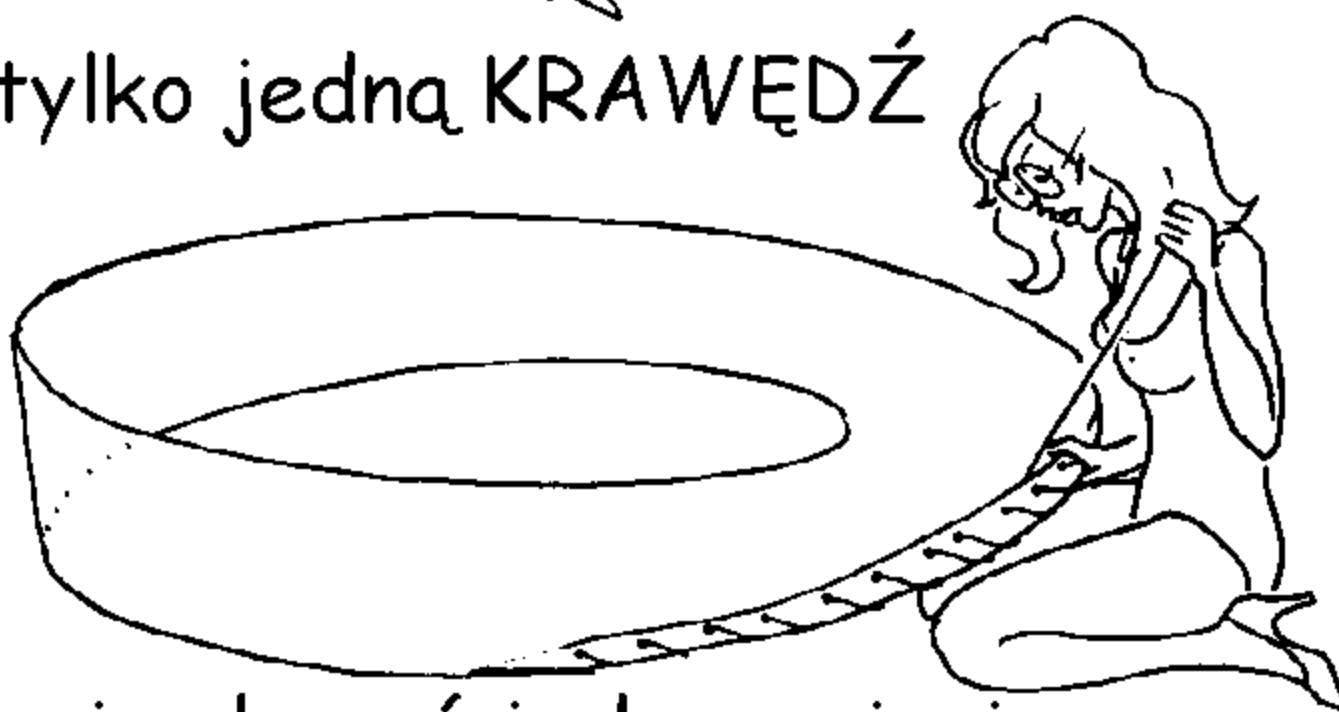
Za każdym okrażeniem tego 2-wymiarowego świata, kółko zmienia orientację.

Spróbujcie a zobaczycie !

Wstęgi nie można pomalować na dwa różne kolory, ona ma tylko jeden bok, jest **JEDNOSTRONNA**.

Ma też tylko jedną **KRAWĘDŹ**

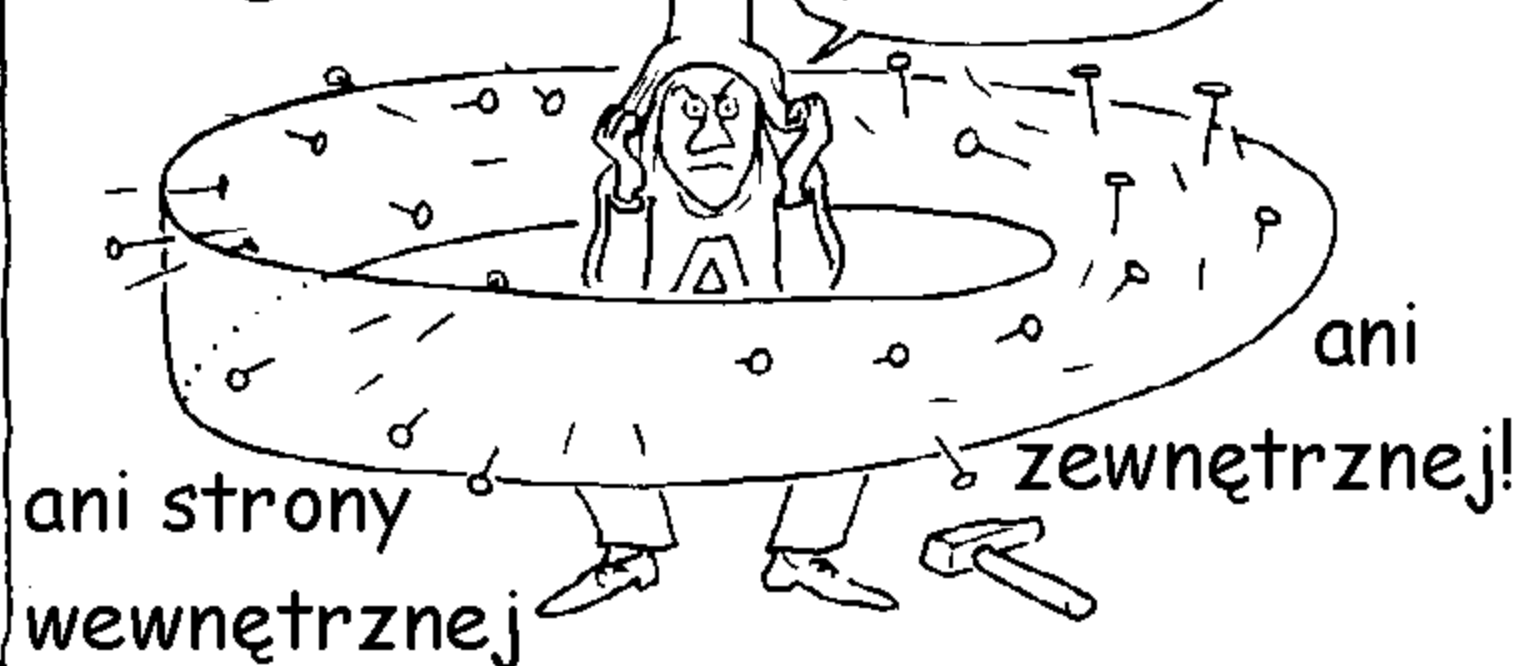
i można ją obszyć jednym ciągiem.

Anzelm postanowił wbić gwoździe, żeby odróżnić wewnątrz od zewnątrz.

Co okazało się kompletną klapą, bo wstęga nie ma...

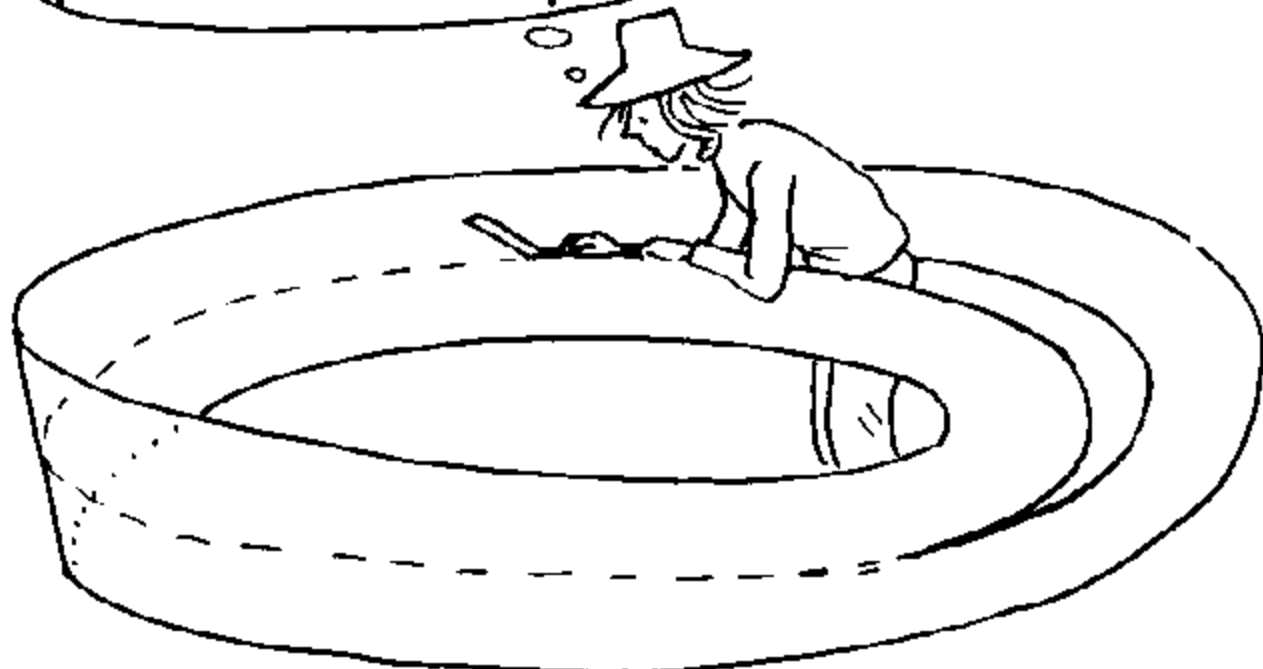
HMMM!!

Bida z nędza.

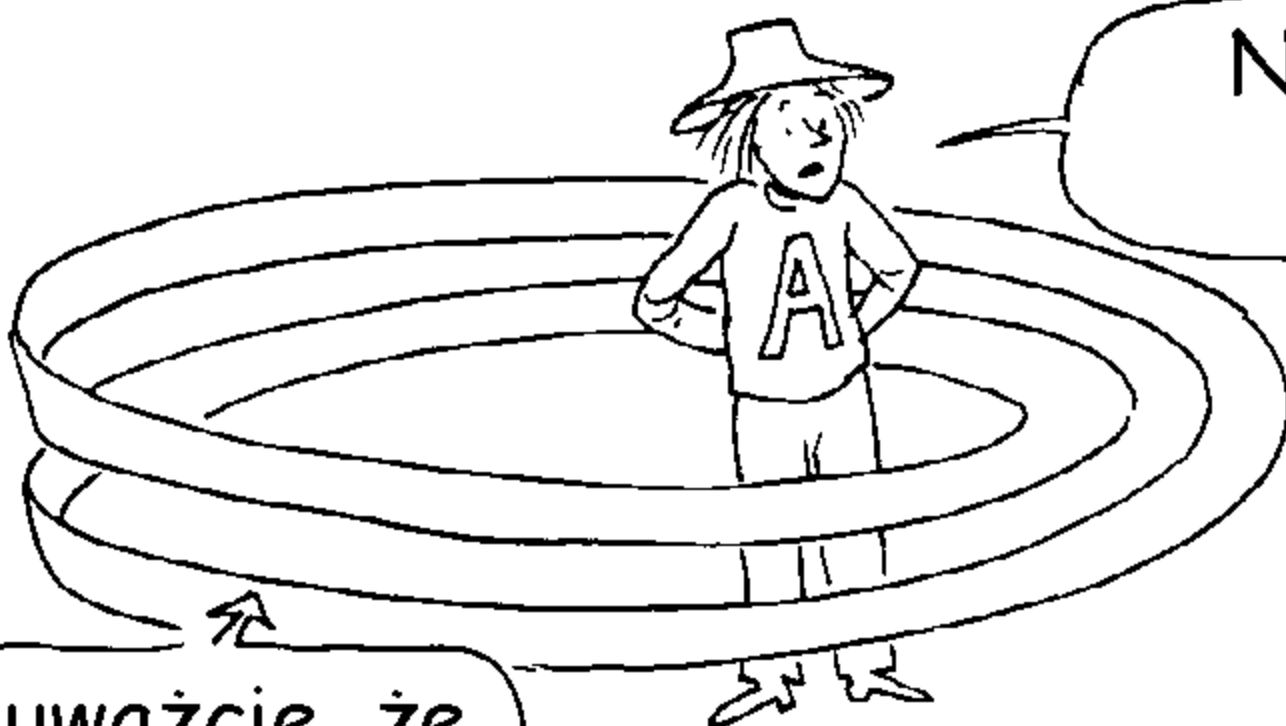
Spróbujmy ją przeciąć na pół

Łatwiej powiedzieć niż zrobić, mój drogi.

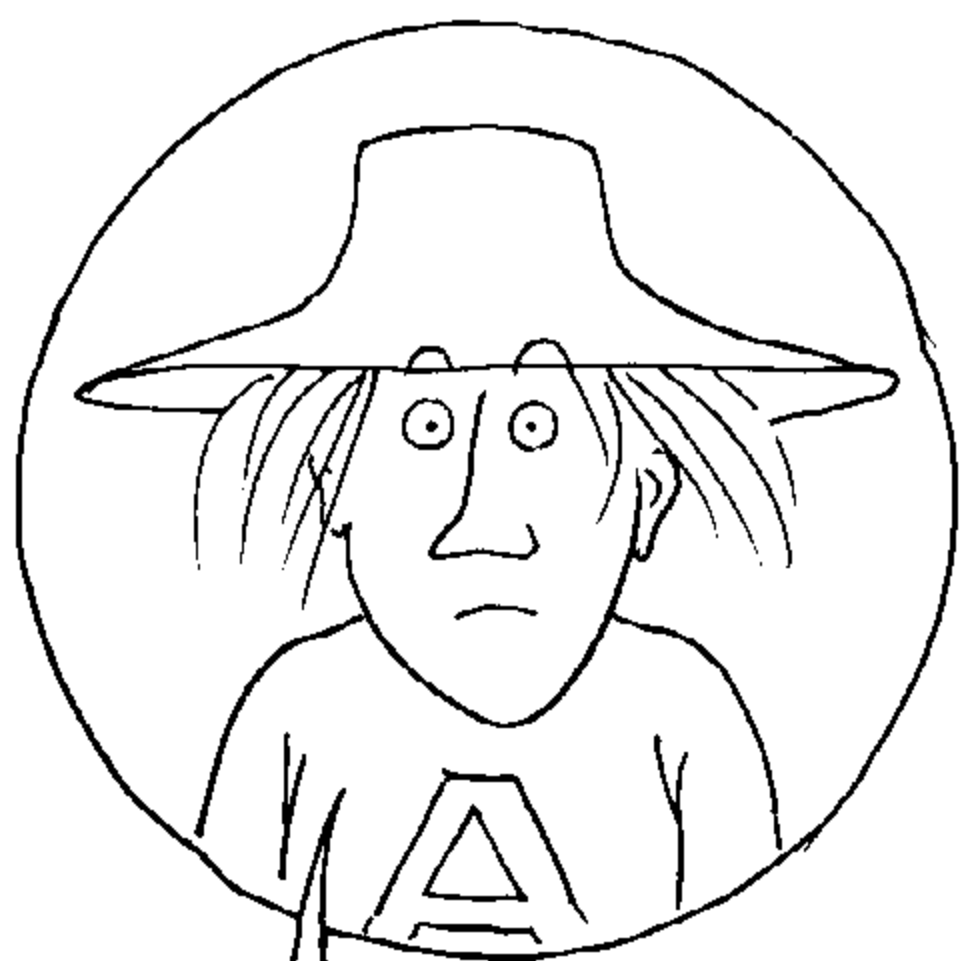
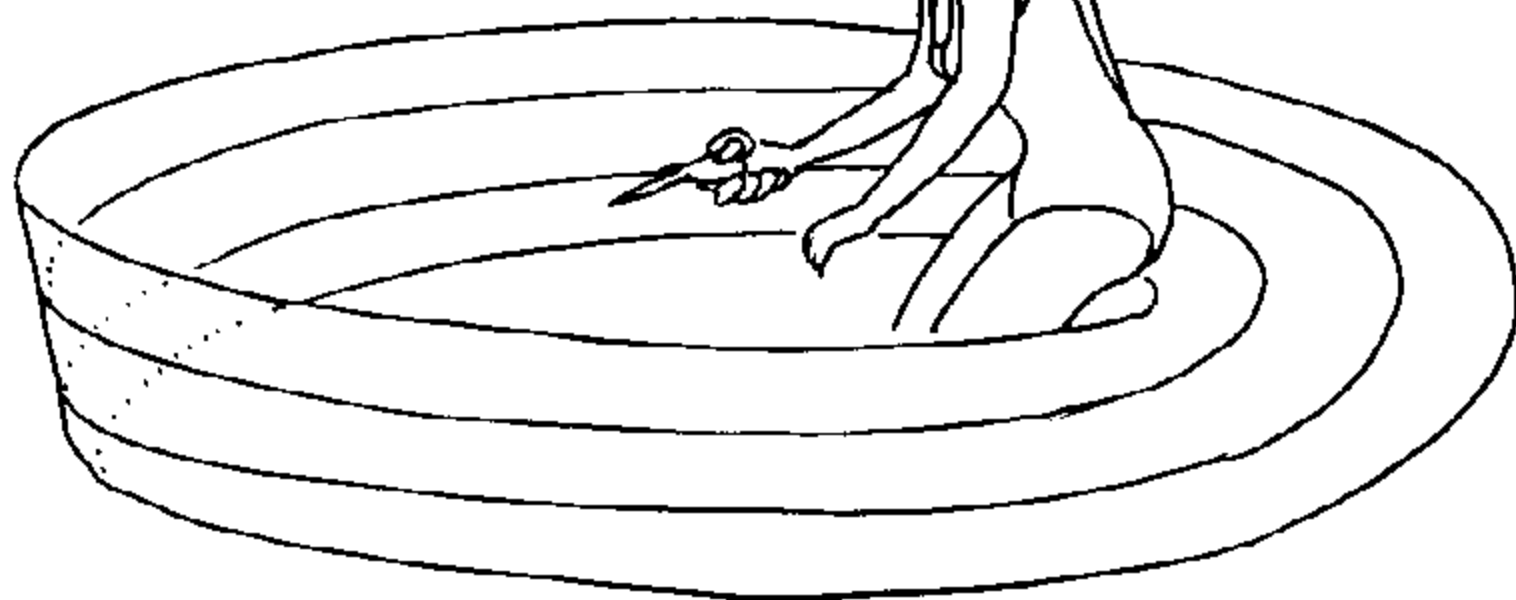

No to jak to zrobić, żeby ją przeciąć na dwie części?

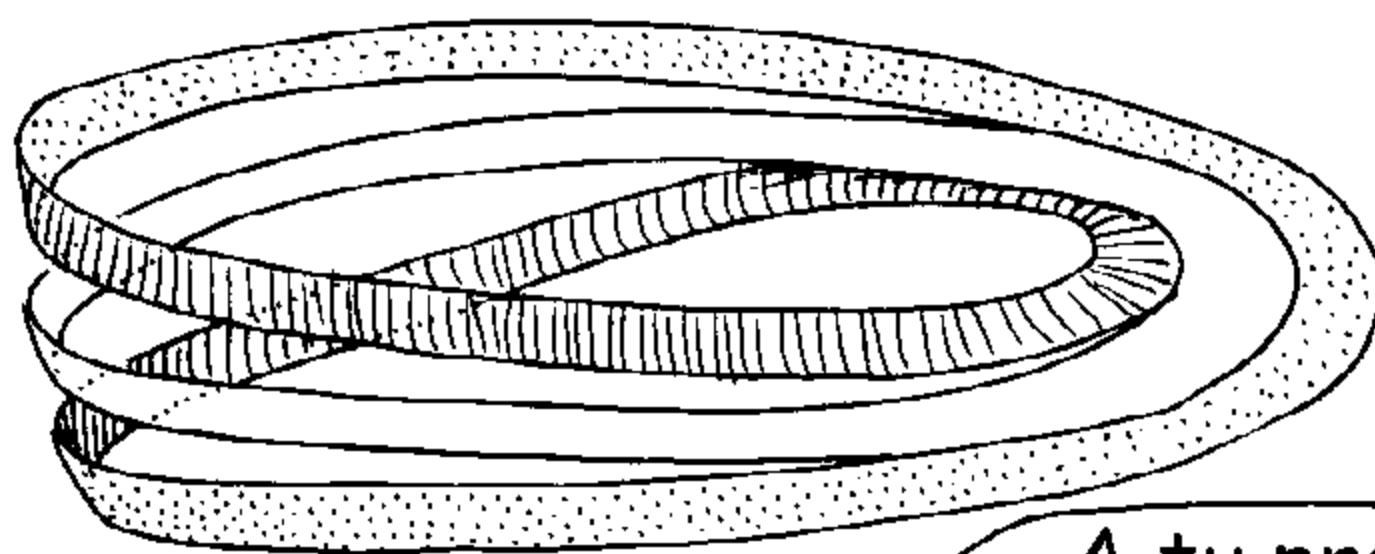

Proste, tniysz ją na trzy!

Zauważcie, że to coś stało się dwustronne.

Czuje się trochę nieorientowalnie.

A tu proszę zauważyć, pierwszy element (biały) jest jednostronny a drugi (szarawy), dwustronny i dwa razy dłuższy od pierwszego.

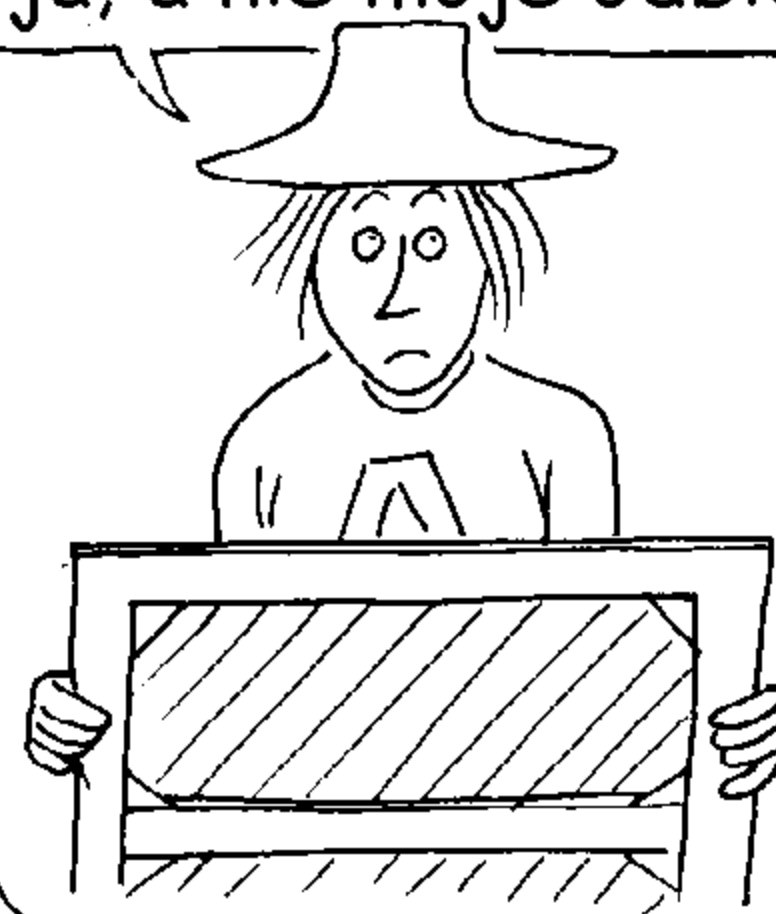
Po tej przechadzce po wstędze Möbiusa wracamy do 3-wymiarowych powierzchni euklidesowych (bez krzywizny).

ORIENTACJA PRZESTRZENI:

Kiedy przeglądam się w lustrze, moja lewa ręka staje się prawą, ale dlaczego moja głowa nie zamienia się miejscem z moimi stopami ?...

I skąd wiedzieć, że to naprawdę ja, a nie moje odbicie ?

PRAWA ?

To przeciwieństwo LEWEJ i vice versa.

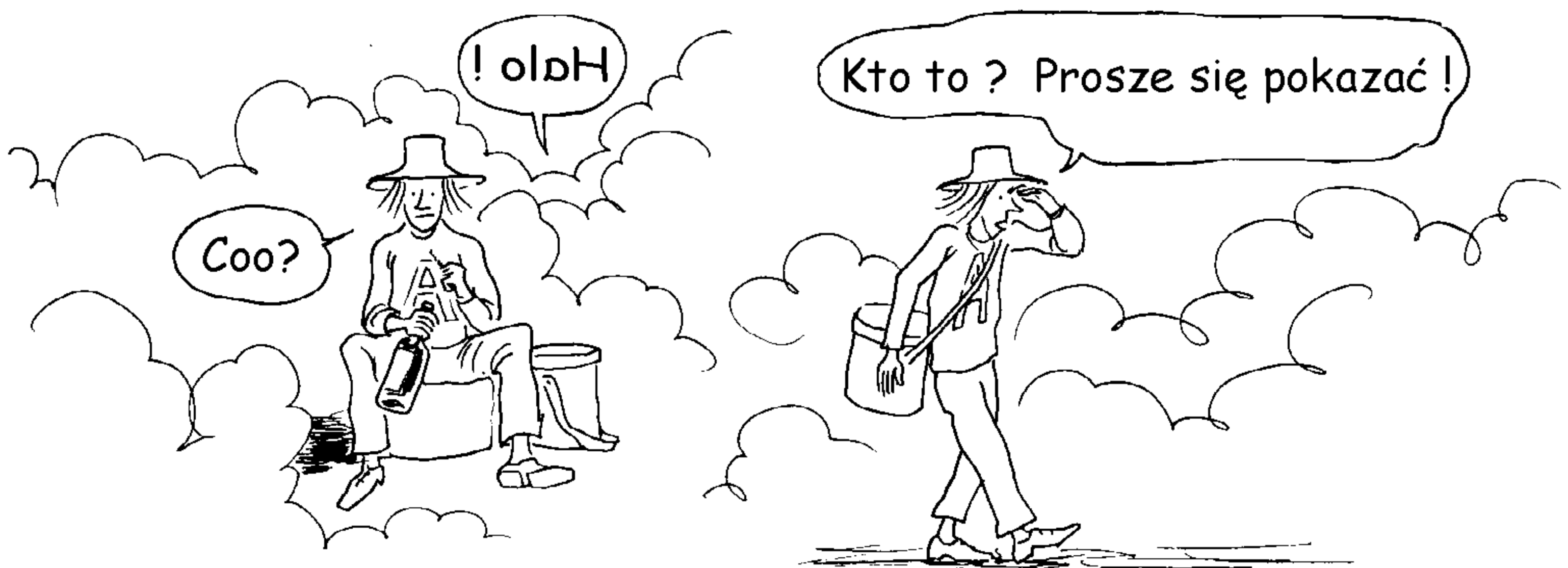
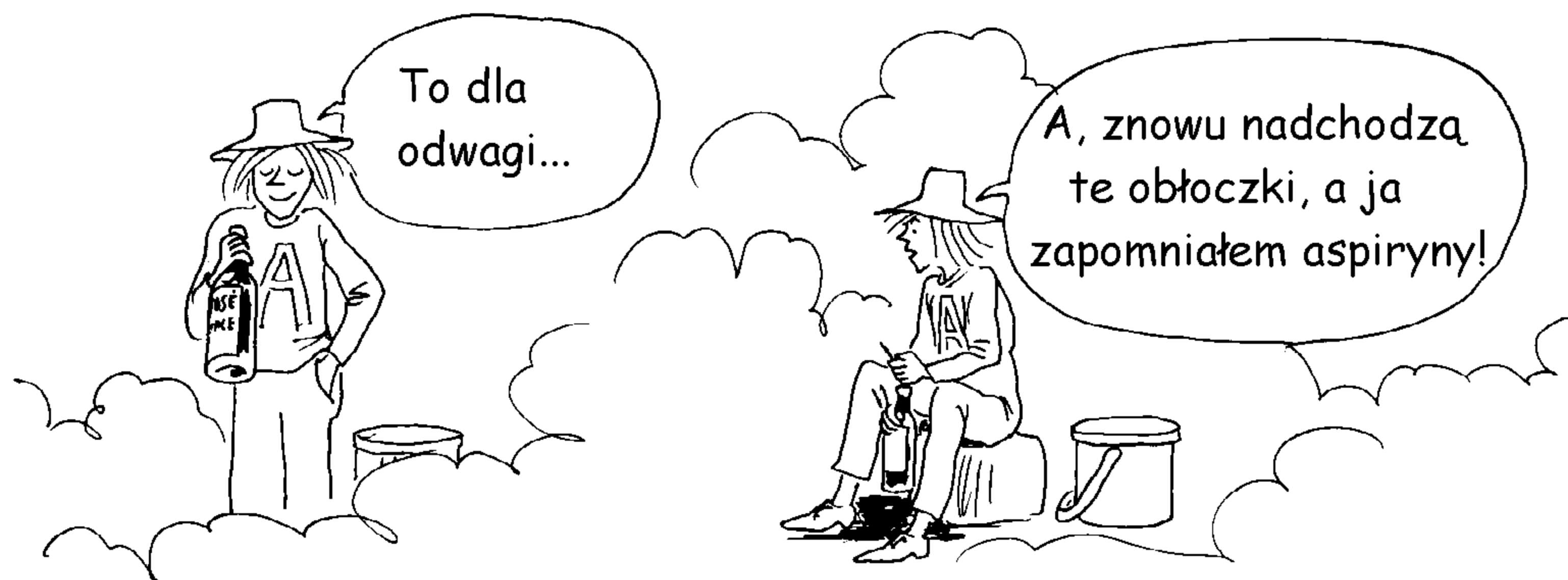
Grunt, to nie zboczyć z prawej drogi...

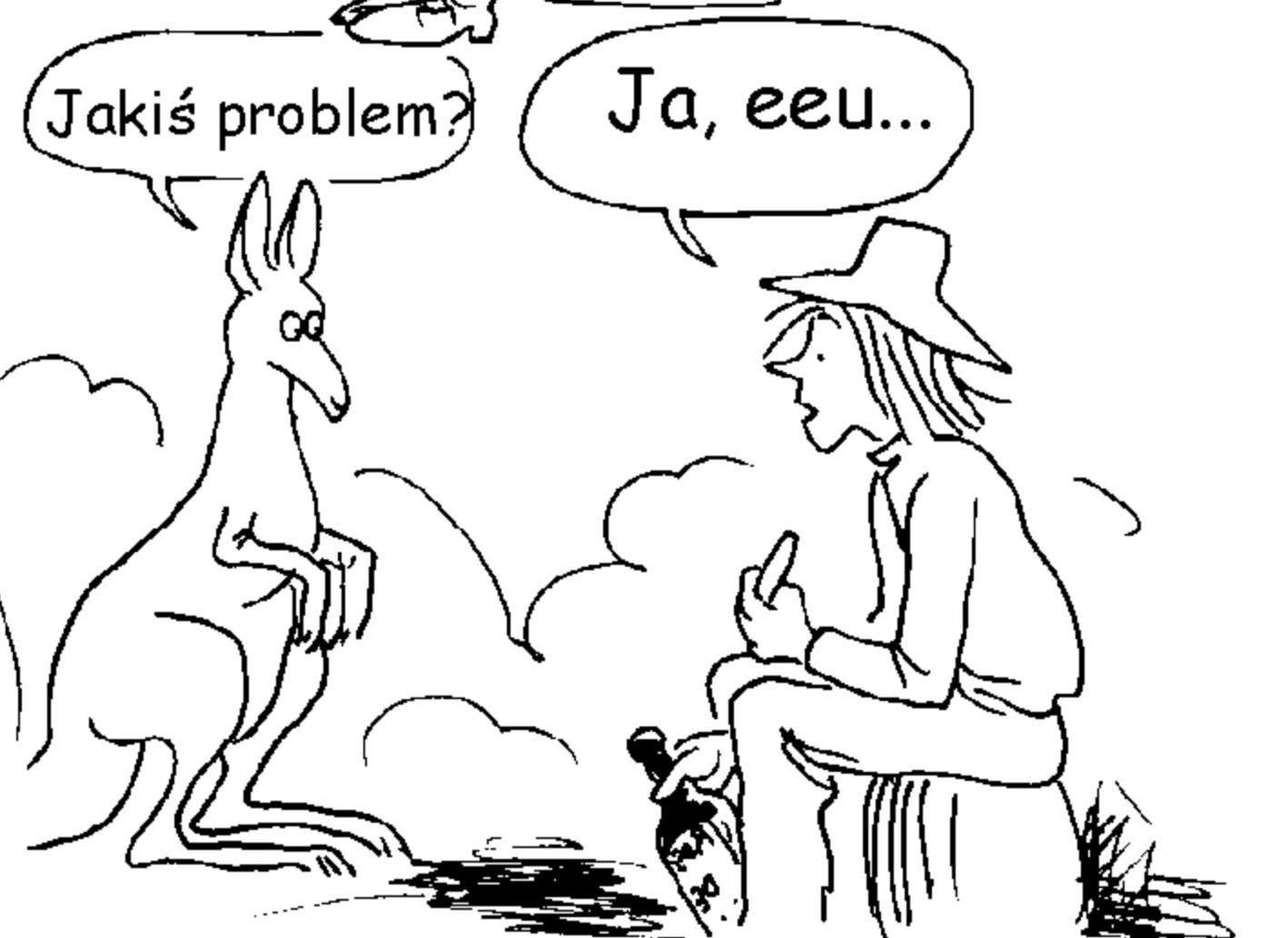
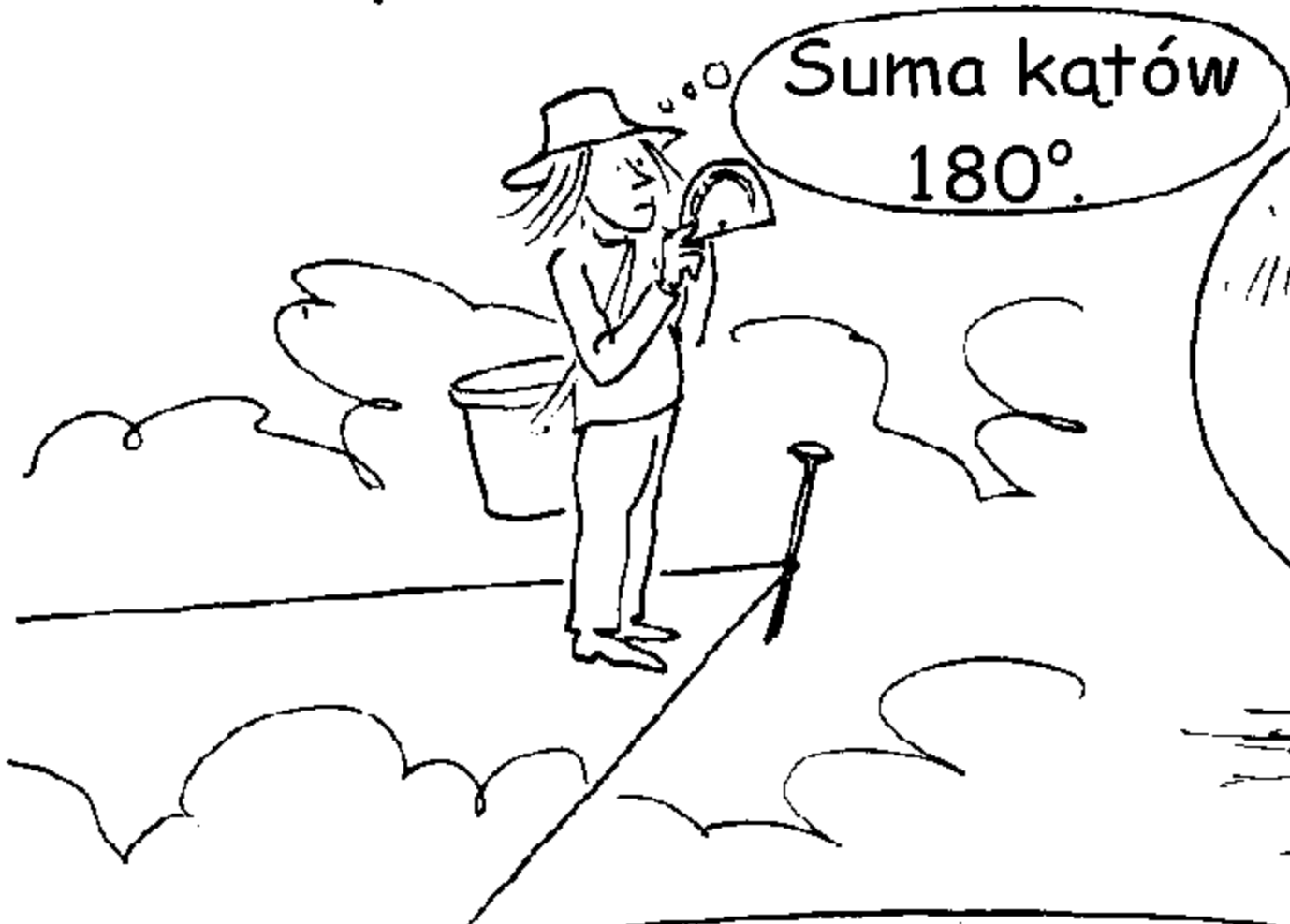

Halo, halo, a powiedz koleżko, skąd wiesz, że twoja skorupka kręci się w odpowiednim kierunku ???

Sprytnie..bo gdyby tak się nie kręciła, to kręciłaby się na odwrót !

Idźmy za Anzelmem w jego eksploracji nowego 3-wymiarowego świata euklidesowego.

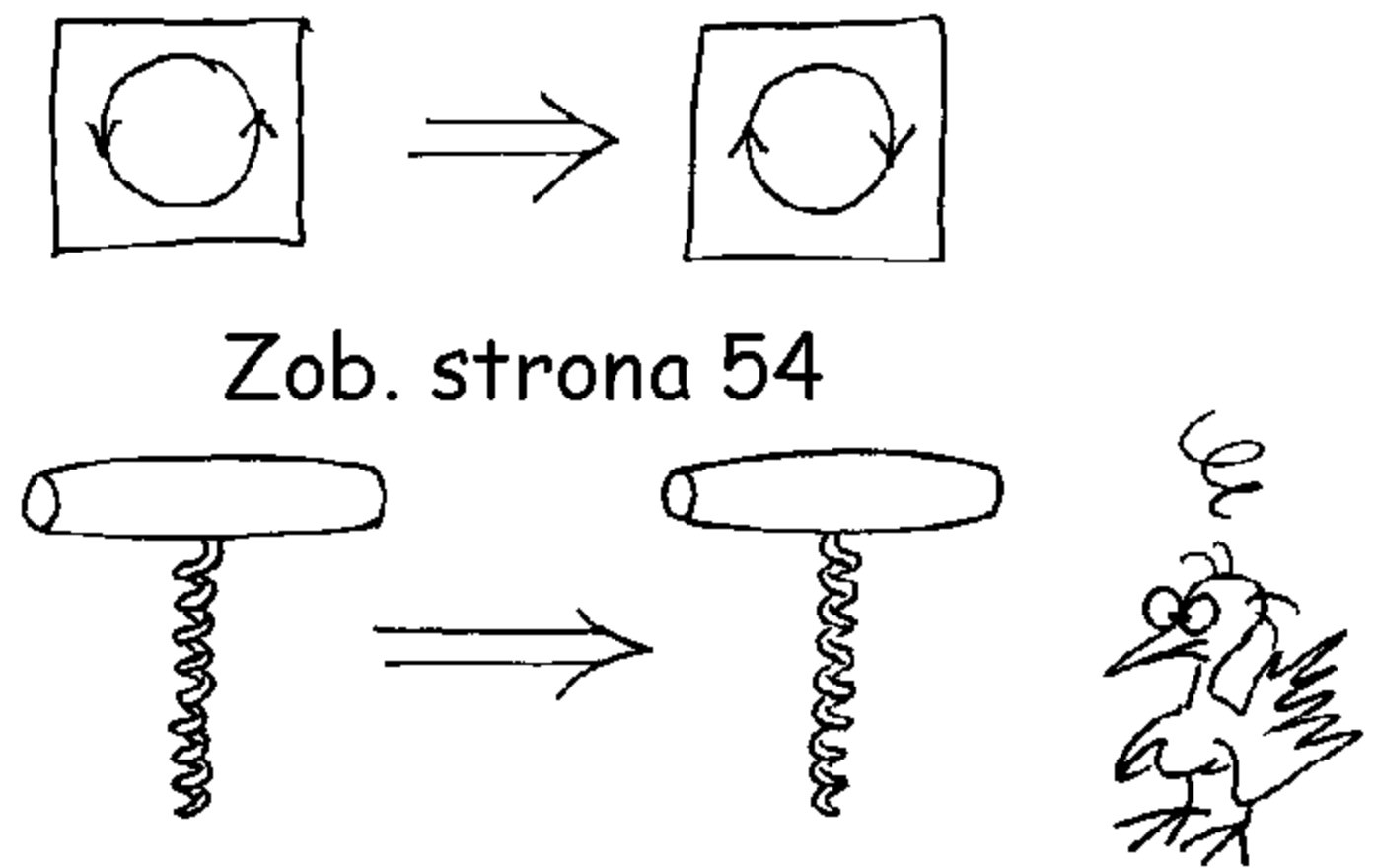

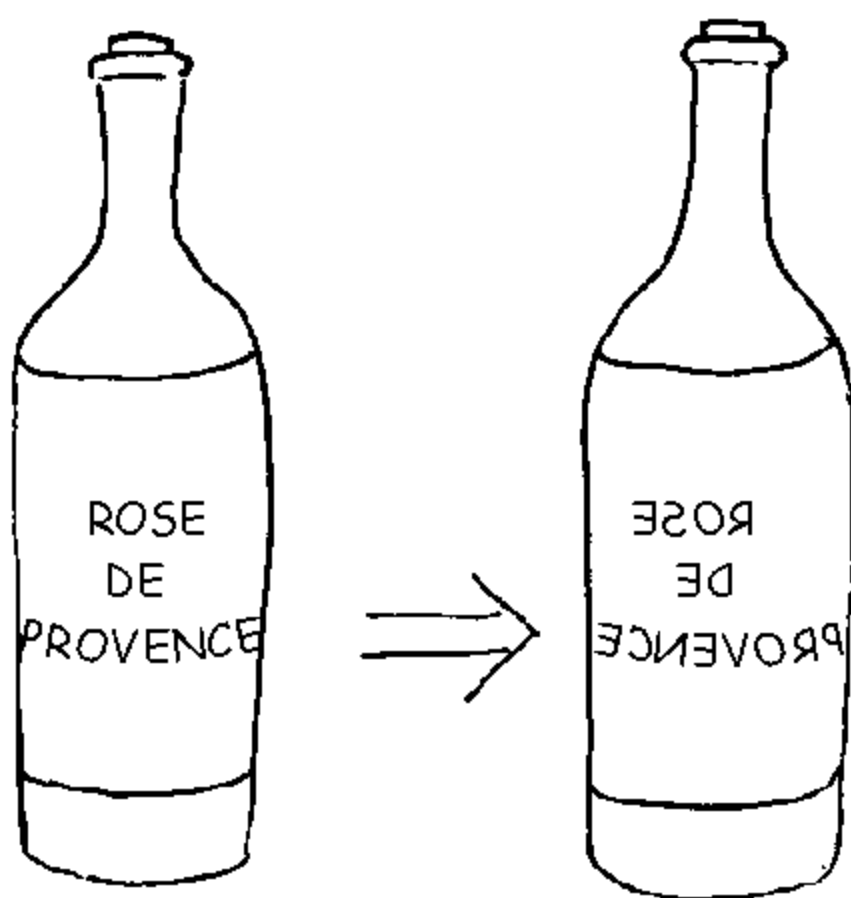

Wstęga Mobiusa (2-wymiarowa przestrzeń nieorientowalna) posiada więc, swój odpowiednik 3-wymiarowy. Na wstędze, kalkomania zmieniała orientację po "okrążeniu" tej przestrzeni.

Zauważmy, że te przedmioty są "odzwierciedlone". Korkociąg i nawet sam Anzelm, mogą być uważani za "3-wymiarowe kalkomanie". Za każdym "okrążeniem" przestrzeni, orientacja przedmiotu, odwraca się.

A ponieważ ciągle towarzyszymy Anzelmowi w jego eksploracji, to normalnym jest, że widzimy, tak jak on, "odzwierciedlenie" butelki i korkociąg skręcony w anormalnym kierunku. Drugie "okrążenie" tej przestrzeni pozwoliłoby nam zobaczyć pierwotną postać przedmiotów (pod warunkiem, że zostałyby na miejscu).

Anzelm i kangur (z gatunku antypodalnego) znajdują się w tym samym świecie ale różnią się pod tym względem, że to, co jest normalne i na miejscu dla kangura, jest odwrócone dla Anzelma i vice versa.

EPILOG:

Wszystko się wali. Nie ma już ani na prawo, ani na lewo, ani normalnego, ani odwróconego. Do czego to prowadzi? Jaką drogą powinienem iść?

Trzeba iść za geodezyjnymi, za geodezyjnymi twojego życia, Anzelmie.

A mnie nikt nie wmówi, że wszechświat jest tak zwariowany, to jest jakieś matematyczne delirium.

Nie, to jest komiks!

Ale po co się w ogóle tym przejmować? I tak jest przecież oczywiste, że przestrzeń JEST euklidesowa(*).

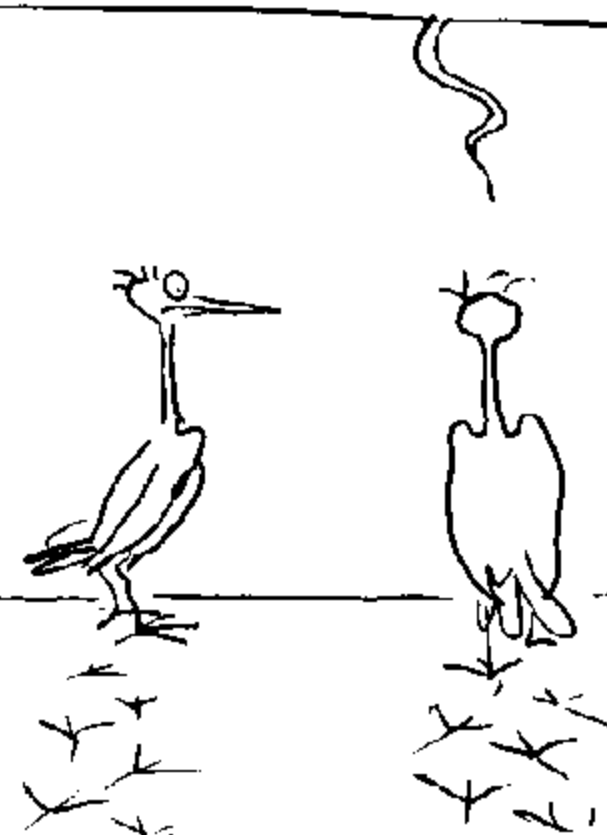
(*) Opinia wygłoszona w 1830 przez Ostrogradzkiego, profesora matematyki w Petersburgu, po przestudiowaniu prac Riemanna i Łobaczewskiego.

Założmy, że wszechświat nie jest taki na jaki wygląda. Wyobrażasz sobie, żeby tak uczyli w szkole?

A po za tym, to co naprawdę się liczy, to nasza rzeczywistość. A codzienne życie w naszej przestrzeni toczy się niezależnie

Ale co się może za tym kryć?

FIZYKA, przyjacielu..

Ja MUSZĘ to wyjaśnić!

To bierzmy się do roboty.

Halo, jest tu ktoś?

